

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · primer període · sèrie C · número 39

Comissió de Justícia

Sessió 2, dilluns 5 de juliol de 2021

Presidència de l'l. Sr. Jordi Orobitg Solé

TAULA DE CONTINGUT

Ratificació del president o presidenta proposat pel grup parlamentari (article 49.2 del Reglament del Parlament)	4
Sessió informativa amb la consellera de Justícia sobre els objectius i les actuacions del Departament en la legislatura actual 355-00013/13	5

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 2 de la CJ

La sessió de la Comissió de Justícia (CJ) s'obre a les nou del matí i tres minuts. Presideix Jordi Orobitg i Solé, acompanyat del vicepresident, Jaume Alonso-Cuevillas i Sayrol, i del secretari en funcions Jordi Riba Colom. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents els diputats Mario García Gómez, Rosa Maria Ibarra Ollé i Rubén Viñuales Elías, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Ana Balsera i Marín, Antoni Flores i Ardiaca i Maria Jesús Viña i Ariño, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Maria Antònia Batlle i Andreu, Joaquim Calatayud Casals i Joan Carles Garcia Guillamon, pel G. P. de Junts per Catalunya; Sergio Macián de Greef, pel G. P. de VOX en Catalunya; Xavier Pellicer Pareja i Montserrat Vinyets Pagès, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar; Joan Carles Gallego i Herrera, pel G. P. d'En Comú Podem; Carlos Carrizosa Torres, pel G. P. de Ciutadans, i Lorena Roldán Suárez, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió la consellera de Justícia, Lourdes Ciuró i Buldó i el secretari general del Departament de Justícia, Joaquim Clavaguera i Vilà.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Ratificació del president o presidenta proposat pel grup parlamentari (article 49.2 del Reglament del Parlament).

2. Sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la consellera de Justícia sobre els objectius i les actuacions del Departament en la legislatura actual (tram. 355-00013/13). Consellera del Departament de Justícia.

El vicepresident

Bé, bon dia. Donem inici a la sessió de la Comissió de Justícia. Els prego que prenguin seient. En primer lloc, demano als portaveus dels grups si hi ha alguna substitució. *(Rubén Viñuales Elías demana per parlar.)*

Rubén Viñuales Elías

President, sí..., el diputat Mario Garcia Gómez substitueix el diputat Óscar Aparicio, pel Grup Socialista.

El vicepresident

Moltes gràcies.

Prens nota, eh?

La lletrada

Pots repetir? Perdona, eh?

Rubén Viñuales Elías

Diputat Mario Garcia Gómez substitueix el diputat Óscar Aparicio, per part del Grup Socialista.

El vicepresident

Algun altre portaveu...

Joan Carles Garcia Guillamon

Sí, nosaltres també..., el diputat Quim Calatayud substitueix el diputat Josep Rius.

El vicepresident

Junts, Quim Calatayud i Josep Rius. Josep Rius per Quim Calatayud, de Junts. Algun altre portaveu ha de comunicar alguna substitució? *(Sergio Macián de Greef demana per parlar.)*

Sergio Macián de Greef

Bon dia. Tinc una qüestió: el canvi de presidència no s'ha de sotmetre a ratificació o votació?

(Pausa.)

El vicepresident

Comencem el primer punt de l'ordre del dia.

Ratificació del president o presidenta proposat pel grup parlamentari (article 49.2 del Reglament del Parlament)

D'acord amb l'article 49.2 del Reglament i l'Acord de distribució adoptat per la Mesa del Parlament i la Junta de Portaveus, de data 8 de juny del 21, correspon la presidència d'aquesta comissió al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, que, en data 11 de juny del 2021, va proposar com a president el senyor Jordi Albert i Caballero, ratificat en la mateixa data per la Comissió de Justícia.

Atès que el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana proposa que la presidència de la comissió recaigui en el diputat Jordi Orobitg, cal ratificar aquesta proposta.

Es pot ratificar la proposta per assentiment?

Sergio Macián de Greef

Bon dia. No, por parte del Grupo Parlamentario de VOX no ratificamos por asentimiento...

El vicepresident

Procedirem, doncs, a la votació. Es procedirà a...

Sergio Macián de Greef

Presidente, le rogaría que me dejara acabar la frase, con toda educación se lo manifiesto, ¿eh? Es que no me ha dado tiempo de acabar...

El vicepresident

Sí, la pregunta era si es podia ratificar per assentiment o no. I ha dit que no. Per tant, continuem.

Sergio Macián de Greef

Gracias.

El vicepresident

Sí? (*Joan Carles Gallego demana per parlar.*)

Joan Carles Gallego i Herrera

Jo vinc en substitució del company Jordi Jordan, que és el titular de la comissió. Puc votar, sí, no?

El vicepresident

Sí, sí...

Joan Carles Gallego i Herrera

D'acord.

El vicepresident

S'hauria d'haver comunicat abans, però..., ho tenim per comunicat. Prenem nota, eh?

Bé, es procedirà a la votació de la proposta de ratificació mitjançant paperetes. Els diputats seran cridats nominalment per ordre alfabètic, perquè vinguin a la taula presidencial i dipositin la papereta a l'urna. I els recordo que les paperetes només podran contenir vàlidament les opcions «sí», «no» o en blanc. El vot en blanc equival a una abstenció.

Procedim, per tant, a la votació. (*Veus de fons.*)

Els recordo: «sí», «no» o en blanc.

Algun vot que... Si una papereta conté algun nom, serà considerada nul·la.

Secretari, quan vulgui... (*Pausa.*)

Gràcies.

El secretari

Gràcies.

(D'acord amb l'article 101.2 del Reglament, els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin a l'urna les paperetes.)

El vicepresident

Procedim, doncs, al recompte.

(Es procedeix a l'escrutini i, després, al recompte.)

Bé; per 14 vots a favor, 2 vots en contra i 1 abstenció, queda ratificat el senyor Jordi Orobitg com a president de la Comissió. I li prego que prengui possessió del seu càrrec.

L'enhorabona.

(El president ocupa el seu lloc a la Mesa.)

El president

Bé; en qualsevol cas, agrair, doncs, en aquest cas, la tasca del vicepresident. I agrair, també, el suport majoritari de la comissió.

Si els sembla bé, farem un breu recés perquè pugui donar la benvinguda a la consellera i, per tant, puguem començar amb l'ordre del dia.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a les nou del matí i onze minuts i es reprèn a les nou del matí i tretze minuts.

El president

Bé; gràcies de nou.

Sessió informativa amb la consellera de Justícia sobre els objectius i les actuacions del Departament en la legislatura actual

355-00013/13

Doncs, sense més dilació i després de donar la benvinguda cordial a l'honorable consellera de Justícia, la senyora Lourdes Ciuró, i tot el seu equip que l'acompanya, en la seva primera compareixença davant del Parlament, sense més dilació, ja hem dit que iniciariem la compareixença.

Moltes gràcies.

La consellera de Justícia (Lourdes Ciuró i Buldó)

Moltes gràcies, president. I enhorabona pel seu recent nomenament. Saludar tots els portaveus de tots els grups parlamentaris. També comparec, com saben, per tal d'informar sobre els objectius i les actuacions del Departament de Justícia en la legislatura actual, just com han fet, també, tots els consellers i conselleres del Govern de Catalunya. Per tant, nosaltres som els últims.

Vull saludar, a més a més dels portaveus de tots els grups, les persones que ens acompanyen avui, del departament. Els presento, a qui no el conegui, el secretari general, senyor Quim Clavaguera, que m'acompanya aquí, a la taula. El secretari per l'Administració de Justícia, el senyor Eusebi Campdepadrós, a qui suposo que la majoria de vostès coneixen. El secretari de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima, el senyor Amand Calderó, que també ens acompanya aquí. I, òbviament, a la resta dels càrrecs del departament, així com al personal del Gabinet que m'acompanya a la sala. Vull saludar, també, tot el personal del Parlament i aquelles persones que estiguin seguint la compareixença.

Mirin, avui fa quaranta dies que soc consellera de Justícia del Govern de Catalunya. Per tant, quaranta dies que tinc l'honor de servir el poble de Catalunya. Quaranta dies que m'han permès prendre el pols al departament i identificar què és allò

que volem fer i com ho voldríem fer. Políticament, abans de ser consellera vaig ser regidora de l'Ajuntament de Sabadell, que és la meva ciutat, i diputada al Congrés dels Diputats. Professionalment, provinc del món de l'advocacia, amb més de vint-i-cinc anys d'exercici de la professió, amb despatx, eh?

Per tant, jo..., m'agradava dir que era «advocada de xiruca». M'agradava anar als jutjats a «pledejar», eh? Com a jurista, soc una ferma defensora dels drets humans. Crec en la igualtat de drets entre homes i dones. I soc especialment sensible als drets de les víctimes i a la visió de gènere, que, en el marc de les meves responsabilitats, aplicaré en l'àmbit de gestió del departament.

L'inici de legislatura i aquesta compareixença coincideixen amb moltes coses, però també amb un fet important per al país com és el fet dels indults. No hi ha injustícia més gran que la que han patit les nostres preses i presos polítics. Persones que han passat més de tres anys a presó per haver respectat el mandat del poble de Catalunya. Presos i preses que han estat objecte, a vegades, d'escarni. I sovint, de la venjança més punyent de què ha estat capaç l'Estat espanyol. Però la repressió, vostès ho saben, no acaba amb la posada en llibertat d'aquestes persones.

Encara tenim persones a l'exili. El president Puigdemont, els consellers Comín, Ponsatí i Puig, na Marta Rovira, n'Anna Gabriel. I no acaba aquí la llista de la persecució ideològica. Membres de la Mesa del Parlament, inhabilitats. Membres del Govern, jutjats i també inhabilitats pel 9-N. El Jutjat 13, perseguint els alts càrrecs del Govern. El Tribunal de Comptes, acarnissant-se, ara, amb el president Puigdemont, Oriol Junqueras, amb l'exconseller Andreu Mas-Colell i també amb el president Mas, entre d'altres. No oblidem, tampoc, les persones represaliades d'àmbits que van més enllà de la política. Els nou detinguts del 23-S, etcètera.

L'informe del Consell d'Europa marca els passos a seguir: alliberament dels presos, retirada de les euroordres dels exiliats, cap renúncia a les idees polítiques, necessitat de reformar els delictes de rebel·lió i de sedició del Codi penal, amnistia i fi de la repressió, tant per als polítics encausats com per a funcionaris de rang inferior i com per als qui van succeir als responsables polítics empresonats. En definitiva, diu que la política es faci des de la política i no des de la judicatura. Que torni allà d'on mai havia d'haver sortit.

En aquest sentit, si ara volen que encetem una nova etapa ens hi trobaran. Però amb les mateixes conviccions que des de sempre hem defensat i que ens defineixen: el dret a l'autodeterminació per la via pacífica i democràtica, la voluntat d'aconseguir la independència per tenir un millor país per a tothom, i també l'amnistia.

No volia començar aquesta exposició del departament sense fer aquestes paraules, i enfocar, doncs, el marc, que encetem una legislatura en què a Catalunya volem una administració de justícia que no sigui només prestadora de serveis, sinó que sigui una justícia pròxima al ciutadà, que li garanteixi l'exercici dels seus drets i llibertats, com pot ser, per exemple, el d'expressar-se en català, si així ho desitja.

No hem vingut només a gestionar el dia a dia. Volem, des de l'Administració de justícia, incidir en la societat i millorar-la. Exercir tota la nostra capacitat legislativa. I això vol dir, per exemple, reforçar el paper de la mediació per agilitzar la justícia. Que les presons i els centres de justícia juvenil siguin un espai per a la formació i la reinserció, o que la memòria democràtica sigui un instrument per reforçar les conviccions democràtiques i per la lluita contra el feixisme i contra la intolerància.

La justícia, en essència, són un conjunt de valors en els quals basem la nostra societat: el respecte, l'equitat, la igualtat i la llibertat. Valors que són, també, garantia dels drets i de les llibertats de tots nosaltres. L'Administració de justícia, doncs, ha d'estar al servei d'aquests valors per estar així sempre al servei de les persones.

Com els deia, volem incidir positivament en la societat catalana. I ho farem des d'uns principis molt clars. En primer lloc: crec fermament en un model d'execució penal basat en la rehabilitació i la reinserció. Un model molt nostre, per altra banda, i que no es basa en el càstig i en la pena. Un model que conjugui els drets dels

interns i les internes a començar de nou i a reinserir-se socialment i laboralment, i que, ahora, reconegui i dignifiqui la feina que fan els treballadors i les treballadores de les nostres presons. Serveis públics, igual que els nostres centres de justícia juvenil. Serveis i servidors públics. El sistema d'execució penal català, per tant, és un servei públic de primer ordre. A vegades, oblidat i sovint silenciats, però és política social en majúscules, perquè amb ell incidim sobre unes de les baules més dèbils de la nostra societat.

La setmana passada vaig començar la visita per les diferents presons, tal com em vaig comprometre, per conèixer de primera mà el seu funcionament i les tasques que realitzen tant els equips directius com els caps de servei, els caps d'unitat, els professionals, els sindicats... I amb la voluntat de donar al sistema penitenciari una entitat més pròpia i específica, dins les polítiques del departament, una de les primeres decisions que he pres com a consellera ha estat la de recuperar la Direcció General d'Afers Penitenciaris, que, en el seu moment, es va suprimir.

Perquè volem el seu millor funcionament i anar millorant en eficiència i en eficàcia en aquest model propi. Hi ha molta feina a fer, però tenim encara molt per fer i ens proposem fer-la.

En segon lloc, vull refermar la postura del departament contra el feixisme. I per a fer-ho, tenim la memòria democràtica. No ens trobaran blanquejant el feixisme, en totes les seves noves formes i expressions. Ni les actituds antidemocràtiques. No serem neutrals, ni tebis, davant d'aquestes actituds. Combatrem qualsevol idea xenòfoba i neutralitzarem aquelles ideologies que qüestionin els valors democràtics. La memòria democràtica ens ha d'ajudar a no repetir errors del passat i ens immunitza davant del populisme d'extrema dreta, que està corcant la nostra societat i la nostra democràcia.

En tercer lloc, expressar-los el meu compromís i el del meu equip amb la independència del nostre país. A Catalunya no lluitem només per la sortida dels presos de les presons o per l'amnistia. Llitem per poder decidir lliurement el futur del nostre país. El 14 de febrer l'independentisme va obtenir un resultat històric, assolint per primera vegada el cinquanta-dos per cent dels vots i obtenint 74 diputats. És un mandat democràtic inequívoc i els mandats democràtics s'han de poder exercir pacíficament.

I ara, permetin-me que els passi a detallar, ja, actuacions prioritàries del nostre departament. Els comentava que la lluita contra el feixisme és un dels eixos d'actuació d'aquesta legislatura. Com a societat, les polítiques de memòria són la millor inversió que podem fer en qualitat democràtica, perquè són un veritable mur de contenció d'aquelles accions i opinions que, encara avui, banalitzen i blanquegen el feixisme, desvirtuant el que va representar la Guerra Civil i la dictadura, amb accions, conductes i manifestacions encara presents a la nostra societat i institucions.

És per això que refermo el meu compromís i el del departament en tres eixos d'actuació: la recerca, localització, recuperació i identificació de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la dictadura; el reconeixement i la reparació de les víctimes, i el foment de la memòria democràtica.

Uns eixos que des de l'àmbit normatiu tindran un paraigua que els aglutinarà: la llei catalana de memòria democràtica, que ens comprometem a presentar i de la qual estem redactant l'avantprojecte de llei. Ha de ser una llei robusta, amb consens de tots nosaltres. Ens dotarem, així, d'un instrument legislatiu integral ajustat als principis internacionals de veritat, de justícia, de reparació i de no repetició. Una nova llei que també incorporarà noves mesures relatives, per exemple, a l'àmbit dels arxius i els fons perquè es puguin utilitzar com a testimoni i prova de fets ocorreguts entre la Guerra Civil i la transició a la democràcia; el tractament dels paisatges de memòria, d'acord amb la Llei catalana de protecció, gestió i ordenació del paisatge; a evitar actes públics d'exaltació o d'homenatge del franquisme i contraris a la dignitat de les víctimes o dels seus familiars; i, òbviament, la regulació es complementarà amb un règim de sancions per als supòsits en què s'infringeixi el que disposa la llei.

D'altra banda dir-los que, amb la voluntat de fomentar la memòria democràtica, considerem que el memorial democràtic necessitarà una nova seu en un lloc central i emblemàtic de la capital de Catalunya. I, en aquest sentit, l'aposta del departament –i defensarem– és que pogués ubicar-se a la comissaria de Via Laietana, per poder ser així un referent a fer pedagogia dels valors democràtics, ja que només la transmissió intergeneracional assegurarà que preservem la memòria i aquests valors democràtics a la nostra societat.

També vull fer referència al monument de la Batalla de l'Ebre de Tortosa. Saben vostès que l'última resolució judicial exigeix aturar el seu desmantellament mentre no es dictin les mesures cautelars.

Des del Departament de Justícia reiterem que ho tenim tot a punt per procedir, en la data fixada ja fa mesos, i confiem tenir una resolució en la major brevetat. D'altra banda, iniciarem les obres de consolidació del Poble Vell, de Corbera d'Ebre. Un testimoni emblemàtic del patiment de la població civil durant la Batalla de l'Ebre. I construirem el memorial del Camp de la Bóta, l'anomenat memorial Bosc d'Empremtes, de l'artista Francesc Abad, al Parc del Campus Diagonal Besòs.

I acabo aquest bloc com he començat. El compromís d'aquesta consellera és continuar amb la feina que s'ha anat fent des de la Direcció General de Memòria Democràtica, com des del Memorial Democràtic, el Memorial Museu de l'Exili, el Consorci dels Espais de la Batalla de l'Ebre i tantes i tantes entitats memorialistes arreu del nostre país.

Seguir col·laborant plegats, amb recursos materials i humans, que ens permetin dotar-nos de noves eines, de nous formats, de noves maneres d'arribar a la societat, sobretot els joves, perquè ells són el futur i el coneixement que els donem avui evitarà repetir errors del passat.

L'Administració de justícia, un altre dels pilars sobre els que se sustenta el departament. La justícia és un servei públic essencial de la societat del benestar, perquè ha de garantir la seguretat jurídica en tot tipus de relacions interpersonals i la resolució dels conflictes. El ciutadà és al centre de l'acció política del departament, com a destinatari del servei públic de justícia. I, per això, necessitem una Administració de justícia que sigui pròxima; que sigui àgil; que promogui la mediació i els procediments alternatius de resolució dels conflictes; que tingui el dret civil català com a referència; que es pugui prestar i rebre en català, i que sigui un reflex de la nostra realitat social i cultural.

A Catalunya tenim una Administració de justícia amb quaranta-nou partits judicials i 633 òrgans judicials. Fer-la més àgil passa per molts conceptes. En primer lloc, accelerar la transformació digital en el marc dels fons europeus Next Generation, amb l'execució dels projectes i programes estratègics que configuren l'estratègia actual del Departament de Justícia en les línies de la digitalització, la immediació, la interoperabilitat, la seguretat i les dades. Una estratègia digital que passa, per exemple, per completar la posada en marxa de l'expedient electrònic judicial, que ja tenim a mercantil, a social, a civil i contenciós, amb el desplegament del gestor processal e-justícia.cat, a penal. Dotar de més serveis la seu judicial electrònica de Catalunya, connectant serveis existents i desplegant-ne de nous. Dissenyar l'estratègia judicial 2030 per a Catalunya.

En segon lloc, tenir equipaments bens condicionats. Planificarem, doncs, la solució definitiva per als grans equipaments judicials pendents. Els de Sabadell, Tarragona, Martorell. I completarem la reforma integral del de Vic. Una planificació a la qual sumarem una anàlisi de l'estat de situació dels equipaments judicials que ja tenim i del seu manteniment necessari.

En tercer lloc, promourem vocacions de jutges i fiscals a Catalunya. Perquè això evitarà els prejudicis que genera l'elevada mobilitat dels jutjats. Necessitem tenir jutges i jutgesses catalans, amb coneixement de la nostra realitat i amb un arrelament que contraresti l'alt nivell de rotació actual de jutges i jutgesses, de lletrats i de lle-

trades de l'Administració de justícia, que, en la majoria de casos, venen a formar-se, després exerceixen, adquireixen un immens bagatge de gran qualitat, i, quan ja tenen l'experiència, tornen als seus territoris d'origen.

En quart lloc, mediació i resolució alternativa de conflictes. Apostem per promocionar-les en la resolució efectiva dels conflictes en tots els àmbits. No en va, la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques es dirà també «de mediació».

En aquest sentit, prepararem el projecte de llei de prevenció, gestió i resolució de conflictes, i el pla sobre una política pública d'impuls dels mecanismes alternatius de resolució de conflictes a Catalunya. Consolidarem el pla de mediació en l'àmbit contenciós administratiu i fomentarem l'increment de la mediació del propi sector públic. Impulsarem els treballs necessaris per estudiar les vies de col·laboració en matèria de mediació i altres vies de resolució amb altres administracions públiques, singularment, i l'Administració local.

I també potenciarem una estratègia de difusió, comunicació i publicitat per incrementar el grau de coneixement de la mediació i els mecanismes alternatius de resolució de conflictes entre la ciutadania i també entre els operadors jurídics.

Desplegarem un nou protocol d'acollida per a professionals de la mediació dels registres del Centre de Mediació de Catalunya. Culminarem els treballs preparatoris per publicar, l'any 2022, el nou diccionari de la mediació i els mètodes de resolució de conflictes. I, finalment, dins d'aquest àmbit, reprendrem les actuacions previstes per a la creació de la comissió interdepartamental en matèria de resolució extrajudicial de conflictes, que es va interrompre arran de la covid-19.

Més enllà d'una administració àgil, volem també una administració sensible i adaptada a la realitat del nostre país, que estigui al costat de la ciutadania. I això vol dir, en primer lloc, una administració que tingui el dret civil català com a base de la seva praxi. I això vol dir reivindicar-lo, potenciar-lo, invocar-lo i seguir posant-lo al dia. I ho farem amb diverses iniciatives, algunes de les quals els passo a detallar.

Volem aprovar la llei d'actualització del Codi civil de Catalunya per incorporar actualitzacions fruit de l'evolució natural de la societat, per canvis legislatius en dret comparat o per situacions a les quals cal donar resposta, com poden ser implementar el principi de capacitat jurídica de totes les persones o protegir els animals en l'àmbit del dret civil, entre d'altres millores. *(Se sent un telèfon mòbil.)* Crec que em faré famosa per les indiscrecions del...

Els haig d'explicar que és una alarma per una pastilla que m'haig de prendre a aquesta hora, que ja m'he pres, però que encara que silenciïs el telèfon, sona igual. Disculpin-me.

Per tant, deia que volem aprovar la llei d'actualització del Codi civil de Catalunya, eh? I, per exemple, implementar el principi de capacitat jurídica de totes les persones, a protegir els animals o, en l'àmbit del dret civil, entre d'altres millores. En aquesta matèria, els drets dels animals, em consta que en aquesta comissió hi ha molt d'interès a fer una bona regulació i adequada als nostres temps. Compto amb tots vostès per, arran de la proposta d'actualització del Codi civil català, fer la millor regulació possible en aquest àmbit. També iniciarem l'estudi per a la introducció dels canvis necessaris en la regulació de la filiació del Codi civil de Catalunya que exigeixen les noves realitats.

Per exemple, respecte a la filiació dels nascuts a conseqüència de la fecundació assistida. L'esforç del legislador ha d'estar a l'alçada per adaptar el marc jurídic a aquestes noves situacions. També avançarem en els treballs del llibre sisè del Codi civil de Catalunya. I especialment, treballarem en la nova llei catalana d'arrendaments urbans.

La Comissió de Codificació de Catalunya està treballant en un avantprojecte de llei, que adapti el dret intern als objectius de la convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat. Especialment, pel que fa al reconeixement de la capacitat de totes les persones i a la regulació dels suports,

només en els casos que sigui necessari. A l'espera de l'aprovació i entrada en vigor d'aquesta nova llei, proposarem regular-ho d'una manera transitòria mitjançant un decret llei.

Finalment, en l'àmbit d'una administració adaptada a la realitat del nostre país, ajustarem la normativa catalana a la nova realitat sorgida de la pandèmia per tal que les entitats puguin reunir-se i prendre acords i fer votacions per via telemàtica de manera ordinària.

En aquest camí per posar el dret civil català en primer pla, la formació és una baula imprescindible. I en vull fer un esment especial. Des del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, el CEJFE, a més d'augmentar l'oferta formativa en dret civil català per l'àmbit de la judicatura i la fiscalia, treballarem per conscienciar sobre la seva aplicació entre els diferents agents i operadors jurídics. Ens trobem amb una realitat punyent. I és que moltes de les sentències i altres resolucions judicials o escrits que presenten els propis lletrats, es prenen sense tenir en compte que Catalunya té un dret civil propi i es prenen aplicant el Codi civil espanyol.

Tot i que ja s'ha dut a terme diverses activitats formatives de dret civil català, cal seguir-ho fent, però introduint nous elements que ens permetin arribar a un públic més plural, com ara actualitzar i fer difusió gratuïta entre els agents i col·legis professionals de formularis civils sobre dret civil català; obrir línies de col·laboració amb les universitats catalanes que ofereixen programes formatius molt complets, de postgrau, en dret civil català; aprofitar les noves tecnologies i arribar a un públic dispers en el territori, ja que aquestes tecnologies ens permetran també fer activitats més concentrades en el temps, de manera dinàmica o buscar temes innovadors. Capacitat civil, menors, entre d'altres. A partir d'aquestes premisses, pretenem programar sessions periòdiques al llarg de l'any.

En segon lloc, una administració propera, vol dir també una administració que parli la nostra llengua. I aquí, cal promoure mecanismes per augmentar l'ús i la presència del català a l'àmbit judicial, tant oral com escrit. Amb l'objectiu que aquesta sigui la llengua vehicular en tots els àmbits del Departament de Justícia i de l'Administració de justícia.

El ciutadà té dret a fer ús de la llengua pròpia de Catalunya en totes les fases judicials i que això no li suposi una limitació en l'exercici dels seus drets. Volem que tant el ciutadà com l'advocat o els altres operadors jurídics, quan acudeixen a la justícia ho facin sabent que el jutge o jutgessa els entén.

I això passa no només per ampliar les plantilles de jutges i fiscals catalans, sinó també per seguir exigint al Consejo General del Poder Judicial que el català sigui, d'una vegada per totes, un requisit i no només un mèrit, en la provisió de places de l'Administració de justícia a Catalunya.

Però mentre això no sigui una realitat i l'Administració de justícia catalana no disposi d'aquesta nova plantilla de jutges i el Consejo no faci aquesta feina que ha de fer, impulsarem noves línies de treball, que els n'ensenyarem algunes: la realització d'una auditoria per part del gabinet tècnic que ens faci una radiografia exacta de l'ús del català en tots els àmbits del departament i l'Administració de justícia.

D'acord amb aquestes dades, posar en marxa un grup de treball interdisciplinari per implementar noves línies d'acció que complementin la formació que ja estem duent a terme. Concretament, el grup de treball tindrà la missió de reactivar, amb un programa departamental transversal, la promoció de l'ús del català en tots els àmbits: Administració de justícia, execució penal, dret civil, entitats jurídiques, etcètera, i des de totes les vessants possibles: reglamentació, dinamització, formació, assessorament, conscienciació, comunicació i d'altres.

En tercer lloc, seguir potenciant la justícia pròxima i gratuïta, perquè és un dret fonamental per a les persones que no tenen recursos, i consolidarem el pagament puntual a advocats i procuradors del torn d'ofici dins del termini del 20 al 25 de cada mes, del mes següent, a la prestació del servei.

En quart lloc, una administració que doni respostes reals a problemes reals dels ciutadans, com pot ser en el tema de l'habitatge. S'ha de donar una solució a tota la problemàtica que envolta l'habitatge: el dret de les famílies a disposar d'un habitatge, a la protecció de les famílies vulnerables davant de la seva possible pèrdua. S'haurà de parlar i trobar solucions a la manca d'habitatge social, però també sovint davant de les males pràctiques. Cal actuar davant els que vulnereu els drets de propietaris i llogaters il·legítimament.

Per tant, en el marc del Grup de Treball per a la Garantia del Dret a l'Habitatge, creat pel Govern, hem de formalitzar també el protocol de desnonaments amb el TSJC, amb els col·legis professionals, els operadors jurídics, amb els serveis socials dels ajuntaments i amb les entitats socials.

Tanmateix, ens cal millorar la protecció de les persones vulnerables amb risc de desnonament des de l'Administració... des de l'admissió –perdó– a tràmit de la demanda. Aquesta millora passa per interconnectar serveis i sistemes dels diferents agents que intervenim en les polítiques d'habitatge i en els processos de desnonament. Per això, treballarem en un projecte de notificacions proactives per connectar la justícia amb els serveis de l'habitatge i amb els serveis socials a partir del mateix moment de l'admissió a tràmit de la demanda. Un projecte que neix a iniciativa del Departament de Justícia, perquè tenim els recursos, les eines i la capacitat de poder-ho fer bé i de sistematitzar-ho.

D'altra banda, i com els deia, ens cal també protegir les persones, les famílies i les administracions de la usurpació dels seus habitatges. Fa pocs dies sentíem com al Masnou persones d'alt poder adquisitiu han ocupat habitatges socials. Aquestes situacions, cal combatre-les. És una qüestió de justícia social, l'ocupació il·legal no pot ser una forma establerta i tolerada d'accés a un habitatge, perquè aquestes ocupacions atempten contra l'habitatge de les famílies, contra els habitatges socials, deterioren la convivència i perjudiquen els més vulnerables que han seguit les vies legalment establertes per poder accedir a un habitatge social.

Quan parlem d'una administració pròxima, ens referim també a aquella que posa de manifest i denuncia vulneracions de drets humans, mancances o ineficiències, amb l'ànim constructiu de proposar solucions i promoure els canvis necessaris. Per això, treballarem per crear l'observatori d'afers legals i drets humans, que depengui del Departament de Justícia. Perquè la justícia és un pilar de l'estat de dret, ha de ser eficient, ha de ser eficaç, ha de ser àgil, ha de ser neutral, ha de ser imparcial i ha de protegir els drets humans.

Aquest observatori que estem estudiant hauria de posar el seu focus d'atenció en l'actuació judicial en sentit ampli, no només en la via penal, en la vulneració dels drets, però també en aquelles ineficiències del dia a dia que per petites i reiterades no deixen de ser una vulneració dels drets del ciutadà, a qui li correspon rebre una justícia efectiva, eficaç i eficient, pròpia del segle XXI, i en benefici de tots els actors del sistema judicial.

Un observatori que hauria de comptar amb la col·laboració d'experts per analitzar, denunciar, però també proposar mesures i solucions per redreçar la situació en benefici del ciutadà i, òbviament, de la democràcia. Un observatori que hauria de servir també com a instrument per facilitar el desplegament en l'àmbit de la justícia, del pla de drets humans de Catalunya, que no fa molt va presentar el Síndic de Greuges en aquesta mateixa seu, i que també permeti, òbviament, el seguiment de les recents recomanacions del Consell d'Europa.

Un observatori que hauria de vetllar per un sistema judicial dotat dels recursos personals i materials suficients, fent ús de les tecnologies de la comunicació i la informació per poder donar la resposta adequada i amb celeritat al ciutadà, perquè si la justícia és lenta i ineficient, tampoc és justícia.

Una administració eficaç i eficient passa per una bona formació de tots els seus agents. Com ja ha anat sortint al llarg de l'exposició que els he fet fins ara, la for-

mació és una de les eines que ens han de permetre obtenir els objectius que ens estem proposant en diferents àmbits. I el centre d'estudis, més enllà de la formació de llengua catalana, de dret civil català o de capacitació digital que ja els ha exposat, té altres línies de treball, amb diverses actuacions previstes, de les quals els en destacaré tres.

En primer lloc, cal adaptar la formació per poder donar compliment a la nova legislació en matèria d'erradicació de la violència masclista; introduir-hi diverses modificacions previstes a la llei per suplir mancances i fer més àmplia i garantista la protecció de les dones víctimes de violència masclista, estenent el concepte més enllà de l'àmbit de la parella o l'exparella, regulant la violència institucional per identificar-la i evitar-la, com la diligència deguda o les pràctiques o comissions re-victimitzadores. Les actuacions que volem dur a terme s'encaminaran a identificar la violència institucional, a evitar-la proporcionant eines, formació i divulgació.

També volem incidir en altres àmbits: l'àmbit laboral, el social, el comunitari i el digital. I, en aquest sentit, algunes de les actuacions previstes són dissenyar i implementar una formació estratègica obligatòria per al personal de l'Administració de justícia. Per això, cal obrir aquesta formació més enllà dels jutjats especialitzats en violència sobre la dona per incorporar-hi tant els jutjats d'instrucció com penals, els de família i els socials.

Volem instaurar els premis de l'Observatori Català de la Justícia amb Violència Masclista per fomentar, reconèixer i premiar la realització de treballs d'investigació, iniciatives i bones pràctiques orientades a l'erradicació de les violències masclistes en l'àmbit de la justícia.

En segon lloc, cal potenciar la formació d'acollida, tant per als professionals de la Secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Victima com per al personal de l'Administració de justícia. Garantirem un bon acompanyament de les persones ateses des del punt de vista de la defensa dels drets humans, incorporant la perspectiva de gènere, el foment de la igualtat en totes les seves manifestacions i l'erradicació de qualsevol forma de violència masclista.

I en tercer lloc, volem fer difusió d'aquells materials que es generen des del propi departament per part dels propis professionals. Posarem, doncs, al servei de tota la comunitat els seus coneixements adquirits també en la seva pràctica diària dins el departament. I en tenim un bon exemple i molt recent, com són les guies per a la intervenció en infància i adolescència en casos de revelació de violència sexual. Una eina imprescindible per poder donar als nostres infants i adolescents la millor atenció davant dels casos de violència sexual. Una guia adreçada als familiars i una altra adreçada als professionals, que, juntament amb els departaments de Drets Socials, Igualtats i Feminisme, Salut, Educació i Interior, volem explicar i difondre arreu del territori.

Una administració pròxima a la seva gent també és aquella que dona suport i ajut a tots els professionals de l'àmbit de la justícia i del dret. Per això també incrementarem el suport i l'ajut i especialment la col·laboració i el treball conjunt amb la universitat, professionals del dret i el món de la justícia, com notaris, advocats, procuradors, especialment els col·legis i els seus col·legiats.

Una administració pròxima a la seva gent també és aquella administració que és capaç de fer costat a les persones quan ho necessiten –en moments de dificultat– i dotar-se d'instruments àgils per a la seva consecució. L'oficina per a la segona oportunitat n'és un bon exemple i un servei públic, val a dir, pioner a tot l'Estat. Promourem les actuacions necessàries per tal que la segona oportunitat sigui realment efectiva. Volem que el benefici de l'exoneració del deutor s'estengui també als crèdits de dret públic com els de Seguretat Social i Hisenda, com així han avalat diverses sentències judicials. I ho farem de la mà dels col·legis professionals i del teixit econòmic i social.

Fins ara els he explicat com crec que ha de ser l'Administració tant per donar un millor servei a les persones com per ser un veritable servei públic. Deixin-me ara

que els parli d'altres dues àrees de gestió del nostre departament, que són la del dret a la llibertat religiosa i de consciència i la de les fundacions. El departament garantirà la llibertat religiosa i de consciència a través de la Direcció General d'Afers Religiosos, així com la convivència de les diferents esglésies, confessions i comunitats religioses que tenim a Catalunya. Per això, hem d'optimitzar el nostre marc competencial recollit a l'Estatut, perquè en el mentrestant no volem renunciar a cap espai d'acció. No volem ser una simple oficina de transmissió de les polítiques i les competències de l'Estat. La Generalitat serà el referent essencial davant les confessions religioses presents a Catalunya.

És des d'aquesta optimització del marc competencial que podem, en primer lloc, garantir la cohesió social a través del diàleg i la cooperació amb les confessions religioses. En segon lloc, garantir el dret de tot ciutadà a tenir creences o a no tenir-ne i, si en té, a triar lliurement amb quina s'identifica. Tercer, elaborar un pla amb actuacions destinades a fomentar la llengua catalana com a punt comú de trobada i element de connexió i consolidació social, perquè el català és element de cohesió. En quart lloc, combatre l'estigmatització i la discriminació. Cal estar amants en l'àmbit nacional propi i en el context europeu davant el creixement de la ultradreta i preveure actuacions per lluitar contra la intolerància –inclosa la de les regions– de pensament i de creences. Alhora, cal donar suport a les polítiques que es desenvolupin a nivell municipal en aquest àmbit.

Per poder garantir els objectius fixats, tenim tres instruments que radiografien la realitat de les confessions presents al nostre país. Un és el mapa religió de Catalunya, que estem actualitzant per al període 21-24. L'altre és la càtedra sobre la llibertat religiosa i de consciència. I el tercer és el baròmetre sobre la religiositat i sobre la gestió de la seva diversitat. Aquests instruments ens permeten conèixer millor com es defineixen els catalans i les catalanes des d'un punt de vista religió i com perceben la diversitat religiosa. Sens dubte, aquesta realitat transfronterera de les creences ens obliga a tenir també coneixement dels contextos internacionals assimilables.

En aquesta línia, impulsarem la creació d'una xarxa relacional i d'experiències compartides de caràcter internacional, ja sigui presencial o virtual. I estem treballant ja per realitzar un nou esdeveniment: el primer congrés internacional sobre llibertat religiosa i de consciència a Catalunya.

Finalment, i en pro d'aquesta cohesió social, de la llibertat individual i de la diversitat inclusiva, promourem accions de visualització del paper de les dones a les diferents confessions i accions de visualització de les diferents maneres de viure la religió des de la diversitat, també la de gènere o la sexual, acompanyant el col·lectiu LGTBI+.

En l'àmbit de les fundacions, el que els volia comentar és que aquestes són un element vertebrador de la societat catalana. Són un reflex de la vitalitat del nostre teixit associatiu en àmbits com l'educatiu, el cultural, el social, que han vertebrat la nostra societat allà on no hi ha arribat l'Administració. Per això des de les polítiques públiques estem al seu costat i adoptarem el seu marc normatiu –el de les fundacions i el de les associacions– per posar a la seva disposició nous instruments i mecanismes que afavoreixin tant el mecenatge com les activitats d'interès general. Ajudarem a impulsar-les en la concepció que són sector públic i, com a tals, d'interès públic.

Entrarem ara a parlar d'un tema que des d'aquesta conselleria donarem especial importància i rellevància: les mesures penals, la reinserció i l'atenció a la víctima. Les presons i els centres educatius de justícia juvenil no poden seguir sent les grans oblidades a la nostra societat. Compleixen una funció social i, com a tal, mereixen tota la nostra atenció i tot el nostre reconeixement. A l'inici de la intervenció apuntava que tenim un model d'execució penal basat en la rehabilitació, la reinserció i en l'educació, un model que és molt nostre, que no es basa en el càstig i la pena, i que parteix de la base que les persones que per algun motiu han estat condemnades tenen dret a una segona oportunitat en la nostra societat.

El càstig no és l'objectiu del nostre sistema penal, sinó la reinserció a la societat. Amb la intenció de reforçar tota l'estructura de la Secretaria de mesures penals, la reinserció i l'atenció a la víctima –com els deia–, hem creat la Direcció General d'Afers Penitenciaris i ja hem nomenat el seu director general. Aquesta ha estat una de les primeres mesures que hem adoptat a la Conselleria amb la ferma voluntat que aquesta direcció sigui un instrument que ens ajudi a focalitzar l'atenció al sistema penitenciari diferenciant-lo del de justícia juvenil i del de les mesures penals alternatives.

També m'he proposat, com una de les primeres actuacions de la conselleria que encapçalo, conèixer de primera mà la realitat penitenciària i de justícia juvenil. Per això, durant aquest mes de juliol visitaré tots els nostres centres. Vull conèixer totes les instal·lacions, parlar obertament amb les direccions dels centres, amb els diferents comandaments i treballadors, i recollir les seves inquietuds i les seves demandes.

De fet, ja he realitzat algunes d'aquestes visites, concretament al Centre Penitenciari de Lledoners i al Centre Penitenciari de Joves, i els he de dir que he vist gent compromesa amb la seva feina, molt vocacional, que estima l'ofici, i amb ganes de millorar. Però també he pogut escoltar mancances de recursos humans, de materials i que la seva labor no és fàcil, i que no havia sigut mai un objecte de visita de cap conseller d'aquest Govern o consellera.

També, dir-los que ja m'he reunit amb els sindicats més representatius i amb altres col·lectius professionals. Com els deia, vull escoltar tothom. Els sindicats m'han transmès la seva preocupació per moltes mancances, algunes històriques, quant a les condicions laborals i les dificultats en alguns procediments d'actuació. Totes les reclamacions són legítimes, no en tinc cap dubte. Les estudiarem totes, però sense precipitar-nos i sense adoptar decisions en calent. Les estudiarem amb la ferma intenció i voluntat d'aquesta consellera de trobar solucions a les qüestions plantejades.

Potser no tot serà possible o no tot serà aplicable a curt termini. De ben segur, no disposarem de recursos per fer-ho tot i tot de cop, però, en tot cas, sí que estic disposada a parlar de tot, a buscar solucions per a tot i alternatives en benefici dels servidors públics i del model català d'execució penal. Com he dit, totes les qüestions plantejades són legítimes. Treballarem per atendre-les sempre des de la lleialtat mútua i el respecte, perquè no es pot admetre cap tipus d'assetjament o cap menyspreu o cap menyscabament de la igualtat entre homes i dones.

Tenim molta feina per endavant, feina que farem arribant a acords, com els deia, amb tots els operadors del sistema d'execució penal. Negociarem un nou acord de condicions laborals que doni resposta als nous serveis i als nous sistemes de treball que s'han produït al llarg d'aquests últims anys, i, entre d'altres, la definició de la carrera professional dels servidors públics en l'àmbit de l'execució penal, les necessitats de plantilla dels centres, la disminució de la temporalitat, la seva renovació i encarar el repte de rejuvenir-les.

El darrer acord, fixin-s'hi, és del 2006-2009. Ha plogut molt des del 2006 i des del 2009. La societat ha canviat molt. Ens hem de posar al dia en moltes coses. Tenim el repte d'abordar amb valentia els problemes de l'excessiva interinitat en el sistema d'execució penal, però la solució no només depèn de nosaltres com a Generalitat, i menys com a Departament de Justícia. La problemàtica és molt més global i la solució també ho haurà de ser. Haurem de ser capaços de trobar-hi un desenllaç i també de no crear falses expectatives.

També cal mirar com podem aconseguir la jubilació anticipada de determinats col·lectius, així com redefinir el catàleg de llocs de treball susceptibles d'ésser ocupats en segona activitat. Hem d'insistir en aquesta qüestió, que està sobre la taula des de fa temps, un mecanisme que ja tenen altres sectors i que ens facilitarà molt rejuvenir les plantilles en determinats col·lectius.

Un altre aspecte que considero cabdal torna a ser la formació, també en aquest àmbit. Hem de millorar els processos formatius no només del personal sinó també de les persones privades de llibertat; del personal penitenciari en la seva fase d'in-

corporació; dels interins que no poden incorporar-se als seus llocs de treball sense formació o amb una formació mínima. Hem de promoure i facilitar la formació contínua, que no es vegi a la pràctica com una penalització afegida a la jornada laboral. Hem de dotar-nos d'una formació especialitzada i continuada i haurem d'optimitzar els instruments i recursos de què disposem.

Pel que fa a la formació de les persones privades de llibertat, necessitem que aquesta es potenciï. La reinserció a la societat serà possible i més efectiva si l'intern o interna surt de la presó amb una major capacitat per afrontar la reinserció al món laboral. La formació en línia i en diferents centres penitenciaris de forma simultània permetrà arribar a més interns i, alhora, optimitzar els costos. Necessitem que la formació als centres penitenciaris sigui reconeguda, perquè, quan surtin, puguin acreditar una capacitat. Ho haurem de tractar, això, amb el SOC –en col·laboració amb el SOC– i aquesta serà una de les tasques del Centre d'Iniciatives per a la Reinserció, el Cire, un centre pioner que ens permet potenciar la funció resocialitzadora en l'àmbit de l'execució penal.

Algunes de les accions relacionades amb la formació i amb l'ocupació serien, per exemple, crear una oficina d'oficis i treball perquè les persones internes dels mòduls residencials tinguin igualtat de condicions, implementar i executar un projecte de transformació digital a les aules de formació i als tallers ocupacionals, la posada en marxa d'una borsa de treball telemàtica. La pandèmia ens ha demostrat que aquesta digitalització és un sistema útil i que facilita i optimitza recursos.

Aquestes actuacions pivotaran sobre quatre eixos: respecte dels drets humans, millora de les condicions laborals dels professionals del Cire, teixir complicitats amb el sector empresarial català –el tercer sector i els agents socials– i afavorir la reinserció a la societat.

No voldria deixar, arribats a aquest punt, de fer una referència a la salut i en concret a la salut mental. Si en aquests moments s'ha detectat a nivell de la societat un increment dels problemes lligats a la salut mental derivats de la pandèmia, com es poden imaginar vostès, aquesta problemàtica no és diferent de les presons i als centres educatius de justícia juvenil per múltiples circumstàncies: addiccions, soledat, canvi d'entorn, i ara s'ha vist agreujada.

Hem de parlar de salut mental, buscar solucions a aquesta específica problemàtica a les presons, aprofundir la col·laboració amb el Departament de Salut, renovant l'acord i també els animaria que a la Comissió d'Estudi de la Salut Mental i les Addiccions, recentment creada en aquest Parlament, també tractessin aquesta especificitat en el món penitenciari i en els centres de justícia juvenil.

Lamentablement, les darreres setmanes hem tingut episodis de suïcidis que estan tots en fase d'investigació. Ara bé, sí que vull destacar que totes les vides tenen igual valor, siguin conegudes o no conegudes, i per bé que el programa de prevenció de suïcidis està actualitzat i revisat pel Departament de Salut, cal que fem més; hi ha reconeguts experts al darrere d'aquestes actualitzacions. Ho reitero: cal que fem més. Després de cada suïcidi, a banda d'obrir una informació reservada, desenvoluparem una anàlisi de l'incident conjuntament amb Salut. Hem de poder millorar en base a les conclusions tant de prevenció com de detecció. Tenim bons professionals, tenim bons experts. Hem d'abocar-nos-hi per poder donar-hi resposta.

Deia al principi la importància de la rehabilitació i la reinserció, i encara ho és més quan parlem de joves o també quan parlem de dones. Amb l'objectiu de millorar aquesta rehabilitació i reinserció, promourem un pla d'execució específic per a la població penitenciària jove i un altre per a les dones de Catalunya, un pla que volem fer en col·laboració amb altres departaments de la Generalitat, com Salut, Educació, Treball o Drets Socials, perquè la realitat dels interns joves, d'entre divuit a vint-i-quatre anys i la de les dones internes, és una realitat molt diferent si la comparem amb la dels centres penitenciaris d'adults masculins o els centres educatius de justícia juvenil.

Com veuen, tenim molt i molt a fer i ens hi hem de posar. I voldria fer-ho amb la participació de tots els agents que són part del sistema, començant per aquest parlament, per aquesta comissió, i seguint per les direccions dels centres, comandaments, sindicats, servidors públics en general, i escoltant els uns i els altres amb el convenciment de que tots estem per la labor de millorar el sistema d'execució penal, dignificar el treball i garantir el dret dels interns i la seva reinserció com a última finalitat.

A nivell d'equipaments acabarem de construir els equipaments que estan en marxa i estudiarem i redimensionarem els que siguin necessaris per a les necessitats de futur, així com una actualització de les instal·lacions actuals fent incidència en un adequat manteniment.

En l'àmbit de justícia juvenil, on treballaven gairebé 1.700 joves, ja sigui per tasques d'assessorament tècnic com de mediació, de medi obert o amb joves interns, a les noves actuacions que ja estan dutes a terme n'incorporem de noves. Així, vull incrementar l'aposta pel medi obert, on tenim la majoria de joves infractors com la millor eina de reeducació. Aprofundirem en aquelles actuacions que tenen un caràcter més efectiu de reinserció, d'arrelament a la comunitat i preventiu, i engegarem noves actuacions amb una planificació de millora per a la intervenció amb les famílies que tenen fills i filles a la justícia juvenil. Per això potenciarem el programa voluntari presencial «Vincles».

L'altra aposta és enfortir el sistema de mesures penals alternatives per evitar els ingressos en centres penitenciaris i de justícia juvenil. Destacar que volem enfortir el sistema de prestació del servei d'execució de mesures penals alternatives, i ja estem revisant el model perquè sigui més efectiu. Volem poder donar una resposta ràpida i efectiva, evitant al màxim les llistes d'espera actuals. L'èxit de la reinserció en l'àmbit de les mesures penals alternatives és evident si el comparem amb els penats dels centres penitenciaris.

Finalment, el Departament de Justícia, com a responsable de l'execució penal, ha estat des de finals dels noranta completament innovador. Ha integrat sota una mateixa unitat administrativa l'actuació en tres àmbits que aporten un valor afegit al sistema de l'Administració de justícia i el de l'execució penal, com són: l'atenció a la víctima del delictes; el desenvolupament dels processos de mediació penal i altres pràctiques restauratives, i l'assessorament tècnic penal.

Els tres, en especial els dos primers, signifiquen una aposta clara del Govern de Catalunya en la defensa proactiva d'un sistema que entén l'acció jurídica penal i la seva execució posterior no només des de la vessant punitiva i rehabilitadora de la persona infractores, sinó també des de l'atenció de les necessitats psicosocials de les persones víctimes o perjudicades provocades per l'acció delictiva. Aquesta proposta s'ha traduït en la incorporació de més efectius, un total de quaranta-quatre, als equips de les oficines d'Atenció a la Víctima del Delicte i als equips d'assessorament tècnic penal, així com el desdoblament dels equips a la demarcació de Barcelona, desplegament que s'ha completat tot just aquest mes de juny, juntament amb el Servei d'Acompanyament a la Víctima en seu judicial i el Servei d'Informació i Orientació a la Víctima del Delicte.

Però des del departament volem anar un pas més enllà. Volem garantir i oferir els drets reconeguts a les víctimes del delictes en la Llei de l'estatut de la víctima i la recent aprovada Llei orgànica de protecció integral a la infància i a l'adolescència davant la violència, tant els seus drets bàsics com els drets processals i penals i en fase postsentència. Per fer-ho, durant aquesta legislatura elaborem el pla estratègic d'atenció a les víctimes del delictes a Catalunya. Incorporarem en els diferents grups de treball els serveis i organismes implicats en l'atenció i la protecció a les víctimes del delictes. I amb l'objectiu d'esdevenir un punt de referència i servei del Govern de Catalunya en l'atenció integral a totes les víctimes d'un fet delictiu amb independència del seu gènere, edat, nacionalitat o delictes, així com poder donar una resposta efectiva a

l'Administració de justícia individualitzada i adaptada a les necessitats de les víctimes evitant la victimització secundària.

Vaig acabant. Fins aquí l'explicació dels objectius i les actuacions del departament per a aquesta legislatura. La limitació del temps no ens permet ara entrar en més detall, però els he esbossat les grans línies d'acció. Des d'aquesta conselleria treballarem per donar compliment al que els hem anunciat amb la voluntat ferma de millorar el servei que prestem al ciutadà i a la societat, en aquest cas des de l'àmbit de la justícia.

Ens posem a la seva disposició com a conselleria, em poso a la seva disposició com a consellera, i demano que puguem treballar plegats amb lleialtat institucional i amb corresponsabilitat per poder desenvolupar i exercir les nostres competències en benefici de les persones.

Voldria també, abans de tancar la meua intervenció, fer un sentit agraïment a tots els servidors públics del Departament de Justícia i de l'Administració de justícia, perquè és gràcies a ells i elles que l'engranatge funciona dia rere dia i especialment en aquest darrer any, marcat per aquesta terrible pandèmia que ha exigit majors esforços i sacrificis a tots plegats. Moltes gràcies a tots.

Gràcies a tots vostès i a la seva disposició per si consideren les preguntes que tinguin. Gràcies.

El president

Bé; moltes gràcies, consellera. Llevat que cap grup ho demani o ho solliciti expressament, la necessitat de fer un recés, donaríem inici al torn dels diferents grups parlamentaris. *(Pausa.)* Entenc que cap ho demana.

Doncs, en aquest cas, donaríem inici a la intervenció dels grups parlamentaris. Ho faríem pel Grup dels Socialistes i Units per Avançar i, en aquest cas, intervé en representació d'aquest grup l'illustre diputat Óscar Aparicio i Pedrosa. Moltes gràcies.

Rubén Viñuales Elías

Diputat Rubén Viñuales Elías.

El president

Disculpi.

Rubén Viñuales Elías

Gràcies, president. Gràcies, consellera. La veritat és que teníem curiositat per veure com volia començar vostè la seva intervenció com a consellera de Justícia, un àmbit que és més que rellevant. Sentim certa decepció per veure que no ha sigut forta envers a no fer un míting amb el tema de la independència. Parla d'injustícia, venjança de l'Estat espanyol, persecució ideològica, i, per descomptat, compromís amb la independència. Ho lamentem profundament, perquè la veritat és que teníem certes esperances en vostè.

El primer que cal dir és que dins de l'àmbit de la seva conselleria existeixen moltes i diverses matèries que van des de l'Administració de justícia a serveis penitenciaris, així com afers religiosos i memòria democràtica. Aquest fet, consellera, implica que la seva tasca no serà fàcil, ja ho sabem. Però ja li avanço que per part del nostre grup, del Grup Socialista, tindrà la mà estesa. Tindrà la mà estesa per tal d'ajudar a trobar solucions a la multiplicitat de problemàtiques que existeixen en aquesta conselleria i que vostè ha relatat de manera exhaustiva algunes d'elles i que, per desgràcia, sempre troben a consellers o conselleres amb molt bones intencions, però, per desgràcia, amb molts pocs resultats.

Li he dit mà estesa, però per part del Grup Socialista també l'adverteixo en aquesta primera intervenció que serem una oposició ferma, contundent i lluitadora vers la consecució de les millores que proposarem durant aquesta legislatura. Però permeti'm també que li expliqui tot allò que considerem que ha de ser la línia estratègica de la seva conselleria, amb tots els respectes òbviament, en la seva tasca

de Govern. Algunes les ha citat vostè, consellera, però permeti'm que li faci algun incís.

Modernització de l'Administració de justícia. No recordo quantes vegades hem sentit això de la modernització de l'Administració de justícia. Sap que vostè i jo compartim professió, som advocats, i també jo l'hi dic d'una altra manera: «Advocat de batalla, de jutjat.»

He sentit mil vegades parlar de que arribaríem al paper zero. La realitat dels jutjats és el paper dos mil. La imatge dels jutjats de Catalunya saturats de papers a taules on amb esforç es pot veure el funcionari o funcionària que hi treballa és massa habitual, per desgràcia, per no parlar de la imatge que dona a la ciutadania.

La covid-19 ha demostrat diverses coses i vostè ha fet incís en algunes d'elles. Una és que la justícia és essencial, senyora Ciuró. No descansa ni pot descansar en la consecució del valor suprem de convivència i justícia que cimenta una democràcia i que fan realitat els homes i dones que cada dia hi treballen, en l'Administració de justícia, fent més del que el seu lloc de treball hauria de reclamar, però que saben que sense el seu esforç extra no podria funcionar.

La segona és que necessitem digitalitzar la justícia. El fax no pot ser, consellera Ciuró, el mitjà més habitual de comunicació als jutjats. Així també, li diem que les videoconferències estaria molt bé que no fos com *La ruleta de la suerte*, on quan un arriba allà pensa: «A veure si avui funcionarà o no funcionarà la videoconferència.» És un drama que vostè coneix també i que ens agradaria, si us plau, que ja que l'home ha pogut arribar a la Lluna, crec que podríem solucionar el tema de les videoconferències als jutjats. No sap quanta gent pateix aquest drama a diari.

Igualment, ens trobem amb unes instal·lacions judicials que en alguns casos són directament indignes. Pensi en la revictimització –vostè ha parlat d'això– que han de patir moltes dones víctimes de violència masclista quan es creuen al mateix jutjat amb l'agressor. I tot per culpa d'un es instal·lacions que no estan preparades. O pensi en els jutjats de guàrdia, on es troben en el mateix espai denunciat, perjudicat, advocat, persones que van a signar els apotactes, ciutadans que volen denunciar, el fiscal que surt, l'advocat que pica a la porta per negociar amb fiscalia, el personal de la neteja... Sembla *El camarote de los hermanos Marx*, però no: això és el dia a dia d'un jutjat de guàrdia. I tot això en un espai reduït i sense un mínim de dignitat per a la tasca dels professionals de la justícia.

Calen instal·lacions dignes, consellera, i que es consulti prèviament els operadors jurídics, que, al cap i a la fi, són els que utilitzen a diari aquestes instal·lacions.

I si m'ho permet, a nivell tarragoní, cal que Tarragona tingui ja d'una vegada per totes la ciutat de la justícia, Fòrum de la Justícia, que li volem anomenar en honor al nostre gloriós passat romà. Perquè sap, senyora, que paguem un milió d'euros en lloguers en dependències judicials a Tarragona? Cada any llencem un milió d'euros i enviem el ciutadà a una gimcana judicial *en busca del juzgado perdido*.

Crec que ja n'hi ha prou d'aquest greuge comparatiu de Tarragona, que és l'única capital catalana que encara no tenim una ciutat de la justícia. I també li donaré una altra dada curiosa, consellera Ciuró: han posat tres primeres pedres del Fòrum de la Justícia de Tarragona. Ja ens falta menys per al nou edifici, però tres primeres pedres i ara un nou canvi d'ubicació crec que no és digne. Si vostè és la consellera de Justícia que aconsegueix que sigui una realitat el Fòrum de la Justícia, aquest diputat serà el primer en felicitar-la.

I per assolir aquestes fites cal diàleg, vostè ho ha dit. Diàleg sincer i profund amb els col·legis professionals i representants sindicals, amb fiscalia i judicatura, ja que l'únic camí per aproximar-se a la realitat és parlar amb aquells que cada dia estan a peu de canó. I no dubti que li diran la veritat, veritat que moltes vegades és dura, però li puc ben assegurar, consellera, que negar la realitat mai ha ajudat a trobar cap solució.

El personal de l'Administració de justícia és un altre dels temes rellevants per a aquesta legislatura. Els percentatges d'interinatge de l'Administració de justícia són

absolutament inassumibles, prop del cinquanta per cent. Pensi que dels 13.997 treballadors de justícia, 5.195 són interins. Això amb dades publicades oficials del 2019. En nosaltres trobarà un aliat per solucionar aquesta situació de la que som hereus i no artífexs, però que li demanem que no caigui en la demagògia d'altres grups parlamentaris i utilitzi les eines que es donaran des de l'Estat per tal d'acabar amb la situació d'inseguretat que viuen moltes persones i moltes d'elles dones.

Igualment, pensi, consellera Ciuró, en el torn d'ofici. N'ha parlat vostè, i l'hi agraeixo. El servei que es dona a la ciutadania mitjançant la justícia gratuïta és profundament necessari. Una societat on només el ric pot tenir un accés garantista a la justícia és una societat malalta de desigualtat i qüestió de temps que una minoria privilegiada mani sobre una majoria desposseïda. La llei i la seva aplicació és l'única barrera entre el poderós i el dèbil. Actualitzar els mòduls de les assistències, així com revisar algunes assistències que no es paguen actualment per tal de dignificar el torn d'ofici ha de ser una fita a assolir durant aquesta legislatura.

I ningú, consellera, se'n recordaria del bon samarità si a part de bones intencions no hagués tingut una altra cosa, que eren diners. I li diem això perquè tot el que demanem significa inversió i fins ara, que a mi m'hagin explicat, la forma d'invertir es tradueix en uns pressupostos de la Generalitat on s'aposti per la justícia. Però la nostra sorpresa és que vàrem sentir el molt honorable president Aragonès a campanya parlar de que portaria una proposta de pressupostos al Parlament si era, efectivament, investit com a president de la Generalitat i, de moment, *salvo error u omisión*, no ens consta. Faltar a la veritat en un tema tan rellevant com aquest no ens inspira, de moment, senyora Ciuró, massa confiança en que vostè pugui assolir les fites que s'ha proposat amb molt bones intencions, però lamentem que potser sense masses resultats.

Actualitzar el nostre Codi civil de Catalunya en matèries com per exemple la implementació de la Convenció de les Nacions Unides que vostè ha parlat. També ens hi trobarà, òbviament, en matèria de reforma del Codi civil, d'actualització, i també en matèria de memòria democràtica. El nostre company Ferran Pedret ja va impulsar a l'anterior legislatura una llei que per la finalització d'aquesta va quedar al calaix. Ja li comuniquem que presentarem una proposta i, a més a més, que ens té al seu abast, perquè el que necessitem en aquest cas és caminar cap a un consens, vostè n'ha parlat, estem més que d'acord, i al final també accelerar. I ens consta que ho han fet i ho agraiem, però accelerar el procediment i protocols per a la localització, recuperació, identificació i trasllat de les restes i reforçament del paper i les obligacions dels poders públics en aquesta matèria.

Pensi que molts familiars d'aquestes víctimes, pel pas inexorable del temps, potser no podran veure assolida aquesta recuperació. I cal molta pedagogia. No podem permetre que la societat obli tot allò que alguns a l'actualitat fins i tot neguen afirmant que la Guerra Civil no va ser fruit d'un cop d'estat contra un govern legítim i que va imposar una brutal dictadura a Espanya. Sorpren sentir avui dia aquestes manifestacions. Per això encara ho hem de fer amb més raó.

I hem de parlar de presons. Vostè ha parlat molt de presons, cosa que l'hi avanço: l'hi agraeixo. Ha de ser un dels temes cabdals d'aquesta legislatura. Abans que res, un missatge clar d'aquest diputat i del nostre grup als funcionaris i funcionàries de presons arreu de Catalunya: gràcies per la vostra feina. Lluny de la sospita constant contra la vostra tasca, aquells que per raó de la nostra feina coneixem en directe el que feu, som plenament conscients de que no sou només els que vigilen les presons. Per als interns de les presons moltes vegades sou l'amic, el psicòleg, el pare, la mare, el germà o la germana o simplement aquell que escolta quan un intern o interna té ganes de parlar, però també sou els que heu de lidiar amb situacions complexes i decidir en segons la vostra actuació. Per això li demanem, senyora Ciuró, que es manifesti clarament al costat de les nostres funcionàries i funcionaris de presons, com crec que avui ha fet.

Cal una tendència clara a favor de la reinserció i no de les penes privatives de llibertat com una figura punitiva. Així també ho ha establert vostè, i així ho preveu

la nostra Constitució al 25.2. La circular 2/2021 no hi ha ajudat, consellera Ciuró. Crec que n'hauríem de parlar *largo y tendido*, d'aquesta matèria.

Tampoc és assumible el nombre d'agressions que estan patint els nostres funcionaris i funcionàries: 487 agressions durant l'any 2020, de les quals trenta-nou varen ser greus, no és assumible, igual que els suïcidis; també n'ha fet vostè esment. L'última, una noia de dinou anys. Crec que en aquest cas s'hauria d'assegurar una classificació i separació interior de les internes en una presó de dones per garantir la seguretat del centre, dels professionals i de les internes. Igualment cal una presó de preventius, com bé sap vostè.

I no em dona més temps.

El president

Moltes gràcies, diputat Viñuales. Veig que no només ha heretat el càrrec de portaveu de la senyora Ibarra, sinó també la reivindicació tarragonina, que és una tradició en aquesta comissió. Doncs seguiríem ara amb la intervenció del Grup Parlamentari de VOX i, per mediació del seu portaveu, el senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, señor presidente. Señora *consellera*, a todo su equipo, bienvenidos y desearles muchos éxitos, aunque ahora por su intervención me da la sensación de que no va a ser así.

Mire, yo, en primer lugar, le tengo que decir que no existen los presos políticos, no existen los exiliados, no existe la represión. Lo que existen son delincuentes condenados –y en mala hora indultados– por sedición, por malversación, por desobediencia, que son los delitos más graves que se pueden cometer en democracia sin derramamiento de sangre, atentando directamente contra la convivencia de todos los catalanes.

En cuanto a los indultos, son una indecencia, señora Ciuró. Son un insulto, son un atentado contra la democracia, contra el estado de derecho y contra la propia Constitución. Y tenga por seguro que VOX los va a recurrir.

Y en cuanto al fascismo, estas son tres ideas que usted ha manifestado. Antes de empezar mi intervención, no quería dejar de hacer mención de estas cuestiones. En cuanto al fascismo, el fascismo es la utilización de la violencia para imponer sus ideas a otros. Mire, el Observatorio Cívico de la Violencia Política en Cataluña ha dicho que en 2020 se produjeron trescientos ochenta actos de violencia. El 91,4 por ciento de estos actos de violencia fueron cometidos por..., tuvieron autoría independentista. Es decir, que los que cortan carreteras, queman ciudades, toman autopistas, acosan a los jueces, ¿sabe dónde están? En esas bancadas de allí. A esos tiene que llamarles o enseñarles lo que significa el concepto de «fascismo».

Mire, empiezo con los temas que yo quería tratar. En primer lugar, señora Ciuró, Cataluña es la comunidad que en 2020 más ha utilizado el mecanismo legislativo de los decretos leyes, que son normas con rango de ley dictadas por el poder ejecutivo y no emanadas del Parlamento. Me parece que en este caso se ha producido la gran fiesta de los decretos leyes en Cataluña: 141 si no lo tengo mal entendido. Parece que le han cogido gusto a legislar al margen del Parlamento. Una cosa son razones de extraordinaria y urgente necesidad, y otras son razones de conveniencia política, ¿eh?, que parece que son las que utilizan ustedes. Yo le digo o le pregunto si va a ser la tónica del Govern –y se lo pregunto a su consejera de Justicia– seguir legislando a golpe de decreto ley, obviando al Parlamento.

Mire, en materia de prisiones, ¿conoce usted el informe o el parte interno de un jefe de servicio que asegura que los políticos presos en Lledoners no pasaban por el arco de seguridad cuando iban solos, disfrutaban de pasteles y comida procedentes del exterior, se quedaban más tiempo en el patio? Disfrutaban de un montón de privilegios que no tenían otros internos en dicho centro. Yo le pregunto qué va a hacer el *departament* para evitar que en lo sucesivo se vuelva a producir una falta de se-

guridad en dichos centros, se comprometa la seguridad en dichos centros. ¿Es cierto que además se expedientó disciplinariamente a ese funcionario que lo denunció y a otros, que fue degradado de categoría, que recurrió la sanción y que un juzgado contencioso le ha dado la razón en enero de 2021?

Los funcionarios de los centros donde estaban los políticos condenados que se oponían a estas prebendas y exigían el cumplimiento del reglamento, ¿cree usted que han sufrido acoso laboral por parte del equipo directivo?

Por otra parte, ¿le parece decoroso, señora Ciuró, que su departamento haya autorizado a operadores de cámara y fotógrafos entrar en los centros penitenciarios donde se encontraban los políticos condenados para obtener imágenes de los mismos? Hasta la señora... Ahora, la última, la salida de la cárcel, la ley de los insultos, está la señora Forcadell, pues, haciendo un posado, porque ya la había firmado antes, la libertad. Haciendo un posado como si firmara el Tratado de Versalles. ¿A usted esto le parece decoro?

Mire, además, le digo que no se han pixelado las imágenes de los funcionarios que salían en esos capítulos, en los capítulos d'*El judici*. No sé si se tenía autorización de dichos funcionarios para la captación de sus imágenes. No sé si el *departament* va a seguir poniendo los servicios penitenciarios al servicio de la causa independentista.

Mire, por otra parte, yo he presentado más de cien preguntas en materia de prisiones, que todavía están sin responder –salvo que esté yo equivocado, ¿eh?–, sobre condiciones de trabajo, jubilación anticipada, segunda actividad, interinos, agresiones a funcionarios penitenciarios, sobre el impulso del reconocimiento de su condición de agentes de la autoridad, sobre la ejecución del plan de equipamientos y de nuevos centros penitenciarios en la Zona Franca, de la nefasta circular 2/21, que introduce un nuevo protocolo de aplicación de medidas de contención. Yo le quiero preguntar sobre todas estas cuestiones, que qué va a hacer su departamento, toda vez que no he recibido todavía la respuesta por escrito.

Y le quería destacar dos aspectos. En cuanto a los interinos, yo creo..., ¿le parece normal que haya un altísimo porcentaje de interinos en la plantilla de prisiones? Yo creo que entre interinos y sustitutos pasan de los mil. ¿Por qué no se han convocado oposiciones desde el año 2010? Once años sin convocar oposiciones. Y ¿qué solución ofrece el *departament* para reducir la interinidad en una materia tan sensible como es la materia penitenciaria?

Y, en cuanto a la circular 2/21, es una circular criticadísima por todos sindicatos de prisiones. Ustedes están en la idea de que no tiene que haber nadie en los DERT y que hay que evitar la contención a toda costa. Pero, si las estadísticas son buenas, el problema no existe, es un poco la filosofía que me parece que está detrás de esta idea, ¿no? Pero no atacan el verdadero origen del problema, que es cómo reducir la violencia y la agresividad de algunos internos.

En esta materia yo le quiero preguntar: ¿por qué están cerradas las unidades de psiquiatría de Lledoners y de Puig de les Basses? Y no nos referimos a la UHPP de Brians 1, que esta se encarga del diagnóstico y de la estabilización de los presos, sino de unidades psiquiátricas en dichos centros que se puedan encargar del seguimiento y el tratamiento de los presos que tienen problemas psicológicos. Eso ayudaría también a reducir la violencia.

Y, mire, en Puig de les Basses se ha producido recientemente un código rojo, tres personas árabes causan dos incendios y se produce un muerto en el DERT de Puig de les Basses. Además, dos suicidios. Ha habido un aumento notable de incidentes graves. Se está cuestionando la nefasta política regimental de la secretaría. Yo le pregunto también: ¿en esta materia, qué tiene pensado hacer el *departament*?

Que sepa que desde VOX en esta cuestión le anunciamos dos medidas. Por una parte, que este grupo parlamentario va a visitar los centros penitenciarios de Cataluña acompañados de un asesor para conocer de primera mano la situación de cada

uno de los mismos. Y, por otra parte, que trabajaremos para devolver esta competencia al Estado y evitar el bochorno que nos ha producido la cuestión de los golpistas del *procés*.

Mire, en cuanto al acoso y al ensañamiento de los jueces en Cataluña. En Cataluña se produce un hostigamiento generalizado y constante a la independencia judicial y a los jueces. Hay una falta de acatamiento manifiesta por parte de la Generalitat de las resoluciones judiciales, sobre todo en materia de Ensenyament; una sistemática deslegitimación de sus actuaciones y resoluciones; el llamamiento abierto a impedir el desarrollo de actuaciones judiciales, como se produjo a raíz del registro en las dependencias del Govern el 20 de septiembre de 2017; ha habido acoso y señalamiento a jueces concretos –al juez de Llarena; al juez Juan Antonio Ramírez Sunyer, que en paz descanse; a la fiscal jefe de Barcelona, Ana Magaldi. Yo le pregunto a la nueva titular del departamento, ¿qué va a hacer para evitar el acoso, el señalamiento a los jueces, para que puedan trabajar libremente en esta comunidad? Quizá ahí esté el problema y no en otras cuestiones que usted mencionaba de que los jueces no quieran estar aquí.

Mire, Carles Puigdemont posó desafiante con cinco requerimientos del Tribunal Constitucional manifestando que no le impedirían seguir adelante con su proyecto rupturista. Hubo declaraciones del Parlament de Catalunya rechazando sentencias judiciales. En fin, esto es un atentado gravísimo contra la separación de poderes y contra el equilibrio institucional. Los partidos, los particulares, obviamente, tienen derecho a crítica de las soluciones judiciales, pero los poderes públicos han de ser absolutamente escrupulosos en las mismas y no hacer declaraciones como las que se han vertido aquí en Cataluña.

Y, mire, con este panorama no es de extrañar que el 59 por ciento de las plazas vacantes de jueces en España en 2020 se encuentren en Cataluña, lo cual repercute en la calidad y en la agilidad de la justicia. Yo le pregunto, señora Ciuró, que ¿qué va a hacer en relación con esta cuestión?

Y también una última, como le digo, en materia de jueces, independencia judicial: ¿va a permitir la Generalitat, de alguna manera, que se avalen por parte de la Generalitat las multas impuestas por el Tribunal de Cuentas a los malversadores y a los golpistas? Si usted lo hace, nosotros lo denunciaremos.

Mire, en cuanto a memoria democrática y monumento de Tortosa, usted ha manifestado en otra intervención en un pleno anterior que serían sus principales ejes, sus principales prioridades. A nosotros nos parece que no son las prioridades de los 140.000 catalanes que están a la espera de una vivienda pública a precio asequible, de los más de veinte mil alumnos que estudian en barracones, de los más de los 73.000 catalanes que están esperando que se les reconozca su dependencia o de los 230.000 que están a la espera, o en listas de espera, con más de 152 días de espera.

En cuanto a la memoria histórica, la ley, futura ley de memoria histórica, yo le quiero decir que VOX, desde luego, se va a oponer a cualquier ley que pretenda fijar una verdad oficial y que divida a los catalanes en buenos y malos. Esto supondría un ataque directo a la libertad ideológica individual de los catalanes, consagrada en la Constitución como un derecho fundamental.

En cuanto al monumento de Tortosa, se originó una consulta en 2016: el 68 por ciento de los tortosinos –eso sí fue una consulta legal, y no creo que sean de VOX ese 68 por ciento; no le digo que en el futuro no sea así, pero hoy por hoy no es el caso– se pronunciaron por reinterpretar ese pináculo y no derribarlo y derruirlo. En fin, Corembe ya ha tomado medidas, y de momento está paralizado en un juzgado. Yo le pido que atienda a otras opciones y que escuche y respete la voluntad de los tortosinos.

Y, en cuanto a la Ciudad de la Justicia de Tarragona –este tema lo ha comentado antes mi compañero–, yo soy diputado por esa circunscripción y también le digo que clama al cielo. En 1998, la entonces *consellera* Núria de Gispert afirmó: «La Ciudad

de la Justícia serà una realitat en 1999.» Han passat vintitrés anys –espero que no sea este el grau de compliment de los compromisos por parte del *departament*.

No le voy a decir..., pero vamos, no le voy a decir más cuestiones porque se me acaba el tiempo y dejaré las que tengo para el turno, si hay, de réplica. Pero le quería comentar que hay ocho sedes judiciales en Tarragona, lo cual es un dislate. Eso obliga a los profesionales –a los abogados y a los procuradores– a ir, como dice mi compañero, haciendo una yincana, y luego genera muchísimos problemas para los ciudadanos, además del coste de 1,2 millones de euros que supone el alquiler de las sedes.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputat Macián. Bé, avui és la primera Comissió de Justícia, és una presa de contacte, i allò que és més rellevant és la intervenció de la consellera i del seu programa. La meua voluntat en el futur, i espero que així ho puguem aconseguir fer entre tots, és que puguem parlar de tot, perquè aquest és el temple de la paraula i ha de presidir la llibertat d'expressió. Però hi han certs límits, i l'hi he de dir. Senyor Macián, l'atribució genèrica d'il·lícits penals a una part dels seus companys de comissió em sembla que excedeix del que és la llibertat d'expressió, i, per tant, demanaria que en un futur ens limitéssim a les expressions d'allò que pensem però sense la necessitat de trepitjar els drets dels altres.

Sergio Macián de Greef

Sí; perdone, señor presidente, por alusiones, y en virtud del artículo 87, le quiero manifestar que yo en ningún momento he imputado a ningún diputado de esta bancada ningún delito, por descontado.

El president

Doncs s'ha entès diferent, senyor Macián.

Sergio Macián de Greef

Sí, sí.

El president

En qualsevol cas...

Sergio Macián de Greef

Lo que he dicho es que todas aquellas acciones que he mencionado se producen por juventudes de otros partidos.

El president

Bé; prenem nota en aquest cas de la seva disculpa, i seguiríem amb la sessió –o rectificació, millor dit.

Seguidament, és el torn de la Candidatura d'Unitat Popular, i intervindrà per mediació de la seva portaveu, la senyora Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Gràcies. Bon dia, consellera; bon dia, diputats, diputades i tota la resta de persones que avui estan aquí en aquesta comissió.

Bé, compartim amb la consellera la necessitat de lluitar per la independència del país. Per la CUP, no només per la CUP sinó per totes les entitats juvenils, associacions vinculades a la CUP, l'alliberament nacional és la garantia de l'alliberament social i és l'única possibilitat que tenim per accedir a drets i a una vida digna.

És veritat que el dret mai ha estat pensat com un instrument d'emancipació dels més dèbils sinó que reflecteix sempre els interessos dels més dominants, i, per això –nosaltres això ho coneixem bé–, sabem les limitacions que té aquest Parlament. Però, a banda d'això, nosaltres no volem deixar de restar importància a aquesta Conselleria de Justícia que vostè encapçala i que té l'encàrrec de dirigir en aquesta legislatura.

Nosaltres també ens sumem a aquesta necessitat de demanar una Administració de justícia amb mitjans, amb mitjans i que parli català. Jo no sé si cal una auditoria de com està l'estat del català a l'Administració de justícia; jo crec que és clara i notòria la situació. Avui en dia, només hi ha el vuit per cent de sentències dictades en català. I, bé, la cosa no només no millora, sinó que empitjora. Per tant, necessitem una justícia que parli català, que tingui mitjans i que surti del col·lapse en el que viu de forma perpètua i estructural i que ara hem vist agreujat per la crisi de la covid.

Perquè, clar, ens podríem fer la pregunta de com és que no se soluciona aquesta problemàtica estructural i reiterada en el temps de l'Administració de justícia, aquest col·lapse? Doncs que potser aquest col·lapse no hi ha una verdadera voluntat d'acabar amb ell. Perquè, a qui perjudica el col·lapse? Doncs perjudica els treballadors que posen demandes al laboral i s'assenyalen els judicis al cap de dos anys; perjudica la gent que impugna les clàusules sòl i que té l'expedient allà apilotat en un jutjat, pendent que registri només la demanda; aquells que estan subjectes a un procediment penal i que triguen no sé quants anys a tenir una data de judici i a acabar amb la pena de banqueta; aquelles causes de corrupció que mai acaben arribant a judici perquè són tan voluminoses, hi ha tan pocs recursos, que mai s'acaben d'aclarir...

Doncs bé, sempre perjudica els febles el col·lapse de l'Administració de justícia. Qui ja té el poder no necessita l'Administració de justícia. I és evident que una part correspon al Ministerio de Justicia, Però també hi ha una part que correspon a la Generalitat de Catalunya, i cal fer una crítica profunda del que s'ha fet en els darrers anys, i també cal fer una crítica profunda amb el que s'ha fet amb relació a la digitalització, que continua sent un tema pendent i que podríem posar molts exemples, com a data d'avui que els jutjats d'instrucció encara fan les comunicacions per fax, quan crec que a data d'avui ningú utilitza la figura del fax.

Bé, les retallades en aquest país provoquen trauma, provoquen estrès, la gent les viu de forma molt a flor de pell, i molts col·lectius han recuperat les seves condicions abans de les retallades, però hi ha un col·lectiu, que és el col·lectiu dels advocats d'ofici, que no només no ha recuperat les condicions d'abans de les retallades, sinó que està en una situació de precarització absolutament alarmant.

I a mi m'ha sorprès, doncs que l'objectiu d'aquesta conselleria de Justícia es limiti únicament i exclusivament a assegurar els pagaments del torn d'ofici en el dia; només faltaria!, només faltaria que els pagaments no es fessin al dia del torn d'ofici. El que passa és que jo crec, o el grup parlamentari de la CUP creu, que s'hauria de ser molt més ambiciós i procurar que els pagaments fossin dignes i que asseguressin una retribució adequada a aquest col·lectiu. Perquè aquells que tenen capacitats econòmiques suficients no han d'atendre al torn d'ofici. Qui és que ha d'atendre el torn d'ofici? Aquelles persones que no tenen recursos econòmics, i hem d'assegurar que aquestes persones que no tenen recursos econòmics es puguin valer de professionals que estiguin degudament retribuïts.

A banda, li demanem que tingui una posició amatent i d'alerta sobre aquests cants de sirena que ens venen de Madrid. L'actual ministre de Justícia del PSOE, el senyor Juan Carlos Campo, ha encarregat una proposta per modernitzar la justícia gratuïta a un despatx, a un gran despatx d'advocats, Garrigues-Walker, un despatx caracteritzat per minutes milionàries.

Bé, vostè, la seva conselleria, ha d'estar alerta a aquests cants de sirena que vindran, que voldran privatitzar el torn d'ofici. No podem deixar que un sector com és la justícia, que ha de tenir un abast universal, caigui en mans dels de sempre i la privatització, perquè amb el servei d'interprets ja hem vist què ha portat la privatització: una mala gestió del servei.

Bé, les circumstàncies del moment..., hauríem de parlar moltes coses però el temps és limitat. Les circumstàncies del moment ens obliguen a parlar de dues coses molt concretes, que és el que ha passat a la presó i el tema del dret civil, de treball, el dret a l'habitatge.

Pel que fa al que ha passat a la presó. Bé, jo crec que en la seva intervenció vostè ha parlat molt de rehabilitació en sentit genèric, després ha parlat de les condicions laborals del personal al servei de l'administració penitenciària, però crec que hauria d'haver sigut més insistent en la situació dels presos a les presons. Han existit suïcidis a les presons. Són suïcidis que es venen durant el temps. Recentment, n'hi han hagut dos que s'han donat en el DERT. I bé, sí que és veritat que el suïcidi és una xacra que travessa tota la nostra societat, en especial els més joves, provocat per la falta d'expectatives que provoca el capitalisme, però és veritat que és especialment virulenta en l'àmbit penitenciari, i més especialment en el règim del DERT, on les persones internes es passen de divuit a vint-i-una hores en una cel·la que fa dos per dos, sense contacte amb altres interns, quan existeix tota una sèrie de normativa internacional que diu que tenir algú en condicions d'aïllament per més de catorze dies provoca danys que en alguns casos poden ser irreparables.

Per tant, nosaltres l'emplacem a que desarticuli, desmantelli els DERTs. No poden ser unes eines per fer front..., ni aplicar sancions. S'han de buscar alternatives a l'hora de posar sancions, ni tampoc podem continuar amb les classificacions de primer grau. Jo ho dic, i li faig un emplaçament exprés, perquè a mi no m'ha semblat, de les seves paraules, a diferència del diputat que ha parlat abans meu, que deia que vostè estava en contra del DERT i les contencions. Jo sí que li demano que expressament digui quina és la posició amb relació al DERT i les contencions. Pensa acabar amb el DERT i amb les contencions mecàniques? Això per una banda.

I bé, també dir que és veritat que a la presó hi ingressen moltes persones amb problemes de salut mental, que el DERT el que fa és agreujar aquests problemes de salut mental i que molta gent que està allà... Ja he dit que la finalitat ha de ser a acabar amb el DERT, però, si més no, fins que no s'acabi amb el DERT, vostès han de procurar altres recursos. I si aquests recursos no existeixen, creïn-los, però de forma immediata.

En segon lloc, pel que fa al dret civil català. Bé, vostè s'ha referit a l'habitatge, ha fet esment al protocol de desnonaments, un protocol que ja existeix des del 2013, la protecció dels més vulnerables, a través de l'intent de notificacions, que el que farà, en qualsevol cas, és accelerar procediments. I que bé que ha fet referència a aquesta ocupació d'un immoble al Maresme on ha elevat vostè –no conec aquest cas– però segurament ha elevat vostè la cosa específica a categoria..., quan hi ha ocupacions no es tracta de persones amb alt poder adquisitiu.

El que sí que hem trobat a faltar és que vostè ha fet molta referència a la importància del dret civil català, en construir capacitat legislativa pròpia..., ens ha parlat de tota una sèrie de lleis que té al cap, que vol engegar aquesta legislatura, però en cap moment ha fet referència a una llei que per a nosaltres ha de ser la centralitat d'aquesta legislatura, que és la nova llei d'arrendaments urbans catalana. Ens ha sorprès que vostè no fes... (*Veus de fons.*) N'ha parlat, de la nova llei d'arrendaments urbans? (*Veus de fons.*) Doncs bé, llavors entenem que aquesta nova llei d'arrendaments urbans ha de ser una peça clau d'aquesta legislatura, i ha de ser una peça que acabi amb el barri-x-barreig que s'ha fet des de conjugar el dret a la llibertat, el dret de l'autonomia econòmica i el dret de la propietat. Aquí es fa un barri-x-barreig mal interpretat des del minut zero que fa que es posi, com sembla que ha fet vostè en la seva intervenció, al mateix nivell conceptual el dret a un habitatge digne amb el dret a la propietat.

Per tant, és una llei que s'ha de portar ja a aquest Parlament que ha de ser aprovada per l'emergència habitacional en què ens trobem. Sabem que la Comissió de Codificació ja té els treballs molt engegats i l'emplacem a que posi la prioritat màxima en aquesta nova llei.

Gràcies.

El president

Bé, moltes gràcies, diputada Vinyets. Seguidament seguiríem amb el Grup Parlamentari d'En Comú Podem per mediació del seu representant, el diputat Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bon dia. Gràcies, president. I moltes gràcies per la seva compareixença, senyora consellera. Nosaltres, des d'En Comú Podem, entenem la justícia com un servei públic i, per tant, orientat a les persones, no? Entenem que sols hi ha una justícia i aquesta ha de ser igual per a tots i totes i, per tant, ha de ser accessible. I, per ser accessible, ha de rebre informació clara i poder aprofitar els mitjans tecnològics que existeixen i, per tant, ha de ser propera geogràficament i en les maneres de relacionar-se amb la ciutadania.

Per tant, una justícia entesa com a servei públic també ha de permetre la participació ciutadana en el seu control i ha de ser, també, amable amb la ciutadania, respectuosa amb els drets d'opció lingüística. Algunes d'aquestes qüestions, crec que la consellera en la seva intervenció ha situat, i crec que en aquests principis bàsics hi podem coincidir.

Però som conscients que amb la crisi actual, amb la crisi provocada per la covid, estem davant d'un augment de volum d'assumptes judicialitzats i, per tant, haurem de veure si amb les accions i les actuacions que fem des de la Conselleria de Justícia som capaços de traduir aquests principis, diguéssim, en una realitat i que la ciutadania entengui que la justícia és realment un servei públic igual per a tothom, proper i respectuós, etcètera. Perquè entenem que caldrà reforçar –ja de sempre, però també ara– de manera important el dret de defensa i de justícia gratuïta. I reconèixer el paper dels advocats d'ofici i dels operadors jurídics.

Crec que no es tracta només de pagar a temps, que sí, sinó també de pagar de manera suficient i suficientment. Perquè crec que la consellera ha insistit en el tema de pagar a temps, però crec que aquí també es tracta d'entendre que cal pagar de manera suficient.

I voldria situar-li unes quantes qüestions ja més concretes, no? Una primera més de caire polític, i és, diguéssim, que per a nosaltres la sentència del Tribunal Constitucional de l'any 2010 és un element determinant, que aquesta sentència es va centrar en el títol tercer de l'Estatut d'autonomia. I en aquest apartat, diguéssim, no parlàvem només de les competències del Consell de Justícia, estàvem parlant de tota una filosofia política que, en aquest moment, quan parlem de la gestió de l'Administració de justícia, la tenim al clatell a l'hora de prendre algunes decisions.

Per tant, entenem que cal actuar políticament davant d'aquesta sentència, perquè no és només un problema d'infrafinançament i també de centralització de l'Administració, sinó que és un problema que avui tenim polític aquí a Catalunya que caldrà abordar-lo.

Per tant, la primera demanda és política. A veure si en aquesta nova relació bilateral entre el Govern de Catalunya i el Govern de l'Estat, i de diàleg, que s'està construint, hi haurà un lideratge, també, per part d'aquesta conselleria a l'hora de mantenir un diàleg franc i un diàleg sincer amb el Govern de l'Estat, però també amb l'Administració de justícia o amb el poder judicial.

Un diàleg franc amb el Govern de l'Estat que vulgui solucionar els problemes aquests que es van situar amb la sentència. Nosaltres seguirem empenyent perquè Catalunya tingui plenes competències en temes de justícia i perquè el que diu l'Estatut sigui realment portat a terme. Fins i tot amb modificacions que en aquest moment no estan estatutàriament recollides que van ser l'ambició, en el seu moment, del Govern tripartit, en el seu moment, però que van ser laminades per aquesta sentència.

Per tant, aquesta demanda política de com des de la conselleria també s'inter vindrà davant del Govern de l'Estat per recuperar algunes d'aquelles competències situades a l'Estatut.

La segona qüestió fa referència al fet aquest que volem una justícia eficaç, transparent, propera concebuda com un servei públic de primera. I, per tant, la primera demanda aquí serà referida al tema de les plantilles de personal. Necessitem la consolidació de la plantilla de treballadors públics de la justícia. Aquí ho ha situat

la conselleria, tenim uns alts nivells d'interinatge, uns alts nivells de temporalitat, i això afecta. Afecta el funcionament de la justícia, però...

Per tant, no n'hi ha prou amb lamentar-nos, sinó que el que necessitem és que s'aprovi un pla d'augment i d'estabilització de plantilles per fer front a aquesta elevada taxa de temporalitat i aconseguir, per tant, que la justícia sigui respectuosa amb els temps de la ciutadania i dels professionals en els procediments i tràmits judicials.

Per tant, ens agradaria saber què farà el Govern per solucionar aquest greu problema de temporalitat a l'Administració de justícia.?

Una altra qüestió referent a la implementació de l'oficina judicial. Sabem que això ha comportat un augment de les càrregues de treball, de les responsabilitats, de supressió d'algunes retribucions, de penositat, de substitució superior de diligències urgents, etcètera.

Igual que en altres col·lectius, nosaltres també ens hem reunit –igual que la consellera–, doncs, també amb organitzacions sindicals dels treballadors i amb col·lectius professionals de justícia juvenil. I s'ha palesat, diguéssim, un problema comú en tots aquests col·lectius, i és que hi ha una alta desmotivació, eh?

I la desmotivació no és només per qüestions salarials, que també, perquè les retallades han tingut efecte també sobre tots aquests col·lectius, però la desmotivació obeeix també a problemes organitzatius greus que hi ha en aquests moments. Problemes organitzatius que es deriven de la manca de plantilles, no només de que estiguin mal pagats, sinó d'una insuficiència de plantilles derivades, també, de la falta de consolidació també d'aquestes plantilles, no?, de la inestabilitat.

I, per tant, crec que és fonamental veure com resoldrem aquest problema de motivació de les plantilles. No és només un problema salarial, que també; és un problema de formació, és un problema d'organització. I, per tant, hauríem de veure què és el que es pensa fer. Perquè aquesta nova oficina judicial, que es va aprovar l'any 2003, porta tretze anys implantant-se, però no està sent una... no s'està veient una millora substancial per als jutjats i s'està demostrant ineficient. Pensa el Govern revisar el model d'oficina judicial? Bé, aquesta seria, també, una altra qüestió que ens agradaria que ens respongués.

Un quart element fa referència als equipaments. L'Estatut parla que cada cinc anys s'ha de revisar la planta judicial i que, per tant, l'Estat i la Generalitat han de discutir quina és la situació. I, per tant, cal millorar els edificis judicials adequant les seues judicials a les necessitats reals de la justícia.

Bé, això sabem que és així, però sabem que tenim problemes i s'ha de resoldre urgentment la situació –ha sortit abans– de Tarragona, que és altament preocupant. Però no és només la situació de Tarragona –altament preocupant, com ja han dit altres companys– com també, diguéssim, d'altres equipaments, la seva dispersió i la situació realment complicada.

I una altra qüestió també fa referència als equipaments informàtics, i això ja ho ha situat també la consellera. No s'està implantant en el penal ni a la Fiscalia, i això està generant problemes d'interconnexió entre les jurisdiccions i els obliga que s'hagi d'utilitzar el paper com a mitjans de comunicació. Per tant, en quins terminis té previst el Govern estendre el sistema informàtic a la jurisdicció penal i la fiscalia? No és només detectar el problema, sinó com i quan es pensa resoldre.

I una altra qüestió faria referència als intents del govern central de portar a terme la interoperabilitat i operabilitat entre els jutjats de les diferents comunitats autònomes i les gestionades pel propi Ministeri de Justícia. Ens agradaria saber quina intenció té el Govern de Catalunya, si té alguna previsió de terminis per dur a terme la connexió dels jutjats de Catalunya amb els jutjats de la resta de l'Estat en benefici, d'alguna manera, també de la ciutadania davant de determinats problemes que s'hi puguin ocasionar.

I una altra qüestió a la que també entenem que s'hauria de posar solució, si volem tenir un servei de qualitat, és el de les temperatures. Les altes temperatures amb

què estan treballant alguns jutjats. Els últims anys, per exemple, es va solucionar el problema de Sabadell, però gràcies a una intervenció directa de la inspecció de treball que va obligar-ho, però sabem que aquest problema s'està donant a altres llocs –a Arenys, a Mataró, etcètera–. Per tant, diguéssim que el tema de les temperatures caldria també resoldre'l. Quin pla de revisió i substitució dels equips de climatització té el Govern plantejat.

Un altre aspecte, també, és el de la violència masclista. N'ha fet referència també la consellera en la seva intervenció, però nosaltres el que plantegem és que cal implantar jutjats específics de violència masclista arreu del territori i evitar els intents de deslocalització de jutjats ja implantats, i adoptar mesures efectives contra la violència masclista. I alguna qüestió havia situat també la consellera en relació amb el tema de la formació amb perspectiva de gènere de tots els operadors jurídics, que aquí hi coincidiríem.

Un altre element també bàsic seria garantir els drets de les persones dins de les presons. Les persones dins de les presons han de mantenir els seus drets que no han estat privats legalment. Les presons, per la seva estructura, pel seu funcionament, són entorns tancats, allunyats –en general– i, per tant, hi han problemes. I crec que som conscients de que actualment hi ha hagut quatre suïcidis aquest any 21 –onze l'any passat– i vol dir que aquí hem d'actuar de manera clara per part de la conselleria. No només sobre les plantilles en temes de formació, de dotació suficient, etcètera, sinó també analitzant realment què és el que passa.

I després, dues últimes qüestions. Una sobre el tema del català a la justícia. Aquí entenem que hem d'adoptar mesures organitzatives, administratives, formatives i informatives per fer efectiu l'exercici del dret a l'opció lingüística i crear les condicions necessàries per dur-la a terme.

I per acabar, el tema de la memòria històrica. Coincidim en que cal revisar la llei. Pot comptar amb nosaltres per revisar la llei, però volem saber quan es començarà a revisar i si ja hi ha alguna cosa escrita, perquè se'n parla molt, però de moment no hem vist res.

I res més. Gràcies i perdó per l'ús abusiu del temps.

El president

Moltes gràcies, diputat Gallego. Seguidament seria el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans. Intervindrà en la seva representació el diputat Carlos Carrizosa Torres. Moltes gràcies.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señor presidente. Señora *consellera*, le tengo que decir que cuando usted ha roto el fuego con sus proclamas más propias del señor Puigdemont que de una *consellera* de Justicia, la verdad es que me ha decepcionado muchísimo. Me ha decepcionado mucho y me parece intolerable que una *consellera* de Justicia haga las manifestaciones que ha hecho usted al respecto de esa supuesta represión del Estado contra el independentismo. Que la *consellera* de Justicia nos avance que cae sobre el paraguas de la represión todo aquel proceso que se lleva contra independentistas –sea porque han destrozado mobiliario público, sea porque han incendiado calles, sea porque han amenazado a personas, sea porque han pegado a personas que se manifestaban en otras manifestaciones, sea porque han malversado fondos públicos, sea porque ayudaron al golpe que sufrimos aquí en el 2017–, y que usted diga el mantra ese de los tres mil represaliados, la verdad es que nos parece que la Administración de justicia tiene al enemigo en casa con usted.

Porque usted impugna lo que es el sentido democrático de la separación de poderes. Usted no respeta las resoluciones judiciales y no respeta a los jueces, que en Cataluña son objeto de acoso. Y mire, yo recuerdo que cuando era jovencito y la democracia empezaba a arrancar, durante muchos años yo me acostumbré a oír a nuestros líderes políticos, a los presidentes de los gobiernos de UCD y del Partido

Socialista en los primeros tiempos de la democracia como insistían siempre en decir «respeto a las resoluciones judiciales». Lo decían. Lo decían como un mantra, porque salíamos de la época oscura de una dictadura.

Yo le pido a usted que haga ese ejercicio de gallardía democrática y que hoy diga que respeta las resoluciones judiciales y que respeta la separación de poderes. Porque es necesario en Cataluña, que también salimos de un tiempo de involución democrática desde el 2017 que no hemos superado, lamentablemente, porque muchos de ustedes se empeñan en decir que hubo represión cuando lo que ha habido es una justicia actuando contra graves delitos contra la comunidad, contra graves delitos contra la democracia y contra graves delitos contra el patrimonio de todos los catalanes, que fue defraudado por las personas que ahora increíblemente –o no tan increíblemente– han sido indultadas por el Gobierno de Sánchez.

O sea, que le pido que usted haga profesión de fe democrática y diga que cree en el respeto a las resoluciones judiciales. Hágalo, por favor. Como *consellera* de Justicia, después de su discurso necesitamos saber que usted no está en la mentalidad medieval de que «mis amigos deben tener privilegios y yo voy a trabajar porque todos mis correligionarios sean impunes ante la Administración de justicia», que es lo que está pasando en Cataluña, que es lo que dice el señor Puigdemont y su cohorte de acólitos. Y, por tanto, yo le pido a usted que sea seria en la función que desempeña y que deje las cosas bien claras.

Mire, señora Ciuró, se ha referido también usted al Tribunal de Cuentas. El Tribunal de Cuentas, le digo lo siguiente: vamos a estar muy atentos des de Ciutadans para que ustedes no hagan esos enjuagues ilegales y presuntamente delictivos de afianzar las responsabilidades de las personas condenadas con el patrimonio de la Generalitat, con patrimonio público. Le digo que, si perpetra –su equipo de gobierno– esa ilegalidad, nos va a tener enfrente. Porque el dinero que se llevaron ellos para pagar todos los delitos que se cometieron y por el que fueron condenados era de todos los catalanes. Y ahora no lo van a afianzar con dinero de todos los catalanes, también. Con dinero público. Por lo tanto, también le digo que usted ha criticado al Tribunal de Cuentas y yo le pido que respete al Tribunal de Cuentas, que es también..., tiene la categoría de órgano jurisdiccional.

Para usted es mucho más «mejor» el informe del Consejo de Europa, redactado por el diputado letón, que vino aquí y que no se quiso entrevistar, señores..., se entrevistó con ustedes, con los de la otra bancada, con los de su partido, señora Ciuró. Pero a pesar de que nosotros le pedimos entrevista al señor diputado letón que redactó ese informe, que luego se ha votado, que no es una resolución jurisdiccional, sino un informe político votado en el Consejo de Europa, se hizo sobre la base de lo que redactó este señor letón, a quien no le hemos podido ver a más de dos metros, porque no quiso ni reunirse con nosotros.

Dice usted, y hace sus profesiones de fe, que es lo que toca en esta época poco laica de la política en la que nos guiamos o muchos seguían, parece, más por creencias políticas que por hechos..., cree usted en el derecho a la autodeterminación. Cree en la independencia y cree en la amnistía. Un credo que está muy bien como acto de fe, pero que no tiene apoyatura ninguna en el derecho ni nacional ni internacional. Que le vuelvo a pedir, como *consellera* de Justicia, que respete, señora Ciuró.

Y mire, una última cosa, como abogado que ha llevado penal. Es que claro, cuando la veo a usted llenarse la boca del «*model català d'execució penal*» y que dice, además, que «*un model molt nostre, que no es basa en el càstig, sinó en la re-inserció*», le digo, señora, que usted, como sabe muy bien, lo que pasa es que aquí yo no sé qué papel interpreta, la reinserción del penado es uno de los objetivos constitucionales de la pena. Uno de los objetivos, no el único. Pero es uno de los objetivos. Y eso ha iluminado el derecho penal de todo el Estado, no solo de Cataluña.

Que usted ha hecho un discurso ombliguista y adanista, con el tema de la Administración de justicia catalana. Pero es que ahí fuera, las democracias, no solo en

Cataluña, en el resto de España –y en Europa–, ya tenemos claros ciertos principios que no son privativos «*d'aquest model català d'execució penal*», que no se sabe muy bien en qué consiste.

Y paso ya a decirle, en los brevísimos tres minutos para contestar su casi hora de intervención, le digo: adapten, por favor, las sedes judiciales. Porque ustedes tienen a todo el sistema de sedes judiciales como el pariente pobre de la Administración. Y descuidan a sus funcionarios. Y lo hacen, precisamente porque su labor parece que sea menoscabar el poder judicial en Cataluña. Y por eso, ustedes les aprietan las tuercas. Y los tienen en sedes que han estado ejerciendo, pues, sus funciones, durante toda la pandemia del covid en condiciones absolutamente insalubres. Por tanto, a ver si es verdad que ustedes se cuidan de las sedes y de los trabajadores, abogados, operadores jurídicos que hay en ellas.

Yo no puedo dejar de pensar que usted ha venido aquí a conseguir que las cosas vayan peor aún, para poder echar a culpa de todo lo que ocurra en la Administración de Justicia al malvado Estado español. Nos tememos, por tanto, que nieguen recursos a los juzgados. Los procuradores advirtieron, ya hace cuatro meses, de que estamos en..., que vamos hacia un colapso en la tramitación de las causas. Yo le pregunto: qué va a hacer usted o si su política es: «Cuanto peor, mejor.»

Hay una falta de respeto a la separación de poderes, que le he expuesto antes. Mire, para que no haya rotación de jueces, no hay que hacer como usted dice: «*tenir jutges catalans*». Esto no es, señora *consellera*. Estamos en Europa. ¿Sabe que hay movilidad laboral en toda Europa? Pero ahora resulta que, en una pequeña parte de Europa, en una de las regiones ricas de Europa, no podemos tener un sistema judicial con los mejores y hasta con los mejores de Europa, que vengan aquí a administrar justicia, demostrando conocimientos sobre el derecho local. No podemos, no, no..., no podemos, han de ser «*jutges catalans*», porque claro, ¿para qué? Pues mire, para lo mismo que estamos ahora, ya, que precisamente en mayo de 2021, por primera vez, hemos superado el número de funcionarios interinos, sobre los funcionarios de carrera en la Administración de Justicia. Y el señor Mundó se negó a suplir cuatrocientas plazas de funcionarios en la convocatoria que hacía el Estado. ¿Por qué? Porque a ustedes les interesa que la justicia sea mala, sea lenta y acumule dilaciones.

Respecto a todas las reivindicaciones que le han hecho los sindicatos, usted lo ha despachado con un: «Lo estudiaremos.» Tienen reivindicaciones de todo tipo, los funcionarios de Justicia. Por ejemplo, la plantilla..., y también los de prisiones, y usted lo ha despachado con un: «Lo estudiaremos.» Nosotros le pedimos algo más. Que se ocupe de la gestión y no sólo de los temas políticos.

También nos preocupa mucho cómo ustedes han puesto el punto de mira en aquellos funcionarios que, le preguntamos al *president* de la Generalitat en un pleno, sobre esas bajas que hay en Lledoners, sobre esos expedientados de Lledoners, sobre esos funcionarios de Lledoners que se decían en el punto de mira, clasificados como funcionarios malos por la Administración, porque no daban privilegios a los políticos presos allí.

Y ya acabo, señor presidente. Mire, nos gustaría, señora Ciuró, saber si como el juez Vidal dijo que tenía listas de jueces, ustedes han heredado esas listas de jueces afectos a sus postulados y si también ya están realizando o han realizado en las prisiones ese mismo listado de funcionarios afectos al régimen.

Y en la réplica le diré alguna cosilla más, importante, que se me ha quedado en el tintero.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Carrizosa. Seguidament, seria el torn del Grup Mixt. I hi intervé, per mediació de la seva portaveu, la senyora Lorena Roldán Suárez. Quan vulgui.

Lorena Roldán Suárez

Sí. Muchas gracias, presidente. Bien, en primer lugar, darle la bienvenida a la *consellera* y también a su equipo. Y desearle, como no puede ser de otra manera, aciertos en su nueva responsabilidad. Aunque, la verdad, después de escuchar el discurso que ha traído aquí hoy, pues, no me parece muy halagüeño, todo lo que hemos escuchado. Yo, ha habido un momento en qué he dudado si estaba realmente en la Comisión de Justicia o estaba en un mitin de Junts per Catalunya, porque es que usted ha dedicado gran parte de su discurso y de su tiempo, de su hora, a hacer proclamas separatistas, a vender los mantras del separatismo. Y ha dejado bastante de lado la cuestión que hoy nos atañe.

Y la verdad es que me ha parecido, insisto, bastante vergonzoso, lo que ha hecho. Usted ha hecho aquí manifestaciones muy graves. Usted, por ejemplo, ha hablado de los casos que se están siguiendo en el juzgado de instrucción número 13 y ha dicho, expresamente, que se trata de una persecución del juzgado 13 de instrucción.

Ha hablado, también, de «ensañamiento» por parte del Tribunal de Cuentas. Insisto, en que usted es la consejera de Justicia. Y venir aquí, a echar por tierra el trabajo de los jueces y de la justicia, me parece pues bastante desolador y lamentable, como mínimo. Como mínimo, señora Ciuró. Yo creo que ya se lo han dicho aquí, pero como veo que la cosa no les acaba de entrar..., estas personas, las personas a las que usted se ha referido y que dice que están perseguidas y que hay un ensañamiento, etcétera, han sido condenadas por el Tribunal Supremo. Por delitos muy graves: de sedición, de desobediencia, de malversación de dinero público. En un juicio que todo el mundo, además, pudo seguir desde su casa, con todas las garantías y que no admite ningún otro tipo de discusión, señora Ciuró. Y usted, como *consellera* de Justicia, lo que tendría que hacer es, como mínimo, respetar las resoluciones judiciales –como mínimo. Y no utilizar esta comisión para hacer aquí su debate político. Sinceramente, deja mucho que desear como *consellera* de Justicia. Y es que ésta es su primera intervención. Y desde luego, ha sido..., bueno, no deja lugar a dudas de lo que nos puede llegar o lo que nos puede suponer esta legislatura, con usted al frente de la Comisión de Justicia.

Usted, es evidente que lo que les gusta, pues, es una justicia a la carta. Lo hemos visto en otras ocasiones. Cuando las sentencias les son favorables, entonces aplauden. Y cuando la cosa ya no va con ustedes y no les viene bien, entonces, bueno, pues ya están sufriendo la represión, la justicia malvada, la malvada justicia española, etcétera.

Y creo que una prueba de ello la tuvimos el 6 y el 7 de septiembre, con sus famosas leyes. La ley..., bueno, «leyes» entre comillas, aquello que hicieron. Aquella ley de transitoriedad jurídica, donde ustedes, donde Junts, su partido, propuso que los jueces se eligieran a dedo. Esa es la justicia que a ustedes les gusta.

Por suerte, nosotros aquí estamos en una democracia en pleno siglo XXI. Y evidentemente, tenemos una justicia como Dios manda, a pesar de que últimamente vemos como tienen un nuevo aliado en esta causa, que es el señor Sánchez, que no duda en hacer enmiendas a la totalidad e indultar a personas, insisto, que han cometido delitos gravísimos en Cataluña. Gravísimos.

Ha hablado usted también, se ha referido al informe del Consejo de Europa. Ha dicho que, bueno, va a marcar el paso de las actuaciones en Europa. Esto, como no es la primera vez que lo escuchamos, yo ya recuerdo en el 2017 cómo ustedes tenían todo el apoyo de la comunidad internacional, apoyos de Europa, de todas partes que iban a llegar... No ha llegado ninguno. Ninguno. Bueno, los que han llegado, llegan por parte de organizaciones que dejan mucho que desear. Y el resto, cero.

Y con esto es exactamente lo mismo. Yo lo que les pido es que, como mínimo, no desinformen, señora Ciuró. Porque usted es miembro del Govern de la Generalitat. Usted tiene una responsabilidad extra. Y, como mínimo –y se lo pedí también el otro día a la nueva consejera de Acción Exterior–, no desinformen.

Lo que estamos hablando, el Informe del Consejo de Europa, es una votación de su asamblea, que no es vinculante en absoluto. Una votación política que no es

vinculante en absoluto. Y me parece bastante triste que ustedes vengan aquí a sacar pecho de una votación de estas características, que dice cosas, pues, la verdad, gravísimas. Como, por ejemplo, comparar a España con Turquía, decir que aquí, en Cataluña, existen presos políticos. Y bueno, pues, simplemente hablar de nuestro país como si fuera, pues, un país carente de democracia.

De verdad que esto no les tendría que alegrar, señora Ciuró. Todo lo contrario. Pero claro, es que ustedes, cuanto peor, mejor. Y lo demuestran cada día y usted ha hecho hoy aquí un gran ejercicio en ese sentido.

Ha dicho, también, se ha referido y ha dicho: nosotros queremos jueces catalanes. Ya, la frase en sí, la verdad es que se las trae. Y usted ha puesto como excusa que quieren jueces catalanes porque pueden tener más arraigo y así no se irán, como se están yendo el resto de jueces. Le digo una cosa: el resto de jueces, no se van; ustedes les están echando, con sus actitudes. Están en un clima irrespirable –un clima irrespirable. Por el acoso. Yo le quiero recordar que se tuvo, incluso que hacer un dispositivo especial de seguridad, el dispositivo Toga, en Cataluña, por los ataques que se recibían por parte de los CDRs en las sedes judiciales.

Y le quiero recordar, por si no le viene a la mente, pues, cómo les tiraban bolsas de basura, excrementos, incluso, en las puertas de los juzgados. ¿A usted le parece que ese es un destino bonito para venir a trabajar? Pues, evidentemente, no. Y, sobre todo, cuando encima, desde el Govern de la Generalitat, en lugar de condenar este tipo de actuaciones, se mira para otro lado y se justifican.

Me gustaría que se refiriera al respecto de estos ataques que se recibían en las sedes judiciales, que me diga qué le parece, si los condena o no los condena. Porque, insisto, no es que se vayan, es que ustedes les echan, con su actitud. Quiero recordar como cincuenta y seis de los sesenta y dos nuevos jueces han tenido que ser destinados de manera forzosa a Cataluña. Es que hay una auténtica diáspora de funcionarios y, en concreto, de funcionarios en la Administración de justicia. Insisto que es por ese clima irrespirable que se vive en Cataluña contra la Administración de justicia.

Porque cuando a ustedes las sentencias no les vienen bien, pues se dedican a criticar la actuación de los jueces y a criticar, también, todo lo que no les sea favorable.

Paso a hablar, también, de lo que nos ha dicho, de los equipamientos judiciales. Usted ha citado, concretamente, Tarragona, Sabadell y Martorell. Son muchas otras sedes las que están, pues, en condiciones lamentables. Pero sí que es cierto, usted Sabadell lo conoce perfectamente, llevamos arrastrando problemas en esta sede judicial desde hace muchísimo tiempo. Tarragona se ha nombrado aquí también; ocho sedes judiciales en alquiler. Nos cuestan un dineral, un millón de euros. Venimos arrastrando las reclamaciones desde hace muchísimo tiempo. Yo quiero recordar que la promesa de la ciudad judicial, la de la Ciudad de la Justicia en Tarragona, la hizo la *consellera* Tura. La *consellera* Tura, señora Ciuró.

¿Cuánto más tiempo vamos a tener que esperar para que, de una vez por todas, Tarragona tenga la sede judicial concentrada en un solo edificio? Pero es que, además, las sedes que tenemos ahora están en condiciones lamentables. Es que han tenido que reconvertir lavabos en despachos. Y le aseguro que cuando entra en el despacho, uno se da cuenta que aquello antes era otra cosa. Se da cuenta.

Ha hablado usted, también, ha hecho especial referencia a la protección de las víctimas de violencia machista. Y se le ha comentado en otra intervención anterior. En Tarragona, se obliga a cruzarse a la víctima de violencia machista con su agresor. Se encuentran en el mismo pasillo. No me parece que esta sea una manera de proteger a las víctimas en este caso, si es verdad que es una prioridad del departamento. Así que les digo que se pongan manos a la obra con el tema de los equipamientos judiciales, porque da bastante vergüenza.

Martorell, también, que incluso el Consejo General del Poder Judicial tuvo que mandar cerrar dos juzgados porque ponían en peligro, pues, la integridad, tanto de los trabajadores como de los justificables.

Y voy muy rápido, que me quedan solamente dos minutos, aunque luego tendré el tiempo de réplica, para hablar también de la situación en prisiones: lo mismo, los equipamientos están, algunos, que se caen; hay instalaciones, como, por ejemplo, la de servicios sociales de Ponent con humedades, con grietas, con el mobiliario destrozado, con el sistema eléctrico en malas condiciones, tienen plagas... En veinte años no se ha hecho nada allí, no se ha hecho nada en esos veinte años.

Hemos visto también últimamente bastantes incidentes: hace tan solo unos días, en Puig de les Basses, con este incendio en el que lamentablemente murió un interino, cuatro heridos, cuatro funcionarios también que tuvieron que ser hospitalizados. Esto no es porque sí, señora Ciuró, esto es porque ustedes tienen la plantilla infra-dotada, no hay suficiente personal y, por tanto, se producen este tipo de altercados y amotinamientos; envejecimiento de la plantilla, que usted también lo ha hablado. Usted es consciente de lo que pasa aquí. ¿Cuándo vamos a hablar de la regulación de la segunda actividad? ¿Cuándo vamos a hablar de la regulación de la jubilación anticipada? Es que ustedes tienen a prácticamente..., el 90 por ciento del personal destinado es interino –es interino. Hablemos también de la temporalidad y de cuándo van a solucionar este tema.

Yo creo que usted ha hecho aquí como una carta a los Reyes, ha dicho «sí, sí, hablaremos de la carrera profesional, de disminuir la temporalidad, del rejuvenecimiento de la plantilla...» ¿Cuándo? Pongámonos ya manos a la obra, porque es que la anterior *consellera*, la señora Capella, vino aquí al inicio de la anterior legislatura con las mismas promesas y han pasado, pues, tres años y seguimos exactamente en las mismas.

Usted ha dicho que quiere reconocer y dignificar el trabajo de los funcionarios de prisiones, pues no se nota –no se nota–, y las primeras decisiones que ha tomado como *consellera*, pues es que ya no han gustado, empezando por la nueva dirección, que usted nos ha hablado de la nueva Dirección General de Asuntos Penitenciarios... No, no haga así como que no sabe. Hable con ellos, escúcheles, que no quieren que ustedes pongan a dedo a gente que no está formada técnicamente y que no conoce el sistema penitenciario desde dentro. O sea, es que, de verdad, que me ponga esa cara como diciendo que no sabe ni de qué le hablo, creo que ya es sintomático de lo que está pasando dentro del departamento.

Y como no me quiero exceder y luego tendré cinco minutos más, continuaré con esta exposición.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, diputada Roldán. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Hi intervindrà, per mediació del seu portaveu, el senyor Joan Carles Garcia Guillamon. Quan vulgui.

Joan Carles Garcia Guillamon

Gràcies, president. Bé, benvinguda, consellera. Gràcies per ser aquí amb nosaltres i felicitats pel seu nomenament. Com a diputat nou, m'havia preparat una intervenció per exposar i llegir avui quina era la meva intervenció, però, evidentment, després de les intervencions dels meus col·legues portaveus d'altres grups parlamentaris, la veritat es que m'ha saltat tot pels aires. I sí que és veritat que caldria fer alguna..., m'ha semblat molt bé intervenció del president respecte a les manifestacions del grup de VOX, que ens ha tractat a aquesta bancada fins i tot de feixistes, quan és una cosa bastant surrealista, quan ells mateixos reben algun dels seus líders en alguns mítings amb el braç alçat o acomiaden alguns dels seus afins cantant el *Cara al sol*. Per tant, que ens digui a nosaltres que som feixistes, no deixa de ser molt surrealista.

Respecte al tema que ha comentat la companya Vinyet, jo crec que s'ha barrejat una mica el tema d'aïllament amb primers graus. El tema de l'aïllament sí que és una situació molt puntual, però el tema de primers graus sí que ve condicionat per la Junta de Tractament. És la Junta de Tractament, amb professionals, qui determina,

mitjançant estudis de psicòlegs, mestres, etcètera; després es manifesten en adaptació al règim comú els primers graus, i els articles 93 i 94 són els que determinen quines són les actuacions a determinar. I sí que es produeix convivència dintre del règim en primer grau. Per tant, no barregem aïllament amb primer grau, perquè crec que s'ha confós una mica en la teva intervenció.

Respecte al compliment de la llei que promulgava la senyora Roldán, totalment d'acord, tots hem de complir la llei; potser hauríem de començar per complir la Constitució espanyola i renovar els càrrecs del Consejo General del Poder Judicial, per exemple, o del Tribunal de Comptes, que comencen a estar passats i haurien de ser renovats. Per tant, potser hauríem de començar per complir nosaltres la llei abans de demanar als altres que ho facin.

Consellera, totalment d'acord amb vostè amb el tema de la defensa dels drets fonamentals dels tres mil represaliats que tenim a Catalunya. Nosaltres sí que confiem en vostè –sí que confiem en vostè– en la defensa dels drets fonamentals que tenim, el dret a l'autodeterminació o el dret a una llei d'amnistia, que seria una solució que considerem real per al problema que pateix Catalunya respecte a Espanya. Per tant, nosaltres sí que confiem molt en vostè en aquest sentit.

Perquè aquí no parlem només de justícia, consellera, parlem de democràcia. Europa ens està demostrant què és la separació de poders de la que tant es vanaglorien alguns de defensar; la separació de poders que ens està demostrant Europa és la que realment s'hauria d'aplicar a Espanya. A Europa, a Anglaterra, Escòcia, Suïssa, Bèlgica, Alemanya, demostren quina és realment la separació de poders i aquí encara el que fem és utilitzar els jutges per judicialitzar la política i convertir els jutges en una eina per a una democràcia entesa d'una manera molt subjectiva.

Totalment d'acord amb vostè en el tema de la catalanització de la justícia. No pot ser..., i li dono la dada: l'any passat el 7,44 per cent de les sentències que es van redactar a Catalunya van ser en català; no ens ho podem permetre, més que res perquè estem dient que..., en molts casos s'està dient, des de la bancada d'estribord, com deia el meu company Alonso Cuevillas, que el català..., que defensem el català en detriment del castellà, i la realitat és que en el món de la justícia això no és així. Esperem que, en aquest sentit, evolucionem i els arguments i les sentències que es produeixin al nostre país cada vegada tinguin més protagonisme en l'idioma propi, que és el nostre, el català.

La defensa del castellà, com s'ha dit moltes vegades..., esperem que el Tribunal de Cuentas aquí sí que sigui molt ràpid perquè tenim..., per exemple, a Madrid, ara mateix s'ha decretat una direcció general en defensa de l'espanyol. Nosaltres esperem que aquí els diners que s'utilitzin per a la defensa de l'espanyol siguin fiscalitzats pel Tribunal de Cuentas amb la mateixa celeritat que s'ha fiscalitzat la política exterior catalana. Una direcció general que, a més a més, ha recaigut en mans del senyor Toni Cantó d'UPyD..., perdó, de Ciutadans..., perdó, del PP, sí que és veritat que és bastant, com a mínim, surrealista.

Senyora consellera, trobarà en el nostre grup parlamentari un aliat i col·laborador per tal de construir entre tots les eines desenvolupament del nostre marc normatiu. Vostè ha parlat del dret civil català i nosaltres ens afegim en tot allò que sigui necessari per estendre i per desenvolupar aquesta creació. Vostè ha parlat de la LAU; nosaltres també parlaríem de la convivència estable en parella i de la clàusula *rebus sic stantibus*, etcètera.

Vostè també ha parlat de la solució extrajudicial dels conflictes; fonamental, fonamental per a la descongestió de la nostra Administració de justícia. En aquest sentit, com a alcalde també l'encoratjo a defensar i a dotar d'eines i mitjans els jutjats de pau. Els jutjats de pau són fonamentals per a resoldre aquelles situacions de conflicte que es produeixen entre veïns d'una mateixa comunitat i que eviten, de manera molt important, que molts d'aquests conflictes arribin als tribunals de primera instància. Per tant, en aquest sentit, si m'ho permet, li faig aquesta crida.

Modernització i digitalització de l'Administració de justícia. Evidentment, no pot ser d'una altra manera. I sobretot el tema d'entendre l'Administració de justícia des de la visió de la víctima, massa vegades enfrontada amb una dura realitat que passa per, ja s'ha comentat aquí, trobar-se fins i tot amb el seu agressor i haver d'explicar dos, tres, quatre vegades quina ha set la seva experiència. No ens ho podem permetre. Oficina d'Atenció a la Víctima com a prioritat.

I també d'aquells mecanismes que ja existeixen, com poden ser en el moment de que un intern surt d'una presó, l'avís a la víctima, també ho considerem fonamental. És a dir, no podem permetre que per un error de l'Administració es produeixi ni un sol cas de nova agressió, reagressió. Això no ens ho podem permetre. Per tant, fiscalització i importància cabdal per a aquells mecanismes que ja funcionen en defensa de la víctima.

Finalment –només queden tres minuts–, una pota essencial del que ha de ser l'Administració de justícia i la seva tasca al front d'aquesta els propers quatre anys és el tema d'execució penitenciària. Sumar-nos –sumar-nos– a la gratitud als funcionaris de presons. Senyora consellera, una execució penitenciària serà amb els funcionaris de presons, tant de tractament com de règim interior, o no serà. Són ells la peça cabdal perquè una presó sigui moderna, sigui àgil i cregui en aquest paradigma que vostè ha promulgat en un principi com és la rehabilitació i la reinserció dels nostres presos, els nostres interns.

S'han de dotar de mecanismes i eines i mitjans i coneixements necessaris per convertir-les en referent europeu i espanyol. I, en aquest sentit, ja que anem de reivindicacions territorials, si m'ho permet, jo soc de Lleida i l'única demarcació que no ha tingut renovació dels seus establiments penitenciaris és Lleida i la presó de Ponent és la més antiga de Catalunya ara mateix i pateix problemes greus en les seves infraestructures.

La felicitem, consellera, per la seva iniciativa de trobar-se amb els funcionaris de presons. Seran ells els que li diran quina és la realitat de les nostres presons; serà amb ells amb qui vostè haurà de tractar com i de quina manera fer la política d'execució penitenciària.

Instruccions, s'ha parlat de la 2/2021 o el famós PEEPA, només es pot fer coordinant-se amb tots els funcionaris. No parlo només de règim interior, sinó que també parlo de l'equip de tractament. I potenciant, en molts casos i de manera evident, el tema del medi obert; el medi obert és el futur de les institucions penitenciaris.

Evidentment, no podem desprendre's dels departaments especials, perquè la seguretat del centre depèn en molts casos d'aquests departaments especials, però sí que hem de vetllar per la seguretat i la defensa dels drets humans tant dels interns com –però permeti-m'ho també– dels mateixos funcionaris. Els funcionaris es veuen, en molts casos, minvats per una per una manca de personal i d'infraestructures i d'eines per treballar dintre de l'àmbit penitenciar.

Pensi que un funcionari de presons no només és funcionari presons, és psicòleg, és mestre, és educador, és acompanyant, és bomber, com, malauradament, hem hagut de veure darrerament a Puig de les Basses, etcètera. No ens podem permetre que visquin al marge del que ha de ser l'execució penal en els propers quatre anys per a aquesta Administració.

Temes fonamentals –se m'acaba el temps–, reconeixement de l'agent de l'autoritat, reconeixement de la jubilació als seixanta anys. Patim una superpoblació de funcionaris en segones activitats, això produeix que hi hagi molts funcionaris que marxin a segona activitat, que deixin el servei interior, amb una despesa econòmica important per al departament per haver de suplir aquestes baixes i, a més a més, un detriment en la seguretat dels centres penitenciaris.

És irrenunciable, com ha dit vostè i hi estic totalment d'acord, la negociació amb els sindicats, l'última és de l'any 2006-2009, igual que oposicions, concursos de

trasllats, etcètera. I les presons, senyora consellera, són un reflex de la realitat de la societat que les acull. Per tant, dignifiquem les presons, dignificarem el país.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Garcia. Bé, jo he estat portaveu d'aquesta comissió i sé que costa molt, però hauríem de mirar, en la mesura del possible, de no interpel·lar-nos entre grups i més avui que tenim la compareixença de la consellera, perquè això pot donar peu a al·lusions, a contradiccions. I crec que per a l'ordenació del debat... L'hi dic a vostè com l'hi podria dir a algú altre, eh?, no és quelcom que personalitzi en vostè.

Joan Carles Garcia Guillamon

No ho he pogut evitar, president. Ho sento.

El president

D'acord. Doncs seguiríem ara amb la intervenció, en aquest cas, de la diputada Ana Balsera Marín, en representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Quan vulgui.

Ana Balsera i Marín

Moltes gràcies, president. Bon dia, honorable consellera, i la benvinguda en aquest nou càrrec, i a tot el seu equip. Li desitgem molta sort i encerts en aquesta tasca.

Gràcies per l'explicació del que serà el pla d'actuació i les línies que marcaran l'agenda del departament. Però abans d'entrar a parlar d'aquestes línies d'actuació, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, ens agradaria realitzar les següents prèviues.

En primer lloc, no ens passa desapercebudes que precisament ens trobem aquí a la Comissió de Justícia i que actualment aquest concepte de «justícia» està greument vulnerat al nostre país. No podem obviar que al nostre país, com vostè ja hi ha fet referència, tenim més de tres mil persones represaliades per motius polítics i ideològics. No podem obviar que tenim persones exiliades. Tampoc que tenim un tribunal que podríem anomenar «*de ajuste de cuentas*», que el que pretén és ofegar econòmicament companys i companyes per realitzar, precisament, la seva tasca que se'ls havia encomanat.

També volem fer un esment al company Pol Serena, que té el pròxim judici el dia 18 de juliol, li demanen vuit anys de presó per haver participat a la vaga general del 2019. Per tant, des d'aquí aquestes paraules i tot el nostre suport i escalf.

En segon lloc, un agraïment també a l'anterior consellera, a l'Ester Capella, i a tot el seu equip, per tota la feïnada realitzada al departament, una tasca immensa que va recollir ja el llegat del conseller Carles Mundó, que recordem que va ser cessat pel 155. I és que cal donar valor a l'impuls realitzat des de la Conselleria de Justícia aquests darrers anys, amb una aposta clara per l'Administració de justícia catalana i també per temes de memòria històrica al nostre país.

Ara ja entrant, pel que fa al model de justícia i arran de la seva intervenció, vostè ha expressat, i nosaltres no hi podem estar més que d'acord, que volem una Administració de justícia que no només sigui una prestadora d'un servei, sinó que sigui pròxima al ciutadà i garantint l'exercici de drets i llibertats. I també ho ha fet fent esment a que pugui ser expressada en català quan així ho desitgi, que després entrarem en aquesta qüestió, i amb uns principis irrenunciabls que serien rehabilitació i reinserció, lluita contra el feixisme i independència. Per nosaltres, hi estem totalment d'acord. Són els principis que han de regir, precisament aquests: una justícia independent que garanteixi els drets i llibertats de tothom, de tota la ciutadania.

Recordem que aquest departament té les següents funcions encomanades, que ja ha detallat, que són les funcions relacionades amb l'Administració de justícia de

Catalunya i la seva modernització; els serveis penitenciaris; reinserció i la justícia juvenil; la conservació i actualització, com ja ha fet esment, del dret civil a Catalunya; associacions, fundacions, col·legis professionals, també, i acadèmies; també promoció i desenvolupament dels mitjans alternatius de resolució de conflictes, que ja ha fet esment a la mediació, i els afers religiosos i memòria democràtica.

N'ha detallat l'estructura i organització, però nosaltres, pel que fa al pla d'actuació, volem fer un esment: que també apostem per un bon servei de justícia, amb nous equipaments, administració i una execució penal. Si volem avançar cap a un sistema de justícia eficient, eficaç i de proximitat, cal dibuixar un mapa de necessitats. Cal planificar les inversions, posar els recursos necessaris per fer-ho possible.

Pel que fa a l'Administració de justícia, i per esmentar alguns ítems, cal dur a terme el desplegament dels nous òrgans judicials i continuar el desplegament de la nova oficina judicial d'acord amb els criteris d'eficàcia i eficiència judicial. Cal desplegar l'expedient judicial electrònic en totes les jurisdiccions i partits judicials de Catalunya. Això ha de portar una correcta formació de tots els intervinents en els procediments tant judicials com col·legiats perquè esdevingui eficient.

Aquí voldria fer un esment que, en l'àmbit mercantil, per exemple, perquè parlàvem del fax, perquè –bé, jo també soc advocada de batalles, com he escoltat per aquí a la majoria de companys i companyes– segurament en el penal sí que és cert que va molt per fax. Jo em dedico més al civil i al mercantil, però he de dir que al mercantil de Barcelona als administradors concursals tampoc se'ls notifica telemàticament. Han d'anar en paper, encara, al jutjat a que es notifiqui; per tant, hem de..., també de la jurisdicció mercantil.

Cal seguir desenvolupant el servei d'acompanyament, com ja hem dit, a les víctimes del judici. És que no podem tenir un sistema que revictimitzi la víctima quan arriba, ja, i s'ha d'asseure davant d'un jutge, que ja és bastant dolorós; crear un registre unificat per a les relacions d'associacions, fundacions i altres entitats civils. Cal completar el Codi civil de Catalunya. Cal potenciar la mediació i la resolució alternativa de conflictes.

Pel que fa als equipaments, impulsar els nous equipaments judicials com el Fòrum Judicial de Tarragona, que aquí he vist que la majoria són de Tarragona. Jo soc de Santa Coloma de Gramenet i estic molt contenta de les nostres instal·lacions, ho he de dir. Per tant, que veiem que al país també tenim jutjats que funcionen i que hi hem destinat recursos. També el jutjat de Martorell, els jutjats de Vic; també fet esment al de Badalona, que també el tenim..., oficines a una banda, a un altre carrer en tenim un altre...

I impulsar nous equipaments penitenciaris també, i crec que no s'ha dit fins ara: el Centre Obert de Tarragona, el Centre Obert de la Zona Franca, construir el centre penitenciari de dones a la Zona Franca, serveis d'execució penal, no? Cal aplicar i desenvolupar el nou pla estratègic d'execució penal d'adults. Cal elaborar el pla estratègic d'execució penal i juvenil. Vostè feia l'esment a l'execució juvenil i de dones. Aplicar i desenvolupar el nou pla estratègic del Centre d'Iniciatives per a la Reinserció com un nou model de relació laboral especial penitenciària.

I ara, ja, més entrant en les propostes més destacades, diríem, el Codi civil de Catalunya. Ha fet un esment important del Codi civil de Catalunya. És una eina que cal valorar i, sobretot, cal aplicar a jutjats i tribunals per tots els operadors jurídics –jutges, jutgesses...– però també els advocats i advocades a l'hora de redactar les nostres demandes.

La llei d'arrendaments urbans catalana, que és imprescindible, i més amb l'actualitat que tenim ara mateix. Nosaltres tenim competències exclusives en matèria de dret civil i comptem amb una regulació comparable a la de països capdavanters a la Unió Europea. El llibre sisè és una norma fonamental, és un veritable cos legal propi de dret privat que regula la vida econòmica dels ciutadans a través dels contractes de compravendes i, fins i tot, procediments hipotecaris. Ho hem de desen-

volupar, és una essència, ho hem de fer en la seva plenitud i com a expressió de la mateixa personalitat civil pròpia.

També ha fet esment de la llei de segona oportunitat, bàsica. O sigui, ens trobem actualment en un moment que o fem el que es comentava o tindrem molts problemes, i més ara que tenim els jutjats col·lapsats, també amb una manca de formació en matèria de segona oportunitat. El tema, no?, de persones físiques..., això ja costa una mica més, i veient com els jutjats tenen una pila de tots els que venen, concursos de persones físiques.

D'altra banda, pel que fa a la igualtat, cal promoure una Administració de justícia accessible per a tothom. Cal impulsar un bon accés a la justícia en compliment dels objectius de desenvolupament sostenible.

Drets lingüístics. A quants de nosaltres, hem celebrat un judici en català o ens han dictat una resolució en català? Jo crec que molt pocs i, per tant, hem de fer aquesta aposta clara. Cal dotar de recursos perquè puguem aplicar el català a la justícia.

Mediació. Cal potenciar els mecanismes de justícia restaurativa. Cal..., actualment, ja ho he dit, tenim els jutjats col·lapsats. Tenim una nova onada de procediments judicials arran de la covid. Hem de descongestionar els jutjats i creiem que la mediació és una bona solució per a això, a banda de que és millor oferir una sortida, una solució entre les parts, que no pas judicialitzar el conflicte.

Com ja hem dit, la digitalització. Cal consolidar la modernització i immediatesa de la digitalització de tots els àmbits; si no, ens passarà com al març amb la covid, que vam tenir un problema perquè no ens podíem ni comunicar amb el jutjat i vam tenir greus problemes.

Per tant, per acabar aquest minut que em queda, execució penal. Ha fet un esment important, cal articular l'execució de sentències com un servei social, des de l'òptica de prevenció, i amb tres nivells: prevenció primària, secundària i terciària.

I abans d'acabar, sí que m'agradaria fer esment que cal posar l'èmfasi també en l'execució dels joves i dones al nostre sistema penitenciari i la salut mental, que com ja ha dit, afecta moltíssim, i també a les presons. Ahir mateix teníem el cas de l'Anna, la jove de 19 anys que va decidir acabar amb la seva vida a un centre penitenciari. Aquí, com a sistema, també hem de fer una autocrítica i pensar què ha pogut fallar per tenir aquests casos que no haurien d'existir. Per tant, aquesta visió autocrítica.

Pel que fa al tema de memòria i reparació, com m'hi estendré, ho deixaré per a la rèplica, i així acabo en vint segons.

Moltes gràcies.

El president

Bé, moltes gràcies, diputada Balsera. Bé, abans de seguir amb la compareixença del grup parlamentari socialista, se m'ha demanat la possibilitat de fer un petit recés. Com que no està previst al reglament que ho fem en aquesta alçada de la compareixença, demano a la resta de portaveus la seva conformitat. *(Pausa.)* Si fos així, ho donaríem per un termini de cinc minuts, que sempre sabem que és una mica més, no? *(Pausa.)* Per tant, suspenem la sessió fins d'aquí a cinc minuts.

La sessió se suspèn a les un quart de dotze del migdia i tretze minuts i es reprèn a les dos quarts de dotze i set minuts.

El president

Bé, moltes gràcies. Després d'aquest breu recés, donaríem, seguidament, la paraula a la consellera, si us plau. Donaríem la paraula a la consellera per un temps màxim de trenta minuts per respondre a totes les qüestions que li han estat plantejades pels diferents grups parlamentaris.

Moltes gràcies.

La consellera de Justícia

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies a tots els portaveus per les seves aportacions. Alguns em costarà decidir què proposaven o que volien dir a la seva intervenció, però, en la mesura del que sigui capaç, ho intentaré contestar tot.

Senyor Viñuales, moltes gràcies pel to, per l'oferiment de mà estesa. De fet, aquesta consellera no entén la política d'altra manera; és a dir, els plantejaments polítics són legítims, els defensarem vostè els seus i jo els meus en els marcs que toqui quan calgui, sempre que puguem, perquè per alguna cosa som partits diferents, i, per tant, l'objectiu d'aquesta consellera és assolir la independència del país, i per això treballarà, incansablement, i ho reivindicaré arreu. Altra cosa és que el dia a dia ha de funcionar. I aquest dia a dia, que és el que ens exigeix la ciutadania a donar respostes, hem de poder col·laborar amb tothom dintre dels marcs que tenim per poder fer coses.

La voluntat d'aquesta consellera serà, per tant, treballar amb vostès i amb tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra per poder avançar en la millor justícia possible que tinguem a Catalunya. Però reitero, la defensa dels drets, de les llibertats i de la política en la manera que ho visc, ho veig, doncs ho seguiré defensant, perquè no podem demanar a ningú, inclús d'aquells que estem més als antípodes, que facin dimissió de la seva ideologia.

Dit això, aprofitarem aquesta mà estesa. El tema de la modernització de la justícia ha sigut un tema que ha sortit de forma recurrent a tots els grups. I és un tema que des de la Generalitat de Catalunya hi estem treballant, i inclús s'ha dit aquí que alguns comuniquen per fax.

Jo els voldria explicar i, a més a més, hem fet una bona feina perquè ens importa molt el tema, i els hi volíem explicar fil per randa... És a dir, què agilitzen els serveis telemàtics? Amb la filosofia d'immediatesa i de paper zero avancem en el desplegament de serveis telemàtics per als professionals de la justícia i de la ciutadania. Avui dia, més del seixanta-cinc per cent de l'Administració de Catalunya, de Justícia de Catalunya, ja pot teletreballar, i ho permeten 447 sales de visites. Les comunicacions, la major part d'elles, són telemàtiques, i és veritat que hi ha comunicacions en fax, però és que la LEC obliga a tenir fax. Però avui dia la capacitació per poder comunicar en seu judicial electrònica de Catalunya, el Noticat, i Comunicat són les solucions que ho fan possible, i en breu tindrem Noticat interoperant amb Eecat, permetent notificar i comunicar amb la justícia catalana i les administracions locals de forma telemàtica.

Per tant, la digitalització de la justícia s'està fent, s'està fent a bon ritme; els fax són obligatoris de tenir-los. Es pot millorar? Evidentment. I, en aquesta línia, seguirem treballant.

La comunicació, que els sistemes de tot l'Estat es puguin llegir: ja es poden llegir entre ells. El que passa que a Catalunya tenim un sistema de la justícia que funcionava molt millor, reconegut inclús pels operadors de justícia de l'Estat. Però, bé, el que no podem fer és deixar d'aplicar el nostre perquè el seu no acabi de funcionar, eh? En tot cas, sí que és possible la lectura de tots els sistemes entre ells, de la interoperabilitat.

És veritat que ens falten moltes coses, moltes coses de recursos, i molts equips. I vostès han concretat –vostès, diferents portaveus– el tema del torn d'ofici. Clar que cal pagar puntualment –jo he patit personalment l'endarreriment en el pagament. Per tant, és un gran què poder rebre la liquidació dels honoraris del torn d'ofici, doncs de la «indemnització», que es diu, quan toca. I diuen: «No n'hi ha prou.» Evident que no n'hi ha prou. Per això hem demanat de forma reiterada que les taxes que es paguen a Catalunya pel servei de justícia tornin a Catalunya. És a dir, no demanem que ens donin més diners, sinó, simplement, aquelles taxes que es paguen per part dels administrats que fan servir l'Administració de justícia.

Si aquestes taxes ens retornessin a Catalunya –i ho reitero: són diners que paguen els ciutadans de Catalunya–, podríem fer una ciutat de justícia de Tarragona cada any, perquè són 60.000 milions d'euros. I això ho hem de poder dir. I això no

vol dir ser independentista, defensar això; això vol dir defensar allò que li interessa al país. Perquè si anem a una a reivindicar aquelles qüestions que interessin a tot el país, farem un bon servei al país.

Ara, no em sembla gaire correcte no defensar allò que ens manca a nivell de recursos, com, per exemple –deixin-me que els hi expliqui, perquè no vull perdre l'oportunitat de cara a que estem tots aquí reunits, doncs, dir-ho–, que encara tenim pendent, en part, la transferència amb relació a òrgans judicials desplegats del programa 2017-2018, executat el 19 i el 20. Per tant, el 21 no podem començar la creació de cap nova unitat judicial perquè manca el finançament degut per part de l'Estat per a aquests equipaments.

De les transferències que teníem pendents de rebre de l'Estat, nosaltres, que les hem quantificat en 6,4 milions, l'Estat diu que en reconeix 5,2. Si ja ho té reconegut, que ho liquidi, i mirarem d'ajustar amb l'1 milió 200.000 que encara falta. Però aquí els espero a tots, perquè això no és una qüestió de ser o no independentista. No queda lleig reivindicar per al propi país allò que se li deu.

I, jo, em sorprèn com a Catalunya algunes forces polítiques són incapaces de reivindicar allò que els toca. Igual que hem de ser molt exigents amb les competències de la Generalitat perquè es despleguin al màxim, perquè per això les tenim. Els que defensen sobretot el marc estatutari i competencial haurien de fer pinya perquè poguéssim desplegar al màxim les competències. Per això he recordat el tema d'afers religiosos. Catalunya ha de ser la que gestioni aquestes qüestions, i espero tenir-los al costat per reclamar tot això.

En tema, per exemple, del que han comentat alguns..., la diputada de la CUP, no?, la companya de la CUP. Té molta raó amb el fet de que el català no cal una auditoria per saber lo malament que està. I és veritat que un set i poc per cent de les sentències es dicten en català. Però el que em refereixo de l'auditoria és quan també els propis operadors, els advocats i advocades que presentem una demanda al jutjats, sovint ens autocoartem i la fem en castellà perquè no sabem si el jutge que tenim a davant acaba d'arribar de fora i no ens entén. I el que no volem és posar problemes en els nostres representats. Aquí vinc a dir jo: també tot això ho hem de poder identificar.

I per què no podem fer front comú? Perquè el Consejo General del Poder Judicial..., que ho reconegui com un requisit i no com un mèrit el saber català. Això donaria molta tranquil·litat a qui ha de defensar les seves pretensions davant de la justícia, sigui en la llengua que sigui, també la llengua pròpia de Catalunya. Defensar-se en la pròpia llengua ajuda al dret de defensa, perquè és molt diferent reivindicar les pròpies pretensions amb la llengua materna, sigui la que sigui, que amb una altra que no ho és. I aquí també hi hauríem de ser tots, perquè al final és un compromís europeu el defensar les llengües minoritzades, i el català n'és una.

No entenc com els fa por una llengua que parlen escassament 10 milions de persones per davant d'una llengua que la parlen més de 400 milions. A què tenen por? Per què tenen por? Serà complex. Per tant, hauríem de poder defensar també que la llengua pròpia de Catalunya es pugui fer servir per part de l'administrat que la té com a pròpia.

Nosaltres defensem que les llengües són una riquesa, totes elles, i Catalunya té un gresol de llengües molt ric, el qual reivindicuem, i volem que tothom sigui capaç de poder-se defensar als jutjats amb la traducció necessària quan no són llengües oficials. I en això treballarem. Això és el que demano, una corresponsabilitat. Però fan cavall de batalla d'una cosa que és patrimoni, que és cultura i que al final és democràcia perquè Europa ho exigeix.

El col·lapse etern. Perjudica a tothom, no? –ho deia la diputada de la CUP–, és veritat. Però no només els més vulnerables, perjudica els fills i filles que esperen una sentència de custòdia, per exemple, i els pares i les mares que l'esperen; el fet d'aver de tancar una empresa per insolvència; el retard en els jutjats acaba per matar aquell teixit productiu.

El retard als jutjats és un defecte endèmic que arrosseguem perquè ja des de quan es van transferir les competències a Catalunya en matèria de justícia van venir infrafinançades. I, a més a més, els he explicat el que ens manca de traspassos econòmics ja, anualment. Per no parlar de que *los Presupuestos Generales del Estado* són especialment escassos en matèria de justícia, i també els de la Generalitat. Al final som a la cua de les inversions, i se'n necessiten moltes.

Per tant, ja poden tenir en compte que aquesta conselleria, espero que amb la seva col·laboració, puguem reivindicar el màxim tant al Govern de Catalunya, del qual tinc l'honor de formar-ne part, com al Govern de l'Estat espanyol, que la justícia sigui allò que ha de ser i ocupi el lloc que ens mereixem com a administrats. Perquè una justícia de qualitat és el que fa possible un estat de dret amb garanties.

I, dit això, home, després, és clar, del míting d'algun grup polític, dir-los que la justícia espanyola, quant a qualitat, és molt defectuosa, i això ho han de poder dir i reconèixer-ho, perquè es faran un bé. I no ho diem només nosaltres: això ho diu el Consell d'Europa, ho diuen els relators de l'ONU, ho diu l'informe Greco, que any a any reitera que Espanya no compleix amb els estàndards que es requereixen per a l'Administració de justícia independent.

Per exemple –aquí s'ha dit abans–, en el tema del nomenament dels membres del Consejo General del Poder Judicial, membres que fins fa quatre dies seguien nomenant els representants de les altes instàncies sense posar-se vermells. I, per tant, el *atado y bien atado* perpetuarà fins a vint-i-cinc anys més per la joventut dels membres nomenats per les altes instàncies.

Tot això ho haurien de poder acceptar, perquè jo entenc que vostès també volen democràcia –penso, eh? I quan no es poden veure ni reflectir en els defectes que té en aquest cas la justícia espanyola pel fet d'haver posat en qüestió la unitat d'Espanya per part del Parlament de Catalunya i dels catalans i les catalanes, sorprèn quan, un cop vistes aquestes costures, doncs no podem posar-nos a treballar per intentar-les arreglar. De fet, és sa ser autocrític.

Més coses. El tema de..., s'ha parlat del tema del DERT, del que és l'aïllament i del que és el primer grau. Aviam, tenim una regulació estatal que fa referència al primer grau i això és el que... L'hem de poder aplicar fins que no siguem un estat independent i nosaltres, doncs, ho farem així. Però hem de poder... Quan hi han regressions de grau, això es fa tenint en compte la Junta de Tractament, feta per professionals. I aquests professionals no són ni polítics ni són persones que no hi entenen, sinó que són gent amb capacitat suficient per concedir o per no concedir una progressió o una regressió de grau. Els aïllaments en presons, hem de veure com podem resoldre situacions conflictives sense necessitat d'aïllament. Seria excel·lent, però sovint és un recurs que es té per pròpia protecció inclús de l'entorn de la persona, que està alterada, que està violentada, que sovint, i aquí ho hem dit, té problemes de salut mental, que hem de poder abordar amb més garanties.

S'ha tret el nom d'aquesta persona, no?, l'última que s'ha tret la vida a una presó catalana. Aquesta persona, aquesta noia de dinou anys tenia penes per haver agredit, per violència filio-parental, a la seva àvia, amb un entorn completament desestructurat, amb uns pares que també havien estat a la presó, una persona que tenia problemes de salut mental i que, segurament, no era la presó el seu lloc, sinó que segurament el seu seguiment s'hagués pogut fer molt més bé i molt més acurat amb un règim obert.

És clar, aquesta tendència a aplicar un Codi Penal amb unes penes molt elevades, més de la mitjana de ciutats europees del nostre entorn, que no es revisa, on hi ha una tendència a castigar, doncs, home, potser no hauria sigut la millor fórmula per a aquesta noia i, en nom d'aquesta, tantes. Tenim les presons amb problemes veritables de poder ajudar aquestes persones internes amb temes de salut emocional, de desequilibris emocionals o a vegades sovint molt violentes.

També les presons catalanes han patit l'atenció de la covid. També s'ha patit a fora, també a l'interior de les presons. I això ens ho hem de poder dir, ho hem de

poder reconèixer i, de fet, ja hi estem treballant. Avui mateix des del departament s'ha posat en marxa una comissió d'anàlisi del que ha passat en aquests últims suïcidis i la voluntat és que, a més a més, amb el conjunt de professionals de l'Hospital Universitari de Vic, que s'ha fet una anàlisi molt acurada de com estan donant-se els suïcidis o els intents de suïcidis, les autolesions a les presons, seguir-hi treballant perquè puguem treure conclusions i puguem adoptar les millors decisions a l'hora de la identificació prèvia abans de que passin aquestes coses.

És un tema, que ja els hi he intentat traslladar amb el contingut de la meva compareixença, que ens amoïna. Sàpiguen, segur que ho saben vostès, això, no?, però que la primera causa de mort a les presons, sobretot entre joves, és el suïcidi. A fora, és la segona causa entre els joves, però a dintre és la primera. Per tant, és una qüestió que és dolorosa, però...

I a veure, allò que dèiem, no? El fet de poder..., per exemple, en centres de joves, que els hi volem fer una pauta, un full de ruta específic per poder treballar les mesures de reinserció amb joves i amb dones, ens trobem quan en centres de joves, com el que tenim a la Roca, persones que... Està format per bàsicament més de la meitat de persones estrangeres, de joves estrangers, sovint sense família, sovint sense entorn aquí i són persones que quan se'ls pot aplicar el tercer grau, els recursos que tenim a l'exterior per poder fer el seguiment són escassos.

Per tant, necessitem més recursos per fer el seguiment a les persones que accedeixen al tercer grau fora de les presons. I això que tenim un teixit social, abans ho hem dit, molt important, un tercer sector molt potent, vocacional i que hi treballa a fons per poder revertir i ajudar aquestes persones. Però si ens manquen els recursos assistencials, a part de recursos econòmics, la feina que es fa sovint dins de les presons intensiva amb els agents socials, a fora perdem seguiment. I aquí hi ha un *gap* que hem d'intentar suplir.

I aquí hem de poder posar tot el nostre enginy i tota la nostra manera del millor fer per poder fer aquest seguiment fora, perquè com els deia, les polítiques d'execució penal han de ser una qüestió que informi el Departament de Justícia i, sobretot, l'execució penal, perquè sí, és una mostra d'un sistema català molt propi.

Perquè li explicaré una cosa, senyor Carrizosa, per si no ho sap. A Madrid vaig tenir ocasió de conèixer algun funcionari de presons que està... precisament a Madrid penja d'Interior. I em deia... Com ho feia anar? «*Preso encerrado, funcionario descansado*». Aquest és el principi que informava a una persona que jo vaig conèixer. Com que vaig tenir la desgràcia d'haver d'anar a veure els nostres presos polítics a les presons, doncs allà algun era més obert i explicava coses, no? I la seva filosofia era aquesta. Aquí no. A Catalunya els funcionaris de presons estan als patis. Se'ls pot veure jugant a ping-pong. Jo li recomano que vagi a veure centres de presons, que hi vagi, que se'ls «pategin», perquè val la pena conèixer-ho i s'aprèn més d'humanitat, s'aprèn més de vocació i s'aprèn més de ganes de millorar amb un dia en una presó que amb quaranta sessions en una comissió del Parlament.

Per tant, per això aquesta consellera ha volgut anar a totes o anirem a totes i cada una de les presons. És un exercici sa i, a més a més, tenim presons, una competència que és pròpia i que la volem desenvolupar, no la volem tornar, senyor Macián de Greef, perquè ja veiem com va el sistema a la resta de l'Estat. Per tant, volem exercir, com li he dit, les nostres competències al màxim. I espero que ens hi ajudi, perquè, al final, no entenc un diputat d'aquesta cambra que busqui perjudicar el que representa les competències per a aquell territori. Per tant, entenc que vostè també ens ajudarà i que podrem mantenir amb les millors condicions, també, reivindicar els recursos econòmics que ens manquen.

El tema de la violència de gènere. La senyora Roldán ho ha dit, no? Diu que a Tarragona es poden trobar les víctimes pels passadissos amb l'agressor. Doncs possiblement en algun cas sí, però jo crec que vostè ha de saber que hi ha una sala habilitada polivalent perquè els lletrats atenguin separadament les víctimes de violència

de gènere. Que alguna mala situació s'hagi pogut produir? Sí, però és molt arriscat i tremendament injust que digui que això passa sempre a Tarragona. I l'hi diu una de Reus, eh? Per tant...

I amb el tema del jutjat de Tarragona, que vostès diuen que s'ha fet moltes vegades la reivindicació, doncs sí. I penso que és una necessitat, de fet des del departament apostem per aquesta remodelació i demanarem que els fons Next Generation també serveixin per a aquesta reforma integral de l'edifici de la Tabacalera, perquè Tarragona necessita uns jutjats de primer nivell, igual que la majoria de les ciutats del nostre país, perquè n'hi han que estan patint endèmicament una mala situació, un mal condicionament, que vostès ho han dit també, de sobreescalfament, d'impossibilitat de poder desenvolupar allà una tasca com déu mana i, a vegades, a l'agost, al juliol s'han hagut de suspendre vistes perquè era impracticable les sales dels jutjats. Per exemple, això a Sabadell, a la meua ciutat, ha passat. Que també mirarem la millor fórmula per poder dotar la ciutat d'un edifici nou, ja que hi ha la disponibilitat de poder cedir un solar que podria ser hàbil.

També hi ha els jutjats de Martorell, que el compromís d'aquest mandat és poder-los concloure. Ja està, de fet, el projecte executiu fet. I el repte principal és tenir això, no? jutjats i jutges de primera.

Que amb el tema de jutges, jo els diria que el senyor Barrientos va reconèixer que no hi havia hagut cap cas d'assetjament a cap jutge –dit pel senyor Barrientos. Per tant, jo aquí és el que... em sostinc, em mantinc i dic.

I, a més a més, jutges catalans: sí, jutges catalans. Jo no sé què pensen quan parlen de jutges catalans. No estic referint-me a jutges amb barretina i mitenes, estic referint-me a jutges que hagin nascut a Catalunya, a qualsevol dels dos quatre punts cardinals del nostre país. Per què? Molt senzill, perquè una persona que viu aquí difícilment se n'anirà, perquè està molt més arrelada.

Aquí ens trobem, i vostès ho saben, els que hem sigut advocats en exercici, que és molt fàcil trobar-te un jutjat d'alardo. I un jutjat amb alardo poden ser tres o quatre mesos d'aturada. Perquè, efectivament, venen aquí arrossegant els peus i se'n va anar a la que poden. Per tant, com que això ho sabem –la senyora Roldán ho ha reconegut–, convé dotar-nos de places. Si nosaltres ens quedem mirant, no tindrem mai una solució.

Hem d'estimular places de jutges, de lletrats de l'Administració de justícia i de fiscals perquè puguin atendre la nostra Administració de justícia; que el que han de poder fer és poder-se quedar, conèixer la realitat, aplicar el nostre dret civil català; que la ciutadania sàpiga..., perquè el noranta per cent de la ciutadania de Catalunya és competent en català, ja no dic que el parlin, però sí que som competents quasi bé el noranta per cent. Això és una garantia d'aproximar la justícia, i a més a més, també en matèria del dret civil català, que és un dret avançat, un dret homologable a la resta de països d'Europa, un dret que s'actualitza.

Som pioners, per exemple, en matèria d'animals. El Codi civil espanyol tot just la passada legislatura estaven fent, considerant «*los animales como seres sintientes*». Aquí ja ho teníem reconegut. Ara, anem un pas més, el que és, en cas de separació, com va el que podríem dir la custòdia d'un animal de companyia. Per tant, tot això el nostre Codi civil català ho incorpora.

I si els jutges catalans, els fiscals catalans i els lletrats de l'Administració de justícia catalans, el coneixen, és més fàcil que fem un millor servei. I també els advocats. Perquè jo m'he trobat demandes on s'invoca el Codi civil espanyol en detriment del defensat. A una persona li demanaven, perquè tenia una filla menor, el seu advocat li va recomanar un procediment judicial per autoritzar l'alienació del bé, quan el dret civil català això no cal. I guanyes mig any com a mínim de gestió. Per tant, en benefici de administrat, cal que invoquen el dret civil català. Ja l'hi dic, modern i actualitzat, en la línia dels principals codis civils d'Europa.

Segur que em deixo moltes coses més, eh? Què més? El tema de relacions laborals. Sí, mirin, jo els hi he dit abans, ho han tret bastants de vostès, el tema de l'acord,

2006-2009, fa una eternitat. Ha plogut moltíssim. No sé quantes preguntes han entrat parlamentàries als diferents grups reivindicant aquesta actualització de l'acord, però ho buscaré. Però realment és molt temps per actualitzar unes condicions laborals que s'han anat enquistant. I quan els problemes s'enquisten, el que fan és que es perjudica la seva solució. I amb quaranta dies els puc dir que soc plenament conscient del que hi ha, que és veritat que convé tenir el tema de la jubilació anticipada. Molts col·lectius la tenen. La jubilació anticipada de funcionaris de presons permetria, a part d'estabilitzar plantilles, rejuvenir-les. Necessitem que siguin gent que siguin, doncs, més joves, perquè, com aquí s'ha dit, fan moltes feines i sovint tots els papers de l'auca.

I si, a més a més de poder-los jubilar anticipadament, els podem formar de manera continuada..., perquè a veure, els GAP, les guies d'actuació penitenciària, estan molt bé, s'estan aplicant i van, doncs, bé, ajudant el dia a dia, però volem una formació molt més estructural.

I quan jo parlava d'utilitzar tots els recursos que tenim a l'abast, també parlava de l'Escola de Policia. Avui a l'Escola de Policia de Catalunya es formen des de Mossos d'Esquadra a agents de la Policia Local o també bombers. Doncs, hem de poder capacitar els nostres funcionaris de presons amb una escola preparada per donar servei per a això, amb programació adequada i que permeti, per exemple, una molt millor aplicació d'aquesta circular, que, és veritat, ha donat problemes amb la seva aplicació, però sovint, no perquè no s'estiguessin fent ja les pràctiques, perquè tots els funcionaris són uns grans professionals –evidentment, sempre hi ha algunes excepcions i reconegut per ells mateixos, eh?, com a tots els col·lectius–, però, en tot cas, les pràctiques que recomana aquesta circular ja s'estan duent a terme, però si ajudem a que es pugui ajudar a la contenció verbal i a la desescalada del conflicte d'una manera molt més professionalitzada, amb molt més coneixement, amb moltes més eines i recursos, podem garantir millor les no immobilitzacions, que han de ser una situació final quan ja no hi ha res més a fer.

Però, és clar, poder gestionar una desescalada ja costa, i els hi dic per experiència, amb una parella que s'està separant, imaginin-se en un ambient de presons, on hi puguin haver situacions de vulnerabilitat emocional, situacions d'extrema solitud, de gent que ha fet amb el tema de la covid, molts mesos sense poder-se visitar amb ningú. Sort dels mitjans telemàtics, que podem aprofitar per dir que es quedaran a les presons com a eina de comunicació. Per tant, un fet positiu d'aquest aïllament és que podem utilitzar aquestes comunicacions visuals entre les famílies de les persones que feien molts i molts anys, algunes, i mesos, que no es veien amb els seus familiars, sobretot quan eren de fora de Catalunya.

Doncs, tot això ho anirem treballant, però la formació és la que és cabdal quan un vol donar un bon servei, i la formació, també, de les persones internes. Ho he intentat explicar. Tenim un gran servei, que és el Cire, però el Cire hauria de servir per també capacitar, allò, amb el paper, perquè a tot arreu se'ns demana que justifiquem les nostres competències.

Doncs hauríem de poder habilitar competencialment aquelles persones que avui a les presons fan, per exemple, tallers de soldadura. O aquelles persones que avui estan fent de forners, perquè estan fent el pa per al seu centre. O persones que fan de cuineres, que ben just avui tenen el que és el carnet de manipulador d'aliments, per entendre'ns.

Si podem sortir amb una capacitació que si poguessin fer de la mà del SOC, seria, doncs, lo seu, donaríem una segona oportunitat a moltes persones que avui a la presó no tenen ofici ni benefici. I això és una eina que sobretot amb persones de llarga estada hauríem de tenir la capacitat de poder-ho fer, perquè jo els hi dic, si no posem l'èmfasi i el focus en la voluntat de rehabilitació i de reinserció, al final la societat és la que hi perd. I no deixa de ser un fracàs col·lectiu quan hi han sentències a persones que incorren en delictes i la societat no és capaç de donar-los una segona oportunitat.

I al fil d'això, em ve explicar-los la situació d'un jove que va venir al centre de joves de la Roca, en pastera, que algunes d'aquestes organitzacions que vetllen pels drets de les persones a la Mediterrània, va gravar, el van identificar, el van portar..., li van ensenyar el vídeo a ell i als seus companys de la presó de la Roca –al Centre de Joves, perdó–, i ell em deia: «És que jo no volia fer mal a ningú quan vaig arribar. Jo venia del meu país a buscar una segona oportunitat, jo venia del meu país a buscar feina, però la situació em va portar a haver de menjar, a haver de delinquir, i em van agafar i ara soc a la presó. Jo voldria sortir, però per tenir un ofici.» Per tant, quanta gent hi ha així a les presons, no?

I no m'ho estic mirant des d'un punt de vista ideal, estic mirant des d'un punt de vista de qui hi ha d'haver una ràtio bastant elevada de persones que la seva voluntat seria reinserir-se. Doncs, donem-los l'oportunitat.

Compto, com els dic, amb aquesta comissió per treballar rigorosament en el tema de les presons, per poder-nos dir allò que manca, perquè ens ajudin a demanar al Govern de l'Estat aquells traspessos que li corresponen, aquells dèficits de finançament estructurals, que les taxes puguin retornar a Catalunya. I els hi reitero, això no és ser independentista, això és servir el poble per al qual ens han escollit els ciutadans i les ciutadanes.

Per tant, els ofereixo aquesta col·laboració. Agrair-los de nou el to seu, recollir la mà estesa de molts dels grups que l'han ofert. I, amb voluntat constructiva, seguirem treballant.

Moltes gràcies.

El president

Bé, moltes gràcies, consellera. Seguidament iniciariem el segon torn dels grups parlamentaris que, en aquest cas, és un torn de cinc minuts per formular les preguntes i els aclariments que els hagin pogut sorgir arran de la intervenció de la consellera. Té la paraula, en aquest cas, el senyor Rubén Viñuales en representació del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Rubén Viñuales Elías

Gràcies, president. Gràcies, consellera. Començo dient-li que nosaltres sempre defensarem el seu dret a pensar com... (*veus de fons*), ah, d'acord, gràcies ...a defensar el seu dret a pensar com vostè vulgui, senyora consellera. Però vostè ha d'entendre que vostè avui ve aquí en qualitat de consellera de Justícia. Vostè és la nostra consellera de Justícia, també. També del Partit Socialista i, també, de la resta de grups que estan en aquesta comissió i en aquest Parlament.

I aquí li hem d'exigir un to que no sigui tan parcial. Quan vostè afirma que Espanya és un país amb una qualitat, quant a la seva justícia i democràtica, nul·la –pel que sembla per a vostè–, no podem estar-hi d'acord. I no ho diu només aquest diputat. Miri, per exemple, *The Economist*. Nosaltres som la número vint-i-dos en el rànquing, i mira elements, també, com la qualitat de la justícia. Estats Units és la vint-i-cinquena, o Itàlia, la vint-i-novena.

Per tant, haurà d'entendre que el nostre grup fiqui al final molt en dubte les seves afirmacions respecte a la qualitat tant de la democràcia espanyola com de la seva justícia.

Miri, vostè ha dit, per exemple, que s'ha de fer el tema de la renovació del Consell General del Poder Judicial. I compro. Però què passa amb els càrrecs de designació parlamentària que sí que és competència nostra? Aquí no es renoven. Per exemple, el síndic de greuges, li poso un exemple. Això significa que la nostra qualitat democràtica de Catalunya és nul·la o inexistent?

Parlava vostè també de les taxes. Escolti, en podem parlar, parlem-ne. Podem parlar, fins i tot, d'un finançament nou. Parlem-ne. Però m'està dient que Tarragona no té ciutat de la justícia perquè no tenim les taxes? I a la resta de ciutats, què ha succeït? Tampoc estaven les taxes. I sí que la tenen.

També s'ha parlat per part d'alguns grups del tema dels indults. Miri, no passarem *de soslayo*, que es diu, no? Dintre d'aquest xivarri que hi ha per un costat i per l'altre, nosaltres estem molt segurs del que hem fet i estem molt convençuts. Nosaltres hem pres una decisió, i tant, la del retrobament, la de la convivència, la del perdó. Escolti, hi haurà gent que no li agradi, per un costat o per l'altre. Però nosaltres estem absolutament orgullosos i convençuts de que hem fet allò que havíem de fer per al benefici de tots, de tots. I quan dic «tots», em refereixo a tots.

Respecte a presons, ja li puc assegurar que en lo que ens competeix a nosaltres a nivell estatal, que, per exemple, és el tema del reconeixement com a autoritat als efectes el tipus penal del Codi penal, *estamos en ello*. I no només estem *en ello*, sinó que serà una realitat. Esperem que abans d'acabar aquest any hi hagi un avantprojecte presentat, de tal manera que es pugui tenir aquest reconeixement per als funcionaris de presons, que crec que és més que lícit.

Respecte al català als jutjats. Escolti: sí, té raó, té raó. És veritat, no és una llengua que s'acabi d'utilitzar. Fins i tot, crec que vostè ha dit una cosa que és certa. Hi ha molta gent catalanoparlant que s'autolimita quant a aquest tema. També té raó de ser, perquè moltes vegades han estudiat en castellà i, a vegades, fer aquest canvi d'idioma, doncs, costa. El meu soci, per exemple, escriu tot en castellà i és catalanoparlant de sempre. Jo sempre li dic, per què no ho fas? I això pot succeir.

Però també hem de deixar clar com és la situació. Tant la Llei orgànica del poder judicial, com la Llei 1/98, de 7 de gener, de política lingüística, com l'Estatut d'autonomia de Catalunya, article 32 i 33.2, com la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries del Consell d'Europa, la Carta de drets dels ciutadans davant de la justícia, que es va aprovar al Ple del Congrés dels Diputats el 16 d'abril de 2002, tot això protegeix el català. I quan s'utilitza d'una manera, amb una afirmació com la que vostè ha dit: «Volem jutges i jutgesses catalanes», a mi m'espanta.

Sincerament, potser estic profundament equivocat, però a mi m'espanta. Perquè jo no vull jutges o jutgesses catalanes o catalans, vull bons jutges, vull bons fiscals. I quan sento això d'«han de ser catalans», a mi –potser estic profundament equivocat, com l'hi dic, i vostè m'ho desenvoluparà i m'ho deixarà més clar– però em preocupa.

I per últim, i acabo amb la meva intervenció, va haver-hi una entrevista que li van fer a la ràdio a vostè, senyora consellera, vull creure que va ser un lapsus de la novetat de ser consellera de Justícia, però vostè va obrir la porta a reformar l'assistència lletrada als funcionaris quan eren fruit de delictes o lo que fos, fruit de l'exercici del seu càrrec.

Posaven un exemple –a RAC1, crec que va ser l'entrevista– amb un tema d'uns companys Mossos d'Esquadra. A mi em va preocupar. Primer, perquè la normativa és claríssima en què ho hem de fer, però vostè obria la porta –i si ens ho pot explicar, l'hi agrairia– a una possible reforma d'aquesta assistència lletrada.

I per últim, i amb això acabaria –i vostè també ho ha dit en la seva intervenció, consellera–, vull que faci pedagogia, si és tan amable, amb la resta de companys i companyes del Govern de la Generalitat. La justícia potser no dona riquesa o potser és una riquesa etèria, metafísica, però molt tangible en una democràcia i és la pau social.

M'agradaria, des del nostre grup, que pogués fer pedagogia a la resta del Govern perquè en aquests pressupostos, que esperem veure algun dia alguna proposta, hi hagi una aposta clara i decidida per la justícia.

El president

Moltes gràcies, diputat Viñuales. No és que em caigui especialment bé, que me'n cau, sinó que li he donat un minut de més perquè no havia aturat el rellotge al principi. I, per tant, que no tothom es prengui la mateixa llicència.

Seguidament seria el torn del portaveu del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, presidente. Me ha dicho usted, señora consejera, que dice que no entiende que un diputado de esta cámara no la secunde a usted en reclamar algunas competencias. Yo le digo que lo que no entiendo yo es que una consejera de Justicia no condene el quebrantamiento del ordenamiento jurídico y que se aprueben leyes ilegales en esta cámara los días 6 y 7 de diciembre de 2017. Es lo que no entendemos nosotros.

En cualquier caso, lo que no haremos nunca nosotros para conseguir nuestras propuestas de máximo, entre las cuales está la devolución de muchas competencias, entre otras sanidad, educación o las propias de prisiones, es saltarnos la ley, cosa que sí que han hecho ustedes.

Mire, en cuanto a la ocupación, me ha gustado una cosa de las que ha comentado, es una frase textual que le he tomado anteriormente: «La ocupación sin título no puede ser un modo de acceso a la vivienda.» Estoy de acuerdo. Este grupo parlamentario presentó una moción en relación con la ocupación ilegal, que, por cierto, llevo trece años en la Administración de justicia, como letrado de la Administración de justicia, creo que era una buena propuesta. Quizá podamos hablar y quizá se lo tenga usted que comentar a sus socios de investidura de la CUP, que se dedican a publicar manuales de la ocupación.

Mire, por otra parte, en cuanto a la salud del catalán, yo que llevo trece años, como le digo, en los juzgados, yo no veo que el catalán tenga ningún problema en la Administración de justicia: los profesionales, los funcionarios y los justiciables lo utilizan absolutamente con total normalidad; se lo dice alguien que lleva trece años proveyendo demandas en todos..., y cada vez más, en catalán, sin ningún problema. Las demandas telemáticas. Los jueces lo entienden perfectamente. Yo trabajo con un juez de Badajoz, he trabajado con jueces de Valladolid, jueces de aquí, lo entienden perfectamente y muchos lo escriben.

También le diré, todos los atestados de los Mossos d'Esquadra están exclusivamente en catalán y nos parece perfecto, no hay ningún problema. El EJcat es una aplicación, el programa informático de la gestión procesal hecho en catalán. Si yo, la verdad, es que no acabo de comprender muy bien dónde ve usted el problema de la salud del catalán.

Lo que no podemos impulsar es, desde luego, la imposición lingüística que ya han logrado ustedes en la educación, en *ensenyament* y han logrado ustedes en la Administración. En ese caso, ahí no nos van a encontrar. Una cosa es la opción lingüística, que está perfectamente garantizada: cualquier persona puede recibir una sentencia notificada en su idioma. Existe un *servei de traducció* tanto en catalán como en castellano, porque también hay muchos profesionales que representan a partes que tienen su domicilio fuera de Cataluña. Y, desde luego, ahí, como le digo, no nos van a encontrar. En la opción lingüística sí, perfecta, y está cumplida actualmente, y nos parece estupendamente bien; en la imposición lingüística, desde luego que no.

Mire, en cuanto a cuestiones puntuales en Administración de justicia, yo le quería preguntar: efectivamente, hay un déficit en Cataluña de ochenta órganos judiciales para 2021. Está prevista la creación de dieciséis órganos nuevos. Ha hablado usted de algún problema de financiación, pero tendrá que resolverlo la Generalitat. Desde luego, la solución de crear refuerzos, equipos de refuerzo, nos parece una solución deficiente.

En cuanto a la implantación la NOJ, la nueva oficina judicial se ha implantado en muchos partidos de uno o dos juzgados: en Olot, Ripoll, Seu d'Urgell, Viella... Estos son una decisión más política que práctica. Nos interesa saber cuál será el calendario de implementación de la nueva oficina judicial en los partidos grandes, en los que ya hay un servicio común, como pueden ser Hospitalet, Igualada, Mollet, Sant Boi o El Prat.

Otra cuestión, la nueva Ley del Registro Civil. La nueva Ley del Registro Civil que entró en vigor en abril, no hay reglamento todavía y faltan medios informáticos. Querriamos saber también qué mapa de registros civiles y de juzgados de paz, en este sentido, que tienen un treinta, un cuarenta por ciento de trabajo, ¿qué mapa de registros civiles vamos a tener?

En cuanto al teletrabajo, el teletrabajo ha quedado para quedarse. En este sentido, querriamos también saber qué previsiones tiene el *departament* en materia de teletrabajo.

Una cuestión que creo que convendrán todos mis compañeros abogados de cualquier grupo parlamentario, el sistema de EJcat se cuelga, se cae constantemente. Nos pasamos un montón de horas, los funcionarios de justicia, de brazos cruzados..., que no te coja en medio de una resolución larga, que llevas una hora y que luego no puedes ni *desar*. Es decir, que esto nos ha pasado y es un drama. Creo que podríamos invertir y poner medios en el tema informático para que el sistema procesal, que es un buen programa, me parece un buen programa de gestión procesal, no se cuelgue.

En cuanto a las videoconferencias, habría que crear, sobre todo en la Ciudad de la Justicia de Barcelona, una sala común de videoconferencias. Todos los juzgados tienen que apañarse por su cuenta con los huecos que dejan las salas de vistas. Es una reclamación también bastante razonable.

Mire, en Martorell el cierre de la Modelo trasladó a los presos preventivo a Brians. Los juzgados de Martorell, las funciones del cuerpo de auxilio, van desbordados notificando libertades, resoluciones a los presos... El anterior equipo se comprometió, el anterior equipo de Justicia, a buscar una solución. Nos gustaría saber también cuál va a ser esta solución.

La dispersión de sedes judiciales no solamente se puso en Tarragona, hay otros partidos como Badalona, Sant Feliu de Llobregat, Gavà o Martorell. Esto es un impedimento para la implantación de la NOJ. También nos gustaría saber qué va a hacer el *departament* al respecto.

Y, finalmente, qué medidas de choque que va a adoptar el *departament* para combatir el absentismo laboral, que alcanza el diez por ciento de la plantilla en justicia. Muchas bajas son de carácter psicológico por un exceso de trabajo.

En relación con algún comentario que se ha hecho desde otra parte, es decir, nosotros los únicos brazos en alto –y se lo quiero comentar al compañero diputado que he visto– son aquellos que hemos tenido que usar para evitar que nos pegue una piedra, un huevo, una bolsa de heces o una tuerca. Se lo dice..., y ma ha pasado a mí en Valls, ¿eh?

Nada más. Muchas gracias.

El president

Bé; moltes gracies, diputat Macián. En aquest cas, seria el torn de la Candidatura d'Unitat Popular, la seva portaveu, la senyora Montserrat Vinyet s'ha hagut d'absentar i entenc que ho farà el senyor Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Sí; volíem demanar-li si seria possible posar la compareixença al final, perquè ha hagut de marxar un moment i tornarà i, si no, en tot cas, doncs, ja la faria jo en substitució. Però si no els fes res, sí que els demanaríem si poguéssim posar-la...

El president

M'està demanant, si no ho entenc malament, d'intervenir l'últim grup.

Xavier Pellicer Pareja

Sí.

El president

D'acord. Ho faríem d'aquesta manera.

Xavier Pellicer Pareja

Doncs gràcies.

El president

Seria el torn, doncs, en aquest cas, del grup d'En Comú Podem i intervé, en aquest cas, el diputat Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Doncs gràcies a la consellera per les respostes a la seua intervenció que ha fet.

Jo, algunes qüestions en relació amb el plantejament aquest que ens ha fet. Aviam, jo crec que tenim problemes de plantilles i d'equipaments, i aquí hi ha coincidència entre –jo crec– tots els grups i la conselleria, però el que necessitem són propostes concretes de com abordar-ho, com es pensa actuar des de la conselleria al respecte. Necessitem un pla quantificat i un pla periodificat per abordar, diguéssim, un problema en què crec que tots i totes hem coincidit, que és el de plantilles i els equipaments.

També crec que tenim un problema competencial i de model de finançament. I aquí la consellera ho ha situat i jo, aquí –o nosaltres–, hi coincidim. Però el que volem és..., si coincidim que tenim problemes competencials i de models de finançament, el que nosaltres volem és que aquests siguin temes importants que posem a la mesa de diàleg i de negociació amb l'Estat. I, per tant, esperem que la consellera jugui un paper important en aquesta mesa de diàleg i de negociació apostant perquè aquests temes s'abordin en aquest diàleg i en aquesta negociació.

Una tercera qüestió fa referència a la mediació, als òrgans de solució extrajudicial de conflictes que ha situat la consellera. M'agradaria entendre que darrere d'això hi ha una voluntat de millorar el finançament del Tribunal Laboral de Catalunya, un òrgan de mediació que està, evidentment, ajudant a que menys temes de lo social arribin a la justícia ordinària, perquè s'estan solucionant i bé –pel que diuen les parts, empresaris i sindicats–, però, evidentment, caldrà el finançament adequat.

De la mateixa manera que entenc que això vol dir que també hi haurà voluntat per abordar la creació de l'òrgan de mediació de les administracions públiques a Catalunya, organisme acordat ja en l'acord general de l'any 2007 per part de la mateixa Administració de la Generalitat i dels representants dels treballadors, però que a hores d'ara encara no funciona i que ens agradaria que es liderés. Sé que les dos coses no són competència de la seva conselleria, però, si la solució extrajudicial dels conflictes és voluntat d'impulsar des de la conselleria, caldrà que, a través del Govern, incideixi en les conselleries que en siguin competents, sigui la d'Empresa i Treball o sigui la d'acció institucional, que crec que és la que abordaria el tema de l'òrgan de mediació de l'Administració pública.

El tema de funcionaris de presons. Crec que també ha sortit. Crec que hem d'anar més enllà del reconeixement de la seva funció i dedicació, que és certa, que és necessària, que és clara, però crec que tots també coincidim que tenim un problema de relacions de treball, de condicions laborals.

Deia la consellera que l'Acord 2006-2009 fa anys que està caducat. És cert, si va caducar l'any 2009 i no s'ha renovat, tenim un problema. Problema que tenim en el conjunt de la Generalitat, perquè l'Acord general de condicions de treball dels treballadors públics de la Generalitat és de l'any 2007, que també està caducat i no s'ha renovat, igual que l'altre que es va fer el 2006 també va caducar el 2009 i no s'ha renovat. Perquè, malauradament, aquests darrers anys l'Administració de la Generalitat ha menyspreat el marc, diguéssim, de relacions laborals, el marc de negociació amb els representants dels treballadors per abordar els problemes laborals que tenen.

I en el tema de presons, no oblidem que l'Acord 2006-2009 es va fer en el marc d'una vaga molt dura, que va durar molts dies i va generar molts problemes i molts conflictes a Catalunya, que finalment es va poder solucionar fent aquell acord. El que no podem deixar és que aquest acord caducat vagi podrint les condicions de treball

i que ens pugui portar a repetir una situació de conflictivitat tal. Caldria abordar la negociació de manera clara i tal. Perquè en el cas de presons, tenim problemes laborals, però també tenim problemes de dotacions de plantilles, tenim problemes d'organització de treball, de formació, d'equipaments, dels recursos, de promoció... Són molts problemes que caldria que abordéssim de manera clara en aquests moments.

Una penúltima qüestió faria referència al Codi civil català, que tanta importància se li ha donat des de la conselleria, la necessitat de la formació, de renovar-lo, etcètera. I tant, hi estem d'acord. Ara bé, també ens agradaria que hi hagués una acció directa per part de l'Administració de Catalunya per garantir l'exercici o el funcionament del Codi civil català. Per exemple, les pràctiques usuràries que fan les entitats financeres. M'agradaria també que la pròpia Administració catalana pogués actuar d'ofici davant d'aquestes pràctiques d'usura que estan fent les entitats financeres.

I, per últim, la nova llei de memòria històrica. Ja els hem dit que ens posem a disposició, que pot comptar amb nosaltres per tirar-la endavant. Però, hi insisteixo, fa anys que es promet i no s'ha fet encara res. Ens agradaria que, més enllà de les paraules, hi hagués ja alguna concreció on poguéssim, evidentment, col·laborar i participar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Gallego. Seguidament, és el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans i té la paraula el portaveu Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Gràcies, senyor president. La primera cuestión, señora Ciuró, *consellera*, qué pena que usted no ha podido siquiera manifestar un respeto a las resoluciones judiciales y se ha reiterado en la crítica a la Administración de justicia española, en poner a España como un país bananero, donde la justicia, pues, es represión, donde no se respeta nada y... Y, bueno, ese discurso que no se cree nadie, no se creen las principales organizaciones internacionales, que colocan a España como una de las principales democracias del mundo. Y nos lo dice, además, una señora que ya estaba en la política en el Congreso de los Diputados cuando aquí padecíamos un golpe a la democracia que se fundamentaba en una ley de desconexión en la que el señor Puigdemont nombraba a los jueces a dedo, con su 51 por ciento de mayoría en la *republicueta*.

Y usted, desde esa posición, como correligionaria de estas ideas, pues, está atreviéndose a decir que España no es una democracia homologable y que su justicia no es justicia. Y usted es la *consellera* de Justicia. Para que vea si España es democrática, que no solamente aguantamos todo lo que tenemos que aguantar, estas lecciones de democracia de quienes no respetan la democracia, sino que, además, usted incluso es *consellera* de Justicia. Para que vea cómo en España realmente se respeta hasta límites absolutamente laxos la democracia.

Fíjese, señora Ciuró, en otro tema, que es que a usted la coloca, yo creo, en el radicalismo más extremo del ultranacionalismo y de las ideas de lo más nacionalista de los postulados de su partido. Fíjese, con el catalán. El catalán en la Administración de justicia. Para usted el catalán ha de ser la lengua vehicular en la justicia. Usted lo ha dicho: ha de ser la lengua vehicular. Y ¿por qué? «Bueno, pues básicamente porque Cataluña es «un crisol de *llengües*» y tal, y, «bueno, aquí se ha de procurar que el administrado se pueda expresar en la lengua que...» Claro, es que eso ya se garantiza en la Administración de justicia. Es que hay traductores para todos los idiomas; para todos los crisoles de lengua que usted quiera, lo tenemos, y se garantizan los derechos de las personas. Pero lo que también se garantiza es el uso de las dos lenguas oficiales: del catalán y del castellano, de las dos.

Quieren hacer ustedes en la Administración de justicia lo mismo que hacen en la educación: la anormalidad, que todo sea en catalán, cuando en Cataluña tenemos una mayoría de la población que se expresa en castellano y en catalán, en las

dos lenguas. Y no hay ningún problema. ¿Que hay un ocho por ciento –no llega– de sentencias en catalán? Bueno, pues foméntese que se escriban más sentencias. Muchas tramitaciones de los procedimientos se hacen íntegramente en catalán y no pasa nada, y muchas demandas y muchas querellas se presentan también en catalán, y cuando no se hace, pues a veces es por opción del propio despacho. Que se puede trabajar en eso, pero no empiecen ustedes con el monolingüismo militante también en la Administración de justicia. Piensen en que también existen administrados que su derecho también es que se le haga en la otra lengua oficial.

Y usted ha hablado de la lengua materna. Es que, claro, la comprensión en la lengua materna... Oiga, se lo comenta usted eso al *conseller* de Educación, que está muy bien que se hable en lengua materna y también los niños, que son menores y que también tienen derecho a hacer su carrera académica también en su lengua materna. ¿O no? ¿O solamente es para a lo que usted le interesa?

Y, por último, en la situación en las prisiones, las autolesiones, los suicidios, los incidentes, las agresiones a funcionarios, los expedientes incoados, todo ha subido en los últimos años, y usted, su respuesta es: «Lo estudiaré.» Ninguna más. Usted, ¿principios políticos? Todos. ¿Principios políticos del separatismo? Todos. ¿Gestión? «Lo estudiaré.»

El nombramiento del jefe de prisiones ha sido mal recibido por los sindicatos. Yo, en nombre de mi grupo, le pido que revoque ese nombramiento. Por dos cuestiones: por falta de experiencia y por el historial político del nombrado.

Y sí, y ahora ya sí, la relación con el Ministerio de Justicia. Mire, ya le hemos mencionado lo del señor Mundó, que no quiso poner cuatrocientos funcionarios más en Cataluña. ¿Por qué? Porque ha de ser la pariente pobre de la Administración catalana, la justicia. Se trata de dejarla peor condición y de culpar al Estado o a la falta de financiación.

Necesitamos más juzgados, más jueces, más fiscales, más funcionarios, y que se queden, no porque sean catalanes, sino porque venir a Cataluña sea un placer para cualquiera que venga aquí a ejercer cualquier profesión y, significativamente, una tan importante como la de la judicatura o la fiscalía, o los letrados de la Administración.

Como hemos atraído a gente de la sanidad, hemos de atraer gente del derecho, porque hemos de ser punteros en Cataluña,...

El president

Hauria d'anar acabant, senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

...no... Acabo ya. Perdóneme, presidente. No mirarnos el ombligo desde la perspectiva provinciana ultranacionalista que se estila aquí en Cataluña.

Y resuelva, por último, el tema de los funcionarios interinos, que son ya mayoría, como lo he dicho antes, y usted no ha mencionado eso.

El president

Bé, moltes gràcies, senyor Carrizosa. La seva vehemència a vegades fa entendre que potser és molt agressiu. Entenc que la desqualifi... En aquest cas, el que ha expressat és una crítica política i en cap cas ha qüestionat la consellera, que entenc que té una solvència més que aprovada pel càrrec que ocupa, no? Entenc que ha estat d'aquesta manera.

Carlos Carrizosa Torres

Ahora veo que en el Parlamento se va a acostumbrar, pues, a que los grupos de la oposición se nos matice y se nos intente...

El president

No, jo no el matiso, en absolut. Jo dic...

Carlos Carrizosa Torres

... o se nos obligue a hacer rectificaciones que no proceden.

El president

Si em permet, no...

Carlos Carrizosa Torres

Todo el respeto personal a todos los ejercientes de la política...

El president

Això és el que volia saber. D'acord.

Carlos Carrizosa Torres

Claro que sí, y es todo el respeto personal, pero también, pues, hemos de poder decir nuestras ideas políticas.

El president

Molt bé. Només volia dir això, que no permetré desqualificacions i que entenia que lo que havia fet no ho era. Només per deixar-ho clar. En aquest cas, és el torn de la portaveu del Grup Mixt, la diputada Lorena Roldán. Quan vostè vulgui.

Lorena Roldán Suárez

Sí, gracias, presidente. Bueno, la verdad es que celebro la preocupación que han mostrado tanto la *consellera* como el diputado de Convergencia... no, perdón, de Junts per Catalunya, no, perdón, de Junts. Claro, se cambian tanto el nombre, señor García.

Estaban ustedes muy preocupados porque hay organismos caducados que están pendientes de hacer nuevos nombramientos. Pues fíjese, el Consell de Garanties Estatutàries, caducado; el Síndic de Greuges, caducado. Desde el 2004 lleva el señor Ribó en la Sindicatura de Greuges. La Sindicatura de Comptes, caducada; el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, caducado; la Corporació, cuatro de los miembros, los cuatro que tiene, caducados también, que la señora Llorach es la presidenta en funciones perpetua. Así que yo celebro que tengan esa preocupación, y a ver si esta legislatura se puedan desencallar los nombramientos. Eso lo primero.

En segundo lugar, señora Ciuró, yo le ha preguntado expresamente sobre una cuestión, que es la relativa a los ataques que habían sufrido las sedes judiciales por parte de los CDR. Y por si la memoria le falla, le enseño una foto. (*L'oradora mostra una imatge a la cambra.*) Esto es una sede judicial. En la puerta de la sede judicial hay excrementos, y en el letrero, en el cartel que se ve aquí, pone: «*Justicia de merda*», justicia de mierda. Esto ha pasado en los juzgados catalanes, y yo le quiero preguntar qué le parece, si usted condena este tipo de actuaciones, porque es que no me extraña la diáspora que estamos sufriendo.

Es que no me extraña que los jueces no quieran venir a Cataluña. Es que no es un problema de que no estén arraigados, es que es un problema de que la actitud que se está viviendo aquí por parte de los radicales, les está expulsando, les hace no querer venir, y, en cuanto pueden, también se cambian el destino. Por tanto, me parecería lo más normal que usted, que es la máxima responsable de la Administración de justicia, como mínimo, condene este tipo de ataques.

Sigo hablando de la Administración de justicia. Ha salido el tema ya el tema oficina judicial. Nos gustaría también saber el calendario de implantación, que es que ha llovido bastante desde el inicio de la implantación de la oficina judicial. Y no solamente el calendario, es que también a esta oficina judicial hay que dotarla de medios materiales y de medios humanos, porque es que, si no, no sirve absolutamente de nada.

Y los funcionarios están desbordados. Están desbordados; tienen más carga de trabajo de las que pueden soportar; además, han perdido retribuciones, complementos que cobraban. Por ejemplo, las sustituciones a cuerpo superiores no se están pa-

gando el salario que corresponde y, por tanto, creo que no es de recibo el trato que están recibiendo por parte del departamento.

Me ha hablado usted también, me ha corregido un poco en la situación de los juzgados en Tarragona, cuando hablábamos de si se encuentran o no las víctimas de violencia machista con sus agresores. Me ha dicho que quizá es un caso puntual. Mire, puntual o no, yo recuerdo la primera vez que actué como abogada de oficio. Lamentablemente tuve que asistir a un tema con una agresión sexual a un menor. El menor estaba sentado en un lado del pasillo y el agresor estaba sentado en el otro lado del pasillo. Puntual o no, estas situaciones no se pueden dar, y, por tanto, hay que adecuar los juzgados para que esto no pase, ni en Tarragona ni en ningún otro sitio, y, sobre todo, en casos tan delicado como, insisto, el caso de una agresión sexual a un menor.

Respecto a prisiones, que me he quedado antes también a medias. Le hablaba del noventa por ciento de interinidad del personal, que, además, es el personal, sobre todo, el de rehabilitación, es decir, trabajadores sociales, educadores, psicólogos, juristas. Usted ha sacado pecho del modelo de ejecución en Cataluña de rehabilitación y de reinserción. Pues, precisamente, son estos funcionarios los que llevan a cabo esa rehabilitación y esa reinserción.

¿Cómo pueden hacer su trabajo bien si están sometidos, primero, a muchísima presión, y luego están sumidos en la precariedad y en la incertidumbre de no saber cuándo van a poder consolidar esa plaza, si van a poder, si no? Es que hay plazas que nos han convocado desde un inicio. Por tanto, si queremos sacar pecho del modelo catalán, insisto, hay que dotar al modelo catalán del personal necesario y cuidar al personal que ya tenemos.

Más cosas. También nos ha dicho que uno de los objetivos de su departamento es el de frenar y no tolerar ningún tipo de actitud antidemocrática. Va a tener faena, ya se lo digo, empezando por las propias decisiones que se toman desde su departamento. Y quiero recordar el caso que se ha vivido en la prisión de Lledoners. Seis de los doce mandos intermedios, de los jefes de servicio, de baja por ansiedad – de baja por ansiedad, *consellera*–, y otros tantos funcionarios rasos, también de baja por ansiedad, que han sido expedientados, algunos de ellos, por la Generalitat.

Y hablo, en concreto, de uno de estos jefes de servicio que se atrevió a denunciar los privilegios que estaban teniendo los presos del *procés* en Lledoners, y, en su denuncia, él dice que se producen más de cincuenta visitas al día. Algunas de estas visitas han sido documentadas incluso por los periódicos, o sea que negarlo me parece un poco absurdo. Comida especial, médicos privados, etcétera. ¿Sabe cómo llaman a este jefe de servicio internamente? *El dolent*, El Malo, porque es el que se ha atrevido a denunciar estos abusos. Ya ha ganado una de las reclamaciones que ha hecho, y, por tanto, yo lo que le pido, ya que usted me dice que quiere luchar contra estas actitudes antidemocráticas, que empiece por su propio departamento.

Y luego, por último, y acabo muy rápido, presidente. Sobre todo, respecto a tema Covid, quiero recordar cómo sufrieron funcionarios de prisiones, también internos, a los funcionarios se les dio mascarillas caducadas. No se les hicieron PCR, no había controles suficientes... Y quiero agradecer la labor, la profesionalidad de estos funcionarios de prisiones que estaban en primera línea y que seguramente evitaron que hubiera más de una catástrofe dentro de algunos centros penitenciarios.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputada Roldán. M'ha semblat que algú em demanava la paraula? És així? En el seu torn? D'acord.

Seguiríem en la compareixença, en aquest cas seria el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i ho faria per boca del seu portaveu, en aquest cas el senyor Jaume Alonso-Cuevillas.

Jaume Alonso-Cuevillas

Moltes gràcies, president. Em sumo a l'enhorabona i a la benvinguda, consellera, a vostè i a tot l'equip. Vostè s'ha definit com un «advocat de xiruca», ha dit, de trinxera. I avui destacar que vostè coneix que, efectivament, és una advocada, una jurista de trinxera, però que vostè també ha estat portaveu de Justícia al Congrés dels Diputats. Va deixar petjada, a més, fent aprovar l'anomenada com a «Llei Ciuró», que va millorar la regulació dels desnonaments. Per tant, vostè coneix molt bé el món de la justícia des de la infanteria com des de l'òptica regulatòria, i per tant, des del nostre grup estem, com no podia ser d'una altra manera, molt contents de la seva valentia i la seva capacitat de treball, i convençuts que farà una gran feina, malgrat –ho hem vist avui ja, el primer tastet– totes les dificultats.

Un departament difícil, perquè vostè té un departament amb una gran càrrega política, que està sovint al centre de l'huracà, però que l'ha de gestionar amb escassíssims recursos econòmics, mancades competències legislatives –molt residuals– i, a sobre, en aquests moments, en uns moments d'una excepcionalitat democràtica preocupant. Sense recursos econòmics, per tant, la recolzarem en la reclamació de les taxes judicials amb els pocs recursos que tenim. Déu n'hi do, amb l'històric del Departament de Justícia des de la restauració de la Generalitat, la feina que s'ha aconseguit fer i la d'edificis judicials que s'han pogut tirar endavant malgrat aquest dèficit del seu departament, els 20.000 milions que ens manquen a Catalunya cada any.

Com deia, amb una gran dificultat també per la manca de competències legislatives plenes. Tenim competències legislatives i les hem aprofitat molt bé en algunes matèries com en el desenvolupament del dret civil, algun dels projectes que vostè vol impulsar com el de la memòria històrica... Es tracta d'aprofitar al màxim les competències legislatives reduïdes que tenim, però celebro que segueixi la línia –d'altres consellers també– de valentia i enginy per poder aprofitar les escasses competències i els escassos recursos que tenim.

Per exemple, en matèria de segona oportunitat que vostè ha citat, vull destacar que ja el conseller Mundó primer i després va continuar la consellera Capella, va crear un grup de treball per intentar treure el màxim fruit possible en la regulació que ens ve donada d'Espanya i amb els recursos, que són poquíssims, i s'ha aconseguit molt millorar el protocol d'actuació en aquesta matèria de segona oportunitat, i fer una feina pedagògica. O si ens remuntem més enrere, en època de la consellera De Gispert, per exemple, es va fer un programa per ajudar els opositors amb vocació d'opositors judicials catalans perquè no haguessin de posar-se en mans de jutges i fiscals, que normalment ho cobren en efectiu i de forma opaca fiscalment, per poder preparar les oposicions i crear vocacions judicials a Catalunya.

Però celebro especialment la seva valentia en matèria de l'excepcionalitat democràtica que ens afecta. Seria injust –coincideixo amb algunes intervencions que ens han fet des de les bancades dels grups parlamentaris del sud–, seria injust posar-ho tot al mateix sac. A Catalunya hi han més de vuit-cents jutges i magistrats, i la majoria d'ells fan una feina impecable amb una gran carestia de recursos. Vull recordar i destacar que si, per exemple, s'han aconseguit grans avenços en la matèria de protecció dels consumidors amb contractes bancaris, ha estat gràcies a que molts jutges i magistrats catalans especialment –o operants a Catalunya– han plantejat qüestions prejudicials en el Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

Però és evident que estem en una situació d'excepció democràtica i que en moltes ocasions, quan la justícia té efecte a qüestions de caràcter polític, s'utilitza no com un mecanisme per solucionar conflictes, que és pel que hauria de servir, sinó com a una eina per reprimir la dissidència. I contra això, hi hem de lluitar alt i clar, hi hem de lluitar alt i clar i, en aquest sentit, celebro molt la iniciativa que avui ens ha exposat de crear un observatori del sistema judicial, em sembla que li ha dit «d'afers legals i drets humans». Crec que serà una bona eina per denunciar dues coses, denunciar les ineficiències del sistema, perquè, malauradament, per culpa de la regula-

ció el sistema és ineficient i tampoc tenim recursos nosaltres per poder-ho millorar, i, per denunciar també, l'ús esbiaixat de la justícia, tant a nivell legislatiu –vostè ja ha fet referència als informes Greco o tots els informes del CPEG– com a nivell de actuacions concretes que no respecten els drets fonamentals.

No serà fàcil, veient alguna de les intervencions de les bancades del sud. Anem bé, cavalquem, per tant, endavant, i ànim, valentia, coratge, enginy, i ens tindrà al seu costat.

Moltes gràcies, consellera.

El president

Moltes gràcies, diputat Alonso-Cuevillas. S'ha reincorporat ja a la comissió, en aquest, cas la portaveu de la candidatura unitària popular. Seria el seu torn de paraula, per cinc minuts.

Montserrat Vinyets Pagès

Sí; en primer lloc, disculpin que m'he hagut d'absentar per una qüestió que era inajornable i demano disculpes.

Bé, jo em quedo amb el que ha dit la consellera amb relació al suïcidi que malauradament va passar aquest cap de setmana amb una presa que estava al DERT: doncs que aquesta noia no hauria d'haver estat mai en règim d'aïllament, sinó que hauria d'haver estat en règim obert. Doncs, efectivament això és així. Aquesta noia mai no hauria d'haver estat en una situació d'aïllament penitenciari. Per tant, cal que, d'una vegada per totes, abordem aquest tema i hi comencem a treballar, i que busquem solucions i alternatives.

Ja hi ha uns antecedents, un treball fet en aquest Parlament. L'any 2017 es va crear un grup de treball precisament que tenia com objecte el DERT, i no podem deixar d'entomar més temps aquesta problemàtica. S'ha d'acabar amb l'aïllament a la presó, tant el que ve fixat per la junta de tractament com el que ve imposat per sancions.

No sé si abans no m'he explicat bé. D'aïllaments n'hi ha dos, el que ve per junta de tractament, que és com a règim, i el que ve també imposat per les sancions que es fan per faltes disciplinàries, que tenen un màxim de catorze dies, però que es poden anar concatenant en el temps i que es poden allargar molt. Tant l'aïllament com a tractament com l'aïllament com a sanció, ha de deixar d'aplicar-se, i ha de deixar d'aplicar-se perquè provoca danys, i aquests danys moltes vegades, com he dit abans, són irreparables.

I no..., s'ha parlat molt dels funcionaris i de la seva tasca a les presons. Bé, a l'entendre d'aquest grup parlamentari, no pot deixar-se la tasca de definir la política penitenciària als funcionaris, sinó que hi ha molta gent que, evidentment, ha de parlar i ha de tenir un pes molt important en la definició de les polítiques penitenciàries, com són les organitzacions que vetllen pels drets humans, els psiquiatres, els juristes, els relators de l'ONU, els polítics –per què no?, perquè una determinada política penitenciària és una determinada opció política.

I, si tenim una regulació estatal que preveu l'aïllament penitenciari, doncs és molt senzill: no apliquem aquesta regulació estatal. Estem aquí per construir sobiranes, per superar marcs mentals; ens hem de deixar d'encotillar amb sistemes del passat que casen, entren en contradicció flagrant amb lleis superiors internacionals que aposten per altres plantejaments. I, per tant, si hi ha un conflicte de lleis entre una normativa internacional que diu que l'aïllament és perjudicial per a la dignitat de les persones i, en canvi, hi ha una altra normativa a nivell estatal que aposta, precisament, per adoptar polítiques d'aïllament, com que hi ha una contradicció entre normes i nosaltres som sobirans en l'exercici de la política penitenciària, doncs hem de deixar d'aplicar aquelles normes que atempten contra la dignitat de les persones que es troben preses en els centres penitenciaris d'aquest país.

I, en segon lloc, també remarcar novament la importància que des de la CUP donem –en aquesta candidatura– a la nova regulació dels arrendaments urbans. Te-

nim unes expectatives molt altes posades en aquesta nova codificació que hem de fer d'aquest dret propi civil que hem de construir.

Entenem que nosaltres tenim el marc competencial per entomar aquesta nova regulació del que han de ser els arrendaments urbans. Sabem ja d'entrada que altres instàncies, al·legant competències horitzontals d'aquestes que ho acaben escapçant tot, segurament ens diran que no som competents. Però nosaltres apostem per fer una regulació dels arrendaments urbans ambiciosa, que solucioni els problemes de les persones per accedir a l'habitatge.

Per tant, no ens posem tampoc en aquest àmbit autocensures prèvies. Anem a una llei de màxims, limitem rendes, ampliem durades de contractes d'arrendament i, en definitiva, construïm drets, construïm sobirania que, doncs, millorin les condicions de vida de la gent d'aquest país.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn, en representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, de la senyora Ana Balsera Marín.

Ana Balsera i Marín

Moltes gràcies, president. Bé, com ja he dit en la meua primera intervenció, faria referència en aquest segon torn al que és l'altre pilar d'aquest departament, que seria memòria i reparació.

S'ha de seguir desenvolupant el programa de localització i obertura de fosses i identificació d'ADN. És una tasca molt important que ja va tenir una gran passa endavant –s'escolta?, ah, sí, perdó– amb la consellera Ester Capella, i que estem segurs que continuarà amb aquesta tasca. Per esdevenir una societat lliure, justa i democràtica cal una política de memòria que sigui reparadora dels crims contra la humanitat comesos en el passat.

Si nosaltres fem una anàlisi de les polítiques de memòria, veiem que es posen en evidència diversos problemes que requereixen una reflexió sobre aquests usos de l'oblit que s'ha fet a l'Estat espanyol pel que fa a la memòria de la Guerra Civil i el franquisme. Per tant, cal reparar aquests greuges i injustícies, i ho hem de fer també des d'aquí, des del Parlament i des de la Generalitat de Catalunya.

Com a proposta destacada, que ja se n'ha fet esment, s'ha de convertir la Jefatura Superior de la Policia de Via Laietana en un centre d'interpretació de la memòria. *(Veus de fons.)* Jo no he interromput ningú...

El president

Segueixi, segueixi, senyora Balsera.

Ana Balsera i Marín

La comissaria de la policia de Via Laietana va esdevenir al llarg del temps un centre de repressió on es van cometre atrocitats i on es torturava la dissidència política. I és un edifici que, paradoxalment, en els darrers temps, encara ha mantingut aquesta simbologia repressora. Per tant, tot el suport a la mesura que ja vostè ha fet esment.

Pel que fa a la llei de memòria, cal desenvolupar una llei de memòria històrica i democràtica a Catalunya per al reconeixement de les víctimes i la dignificació dels espais públics. Cal que la legislació espanyola no contradigui ni interfereixi en el correcte desenvolupament, que ara estem a l'espera, a veure si el Consejo de Ministros acaba d'aprovar o no. En aquest sentit, cal remarcar que l'anterior equip del departament ja va treballar en una llei que ja ha sigut vista per entitats de memòria i el Consell Assessor de Memòria Democràtica. Per tant, ja hi ha molta feina feta; el projecte ja el tenim.

Pel que fa a les víctimes, cal seguir promovent una política activa d'exhumació de víctimes desaparegudes, d'identificació de cossos i recerca de noves possibles

fosses. També fer èmfasi en el paper de les dones, tant com a víctimes directes com el seu paper com a víctimes també col·laterals durant la repressió. Aquí pot haver-hi col·laboració estreta amb l'Institut Català de la Dona.

La dignificació. Cal renovar el nomenclàtor públic, canviar noms de carrers, places, avingudes, i, a més, fer-ho també amb una perspectiva de gènere i que sigui paritària, que segur que ho podem fer.

El coneixement. Hem de promoure el coneixement de la memòria històrica també entre el nostre jovent. Per tant, podem col·laborar amb el Departament d'Educació per elaborar projectes educatius en aquest sentit.

I, ja per acabar i no estendre'm gaire més, retirar els símbols franquistes com el que tenim a Tortosa –vostè ja n'ha fet esment. Hem de seguir endavant perquè això tiri. Ja hi ha una data prevista i, per tant, ens hi sumarem. I tot el suport perquè sigui a la data que ja estava prevista.

Nosaltres, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, tot el suport, com no pot ser d'una altra manera, i acompanyament a aquest Govern per avançar també socialment, però també nacionalment, fins a la independència del nostre país.

Per tant, moltíssimes gràcies per la seva intervenció i per explicar-nos aquí aquest pla d'acció del Departament de Justícia.

El president

Moltes gràcies, diputada Balsera. En aquest cas, ara clouríem la compareixença, amb la intervenció, amb un darrer torn d'intervenció de la consellera per un termini no preceptiu de quinze minuts i, per tant, dins d'aquest, vostè pot fer ús d'aquest termini. Moltes gràcies.

La consellera de Justícia

Moltes gràcies. I gràcies de nou a tots els portaveus.

Soc la consellera de tots i de totes, evidentment. Per això haig de poder parlar per tots i per totes. Des del punt de vista ideològic, però també des del punt de vista de feina. Per tant, vaig anar a unes eleccions en una llista que defensava el que defensava. Per tant, és públic i notori i no defensaré res diferent. Ara, també li he dit abans que tot el tema del desenvolupament competencial, exigència màxima en transparència, democràcia i també en el finançament de la nostra Administració de justícia. En això segur que tindrè la col·laboració dels grups parlamentaris que treballarem, segurament, conjuntament en molts i molts temes encara que ideològicament ens separin alguns temes no menors i molt nuclears del que som i el que representem, però que la grandesa de la coalició i la grandesa de la democràcia precisament és aquesta capacitat que hem de tenir els representants públics de no estigmatitzar, no criminalitzar, no faltar al respecte quan algú defensa alguna cosa diferent. Ara, per totes les armes democràtiques possibles, defensar allò pel qual un pretén que el votin i intentar guanyar les eleccions, elecció rere elecció.

I a raó d'això, arran d'això, en el tema, per exemple, de les presons és un tema que malauradament no és gaire popular i és un tema que hi havia poca teca, per entendre'ns, en el tema dels programes electorals. En general, eh? Hi havia poc contingut en tema de presons, perquè ho he estat mirant. Si serveixen aquests malaurats fets per posar-ho en el centre del sistema, i, com dic, miraré totes les aportacions que s'han fet al llarg dels últims anys en matèria de presons i de millores de condicions laborals, totes... Ho dic perquè volem que sigui una feina feta amb col·laboració de tots i, per tant, tot allò que han aportat a través de preguntes parlamentàries, interpellacions o a través de qualsevol moció en aquesta casa, serà recollit en la mesura de que pugui servir per poder treballar en dignificar condicions, en millorar la carrera professional dels i les funcionàries, no només vertical, sinó també horitzontalment, en el tema de l'interinatge –el diputat Gallego n'ha fet molt esment i té tota la raó, és un deute pendent..., o una qüestió pendent; més que un deute, una qüestió pendent. I en tot el que sigui dignificar aquesta feina i, alhora, promocionar la for-

mació de les persones preses, crec que ens hi hem de trobar perquè reitero la voluntat del sistema reinsertor que tenim a Catalunya.

I, en aquest sentit, jo no deia, diputada portaveu, sobre si havia d'estar o no la senyora que, bé, la noia que es va treure la vida en règim d'aïllament. Jo el que deia és –i m'agradaria deixar-ho ben clar perquè no sigui motiu de mala interpretació– que potser no hauria de ser a presó, però que finalment s'acaba resolent amb sentències de presó per part del sistema persones que anirien millor amb un seguiment d'un altre tipus, amb un altre tipus d'internament o amb un altre tipus de seguiment personal per evitar, precisament, aquests fets tan luctuosos i desgraciats.

Amb tema dels jutges catalans, tornem-hi, tornaré a explicar-ho perquè tampoc no voldria que se'm mal interpretés. Jutges catalans vol dir que són d'aquí, de Catalunya, que han nascut al nord, al sud, a l'est o a l'oest. I, per tant, en principi fa pensar que no tindran motivacions massa... per tornar als llocs d'origen perquè seran d'aquí i això afavorirà que, bàsicament, no hi hagin tants alardos en els jutjats. Els alardos ens maten a nivell d'alentir els procediments judicials. No vull anar més enllà. No facin segones lectures.

Convé tenir allò que ens manca i tradicionalment els catalans han oposat a notaries, han oposat a registradors, han oposat a funcionaris de l'administració, a mestres, a mossos, però no a jutges i a fiscals. No sé per què. Potser haurem de fer més pedagogia perquè és un cos que necessitem i no en tenim. I paguem les conseqüències d'una manca d'efectius en aquest sistema. Que hi volen fer lectures polítiques? Endavant. Però és una realitat objectiva que es dona a Catalunya i, allò que ens manca, hem d'intentar posar els elements perquè es millori, perquè el fet de la seva mancança no ens ajuda com a societat i com a Administració de justícia. Al contrari, ens perjudica. Per tant, no anem més enllà que això, no?

Llavors, amb el tema de les peticions que havíem de posar. Algun portaveu, ara no recordaré quin, disculpin-me, em deia que havíem de posar a la mesa de diàleg moltes coses. A veure, no ens confonguem. La mesa de diàleg és una mesa de negociació per abordar la qüestió de fons que afecta Catalunya i el seu encaix o no amb la resta de l'Estat espanyol.

Una altra cosa són les comissions bilaterals, que ja he vist que s'anunciava que en breu s'activarien, i aquí és on hem d'anar amb totes les reivindicacions. I, de fet, també els demanaré ajut en això. Tot allò que considerin que podem portar en aquesta taula bilateral amb el Departament de Justícia de l'Estat serà molt benvingut per part de tots els grups, perquè, a més a més, aquesta consellera podrà dir que va amb el suport dels grups parlamentaris. Quina més força que aquesta, no? Per tant, vostès, com a actors principals d'aquesta Administració de justícia, d'aquesta comissió de justícia, més que de l'Administració, les seves aportacions seran, òbviament, molt tingudes en compte.

En el tema de les oficines judicials, m'han fet una pregunta expressa. Dir-los que, en el programa de l'any 2021, de moment no crearem cap nou jutjat –crear-lo– perquè encara tenim pendent rebre la transferència del Ministeri de Justícia corresponent a les darreres unitats judicials desplegades del programa 18-19. El que sí que s'ha sol·licitat són sis nous magistrats per a les audiències –cinc a Barcelona i un a Tarragona– i quatre jutges d'adscripció temporal.

A mesura que despleguem les oficines judicials, la reordenació i l'adequació d'espais, la ubicació dels nous elements d'oficina judicial als jutjats existents i la gestió més eficient dels arxius i efectes són accions que anirem duent a terme.

I reitero: el cost de les taxes o l'import de les taxes que poguessin retornar, no és que... No voldria frivoltzar amb un tema tan important com el Fòrum de la Justícia de Tarragona, eh? No és que no ho tingui perquè no tenim les taxes, no. És que, per exemple, no hi ha res millor que un exemple gràfic, si tinguéssim les taxes en podríem fer un cada dia. No dic que no hi sigui per això... Cada dia no, cada any. No dic que no hi sigui per això, però que és evident que aquests recursos els hauríem de

poder tenir i els hauríem de poder reclamar conjuntament. Jo estic segura que ens hi ajudaran amb el Govern de l'Estat perquè això sigui una realitat.

Llavors, sí que li demanaria al senyor Carrizosa, el portaveu de Ciutadans, que no posi en boca meva coses que jo no he dit. Li demano, per tant, que no digui coses que jo no he dit, que no hi he fet referència amb la manera que ho ha dit vostè. Entenc que és el moment aquí que estem a la comissió i que sempre hi ha un espai per a la política, òbviament, som polítics, no som neutrals.

Igual que la senyora Roldán, no cal que ens tradueixi lo del català al castellà, tots som competents en català i en castellà, afortunadament, si no és que, és clar, vostè actua per fora de la comissió. Ara ho entenc, no? És el que li anava a dir. (*Veus de fons.*) Per tant, en tot cas, no cal que ens tradueixi a ningú, no?

El president

Si us plau. No tinguin diàleg, si us plau.

La consellera de Justícia

Per acabar. Tema de la memòria. Completament d'acord amb el que deia la diputada, la portaveu d'Esquerra Republicana. La memòria és un dels fets que ens ha d'ajudar a lluitar contra els totalitarismes. Posar-li en relleu que volem millorar i incrementar tota l'acció memòria democràtica. Per exemple, vam visitar... Són quaranta dies, però han donat molt de temps per fer moltes coses, eh? Vam visitar Móra d'Ebre, una zona zero, que podríem dir, d'una excavació de fosses que són... L'explicació inicial, que allò era un hospital de campanya, era un hospital on s'atenien les víctimes de la guerra més immediates. Aquella tasca que s'ha fet per part dels arqueòlegs ja està arribant al seu fi. Llàstima que no podem, encara, doncs identificar per poder tornar a les famílies els ossos i els cossos d'aquests soldats, d'aquests combatents de l'Ebre. Però que intentarem, doncs, fomentar els bancs d'ADN perquè les famílies que se sentin interpel·lades puguin, a través de canals fàcils, contactar amb l'Administració de justícia, contactar amb la Direcció General de Memòria Democràtica perquè puguin posar, doncs, la seva identificació genètica a disposició i afavorir aquest quadrar dades entre persones, doncs, que van fer la guerra, que van morir a la guerra, al front de batalla, i que encara estan per identificar i les famílies no tenen un lloc on plorar-les.

Per tant, serà un repte molt important, juntament amb, com vostè bé deia..., mantenim el tema de la retirada del monument a Tortosa. Els símbols de la guerra s'haurien de quedar en aquelles terres amb el propi riu que va donar nom a la batalla, en les mateixes muntanyes que van veure com es lluitava i com es perdien vides. Per tant, no necessitem monuments feixistes que ens recordin res. Per tant, retirarem aquest monument tan bon punt el jutge –espero!– o la jutgessa que tingui a bé resoldre aviat.

Si fos en un altre estat, en un altre país, no tindria cap dubte que un monument feixista que honora les víctimes d'un bàndol, seria ordenada la seva retirada immediata. Ara esperem que també. Serem optimistes i que no hi hagi res que ho entorpeixi.

Però sí que, aprofitant aquest comentari, amb relació jutges i jutgesses, evidentment, tot el reconeixement a jutges i jutgesses que estan treballant dia a dia als jutjats d'instància, als jutjats d'instrucció, els jutges de pau, els registres civils; tota aquesta gent que treballen, com ha dit el portaveu de Junts, amb les condicions, doncs, no òptimes que haurien de poder tenir, i que, per tant, tot el nostre reconeixement, el reconeixement d'aquesta consellera. Intentarem treballar al màxim perquè puguin desenvolupar les seves funcions amb la màxima dignitat i millors condicions possibles.

En tot cas, reiterar, sí, el fet que malauradament les altes instàncies, doncs, han nomenat, amb un determinat caire ideològic, com és obvi, que són les majories, doncs, que té el màxim òrgan de govern dels jutges, que és el Consejo General del Poder Judicial. I que *el atado y bien atado* és present a les altes instàncies del poder judicial. I això no ho dic jo, sinó que ho diuen també altres organismes europeus.

Però per no tornar a obrir el tema, agrair-los a tots la seva predisposició, la seva bona col·laboració, les ganes de treballar conjuntament en tot allò que ens uneix per fer una justícia eficient i des del respecte a totes i cadascuna de les ideologies, sempre que siguin, doncs, respectuoses amb els drets humans, amb la pluralitat en la defensa dels drets i les llibertats, tant de, en tot cas, de la ciutadania... Deixem-ho així.

Moltes gràcies, i bon dia tothom.

El president

Bé; moltes gràcies, consellera. Molt honorats per la seva presència i per la compareixença. I desitjar-li tots els èxits en la seva gestió. I, per la meua banda, doncs, agrair a tots els grups parlamentaris, als portaveus i a la lletrada, doncs, que m'hagin facilitat la gestió d'aquesta primera Comissió de Justícia com a president. Ens veurem ben aviat.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a tres quarts d'una del migdia i catorze minuts.